

R
4601

RA-36188_{III}

Mönne wastse

Waimolikko Laulo,

esjärrälikkult kottun,

ü t s i n d a,

est

muidoga koon ollen,

suggeda nink laulda.

IA
~~37805~~
 № 229 (V. 47)
 Zeyger

Larto-linan 1830.

Trükkitu J. E. Schünmanni man.

Se läbbi antas sebda kubba, et sesinnane welliste lauluramatu tõine jaggo woip trükkitus sada; ent se man säetäs, et ni pea kui ne lauluramatu omma trükkitu, nink enne kui nemma sawa mahdus eht laotetus, pe awa wiis leudetü tükki neist, Tarto: lina keiserlikko Uniwersitätati ramatu kohtule sadetus sama, et neidega sädusse perra tettaš.

Tarto: linan, sel 24. Künla: ku päiwal 1830.

Moris von Engelhardt,
Ramatuide säetu üllekaaja.

120987

~~19930~~

Juhhataja.

lebbe pool.

Jummala sönnast	I.
Juminište saddamissfest nink ärrarikmissfest, nink neide lunnastussfest Kristusse läbbi	3.
Kristusse tullemissfest libha sisse, temmä sündmissfest nink kätikist ilma pääl	4.
Kristusse kannatamissfest, koolmissfest nink matmissfest	10.
Kristusse üllestõsssemissfest hawwast.	30.
Kristusse raima: minnemissfest nink istmissfest Jumala haäl kael	33.
Pühhäst kolmainoussfest	36.
Meije Jēfanda Jesusse Kristusse Ešsäst, te ka meije Ešsa om	38.
Jummala pojast, meije Jēfandast nink Önnisteg: giast	41.
Pühhäst Waimust, temmä andist nink tallitamissfest	44.
Jummala armokutsmissfest, pattatse pattukäänmisses	47.
Ušsust Jesusse sisse	52.
Nattu andisandmissfest	57.
Ešdame ärräandmissfest Jesusselle	65.
Henge ühhendamissfest Kristussega	68.
Rahhust nink rõmust pühhan Waimun	76.
Jummala laste õnnelikust saiusfest	78.
Kristusse perrän tullemissfest nink temmä kannatamisse õfsausfest	82.
Jesusse armust innimiste, nink ešsiärrälikkust ommatide wasta	85.
Tennolikkust sädamest Jesusse. innimises, samisse nink surma eest	88.
Ušlikkust kaemissfest Jesusse hawu päle	103.
Nemust Jesusse wasta, nink himmust temmä perrä	111.
Wellelikkust armust nink waimo ütteussfest	118.
Jäädwast hennest tundmissfest nink puhkamisse armo perrä	119.
Henge nink ihho pühhädamissfest	128.
Ešdame waiussfest nink maddalusfest	133.
Rinnitusfest nink kaswamissfest armun	135.
Ušsu julgussfest nink lotussfest Jummala päle	138.
Kristlikkust terkust, nink ešsiärrälikkust koggodusfist	141.

Juhhataja.

Lehhe pool.

Roggodusse laulo	145.
Roggodusse pühhi laulo	150.
Pühhä äddango södmajast	161.
Kori laulo	169.
1) Laaste kori laulo	171.
2) Noisteste kori laulo	177.
3) Wallaliste welliste kori laulo	178.
4) Lüttrikoeste kori laulo	182.
5) Wallaliste sösfarde kori laulo	184.
6) Abbi:ello rahwa kori laulo	187.
7) Läsjiide kori laulo	191.
Jesfanda nink roggodusse teenrist	192.
Kristusse riki kaswamisest nink temmä tunništa: jist ilman	199.
Pallemisse, palwusse nink eenpalwe	204.
Palwe illembide eest	207.
Hommungutse laulo	208.
Äddangutse laulo	209.
Pühhiist englist	211.
Jummala kirtusfest, tennust nink kumwardamisfest	212.
Kristusse tullemisfest aawustusen, nink meije ootmisfest se päle	216.
Meije ollemisfest taiwan nink himmust Kristusse man olla	219.
Koddo: minnemisfest Jesfanda mo:nu, nink ihho üllestösfemisfest	221.
Täwweš tettü roggodusfest, nink iggawetse ello önsufest	225.
Ötsa laul	228.

Nota. Die eingeklammerte Nummer neben der Melodie zeigt, wo das Lied im deutschen Gesangbuche zu finden ist.

Jummala sönnast.

- I. Wiis: Kaswa weel :; (1.)
- D** pühhä! :; Pühhä Jummal Zebaot! lass
meil sinno sönna walgust Selgest paista
surmani, Et me jäme kindmäst saisma Sinno
armo: sönna pohja pääl, Siin nink sääl. :;
2. Kirtus, aaw :; Jummalalle jätmata: Et
meil temmä sönna sanu, Kumb nüüd meile aw:
waldap; Et ta meid ni armastanu Nink me
pattu sü nink hädda eest Surma läts. :;
3. Roggodus, :; Römusta hend roggodus, Et
se Jesfand läbbi surma Sinno pästnu surma
wäest, Saatnu önsust sul nink römo; Sedda
fuluta nüüd jätmata Tennoga. :;

2. W. Ke jo mötlep henda saiskw. (19.)

Minna jä se sönna mannu, Mes om pibli:ra:
matun, Nink se leppitusse sönna Om muš
armas söamen.

2. Jesand! kónnele, ma kule Auwoga so sönnu nüüd, Se oppus om armas mulle, Mink läbbi mo ärrätit.

3. Sinno auwun armastada, Rigin olla usutaw, Iatselikult ikkes jäda, Sinno sönnu walgusfen.

4. Walgusta sis esfi minno, Mes mo sisen plimme weel. Pühhä Waim! mo palwust kuulgo, Oppetaja ollet mul.

4. Oh et ma kui lats wois jätta Rik mo hoolt mo Esfäle, Et ta satas, kuis täl tutta, Rik mo asju eäle.

6. Lemmä önsa rahhomotte Jäwa senni, kui ma sa Teddä nättä, ikkes tötte, Mul ne lige kallimba.

7. Siin ni saisa, kui ma olla; Sul ma tahha elläda; Minna anna henda sulle, Armas Jesus! wötta mo.

3. Esfi Wiis. (451.)

Jesu jalgu man om ni Armas olla, Lemmä kallit oppusfi Sääle iks kuulda, Mink, kui Maarja, allasi Söämette Himmoga neid wötta.

2. Siin, mo Jesand! olle ma, Et sult oppi, Mes mul waja ütfinda, Mink fest holl. Sinno sönnast ellä ma, Segä toita Mo, et iks so fitta.

Jnnimiste saddamisfest nink ärrärikmissfest, nink neide lunnastusfest Kristusse läbbi.

4. Esfi wiis. (34.)

Se helde karjus, Jesa poig Meid armast iggawest, Jät riki, kroni mahha kii, Sai wallomihhes tööst; Ja läts nink orts sis himmoga Ja surest henge armust Omma kaddonu lammast ka, Kumb esfinu ta hölmast.

2. Se kallist ostet hengeken, Mo heng! se ollet sa; So eest ta olli ruhhen maan, Hawwa seen so eest ka. Hend ommandussus anna täl, Ke and so eest hend ärrä Mink to täl kittust, jauwo jäl; Usutawast iks ellä.

5. Esfi wiis. (36.)

Sa armo nink önsusse pohjata lätte, Kumb Jesu sisen awwatu: So heldusse tulli, kumb pallaw iks nättä, Jääp moistusselle pedetu. Mes armastat? pattaft, ke pöletu, Mes önnistat? latsi, ke wihtsiwa so. Oh ommollik helde nink immelik Jummal! Sa armastat seddä, mes halwo om nink rummal.

6. Esfi wiis. (62.)

So mörsja, Jesand! olli tööst Täüs pattu többe, rojust; Ent siski wöttit sinna hääs Täl sota jälle terwüst. Sa pästfit teddä surma wäest Mink

4 Innimiste saddamisest n. ärrärikmissesest, 10.

pimedusse würsi käest, Ja annit armsast melest
Täl möreja ehtet kõrgeft.

7. W. Müüd pühha Waimo pall polest werf. (104.)
Pühha Jesu nimmi! Kik ilm ei jowwa, Ni kui
sul sünnis, so arowustada, Nink kummarada.

2. Wäkew Jesu nimmi! Kui ülli armas Om sin-
no wäggi, kumb pattast pühhas Nink önsas teep.

3. Armas Jesu nimmi! Kui kostotaja Ollet sa
nõrkal, kel abbi waja, Kui tullulik!

4. Maggus Jesu nimmi! Ei tija engel Kui
maggus waisel pattatfel hengel Se nimmi om;

5. Illus Jesu nimmi! Kel sinna tutwa, Sel om
üts warra, kumb kallis nink jäädwa Om iggawes.

Kristusse tullemisest lihha sisse, temmä
sündmisest nink käükist ilma pääl.

8. W. Minno waisus om ilm arw. (42.)
Päiw, kel saarnast weel ei olle löida, Oh sa ausa
silma-pilk! Kummal Jummal wõt me werd nink
lihha Hennel allandusfen kik. Pattatfide arwolisses
sanu, Kaddonuid nink sunnituid om ostnu, Omma
kalli werrega, Nink meil saatnu önsust ka.

9. W. Üts lats om neitsist siin. (57.)
Se aig om meil ni rõmu täus Jumjala nim-
mel arowus, Et Kristus tairwast, meile hääs,

Kristusse tullemisest lihha sisse, temmä 10. 5

Ma päle tulnu Armust. Oh hallestusse fūrwiis!
Et Jummal meile saarnatses, Nink meije welles
sanu. Terre, terre tullemast, Issand Jesus ülle-
wäst! Terre rahho saatja. Amen!

10. W. Oh wõttem Jummalat. (67.)
Ma henda rõmusta So sissen, armas Jesus! Et
ollet tahtnu sa, Mul sada minno welles. Kui
maggus om mul se Kuulda mo söämen! Kui helde
ollet sa, Suur Jummal, Innimen!

11. W. Mes mul waja murret pittä. (68.)
Südda peap rõmustama, Sest et nüüd Kallist
hääd Engli kulutawa. Kuulge, kuulge rõmuhäle!
Taiwa hulk laulap kik: Kristus sündi teite.

2. Müüd Ta omman söimen maggap; Ke mo
täält, Sinno säält, Henne mannu heikap. Ütlep:
wellitse, oh jätke, leinamist, Raibamist; Kik
hääd minnust wõtke.

3. Nühke sis nink tulge tänna, Wõtke ka Ar-
masta Teddä, nore, wanna; Ke me wasta ar-
must pallap, Walgustap, Kostotap, Nink meil
önsust annap.

4. Tulge teise häädälisse, Waiwatu, Koor-
matu, Täütke ussu käsfi. Olge rõõmsa; siin om
löida Wabba arm. Jesu surm Saap teil ello
andma.

5. Jesus! lasse minnul nida, Sinno man,
Oh mo ön! Uusun finni jäda; Sinna ollet minno

ello; Nüüd ma jä Rahhule, räbbi sinno armo.

6. Ei ma pelga omma wõlga; Eest nüüd om Minno korm Pantu sinno sälga. Minna olle puh-tas jänu, Weata, Wabbas ka Rigist pattust sanu.

12. W. D Kriste päiw ke ollet. (70.)

Me laulame sul, Jesus Krist, Sa armo lätte, ello-wõrst! Sa wõras kawwa odetu; Nüüd ollet meile tulnu jo. Halleluja!

2. Jummal toot paradisiin jo, Sel saddanulle ilmal so; Ent ammo ikkes odiwa Rik prohwetini nink wannamba. Halleluja!

3. Nink Dawid paljo ennämbäst, So rahwa karjus, kunningas, Se mees, ke olli armas sul, laul sulle ikkes kandle pääl. Halleluja!

4. Dh et se Jesand Zionist Meid päästas pattu Keütüsst, Nink peä omma abbiga Rühhis, meid jälle rõmusta. Halleluja!

5. Nüüd ollet tääl, siin maggat sa, Nink wõttat söimen hengust ka. Rik süres teet; saat wäikenne, Rik kattat; tullet allaste. Halleluja!

6. Siin wõran Majan ollet Sa, Rink perrält taiwas om nink ma; Sa immet pima rinna man, Ke ollet engli lust nink rõdm. Halleluja!

7. Sa pannit piri merrele, Nüüd mähhitas Sa mähkmette, Sa, Jummal! hengät haina pääl, Sa A nink D, saat latses tääl. Halleluja!

8. Sa lige rõmu algminne, So litsma mitto kurbusse. Rig' ilma rõdm nink walgus ka; Jäät siski eski rõmuta. Halleluja!

9. Rig' innimiste söbber sa, Sul siski paljo wainlast ka; So weidi wasta wõttiwa, Ke lige Önnisteggija. Halleluja!

10. Ent ma, So halwemb sullane, Mõtle nink ütle selgede: Ma armasta, — ei siski ni, Kui ma hääl melet tahhasti. Halleluja!

11. Taheminne om — joud wäikenne; Sa saat hääs wõttma ommete, Mo waine südda toop, mes täl; Sis wõtta armust wasta weel. Halleluja!

12. Se laut nink hain, kun hengsit sa, Halwo olli nink põlletu ka, Et sääl kül keäke es jääs; Ent sinna wõttit siski hääs. Halleluja!

13. Se ülle om mul nüüd hä meel, Sa wõttat hääs ka minno-tääl; Se perräst tullit ilmale, Et so pool' kånäs pattane. Halleluja!

14. Kui ma es olles pattane, Kuis mulle sis so sündminne, Nink sinno heldus tulles hääs, Kui ma weel wanne alla jäää. Halleluja!

13. W. Dh kuis omma ne ni õnna. (82.)

Jesufenne! sinno perrä Waidle ma, fik ilma warra Om so wasta tühhius. Tuhhat rõmu sel sa annat, Kumma päle filmi heitat. Rae Armun ka mo pääl. :;

14. W. Niid Jummalalle auvustus. (83.)

So, Jesuken! ma terwita, Sa illus latsekene!
Las mo so omma olla ka, Mo soäme Jesuken ::

2. Mo soänd wotta hennele, So soänd anna
mul, Nink anna, et me soäme Uts olles' eggäl
luul ::

3. Se ello ilma sinnota, Se olles mulle
surm. Se perräst jä iks minnoga; Jesus! mo
ainus rõõm. ::

15. W. Mo Südda walwa jälle. (87.)

Sest surest armo päiwast, Ke tullit meile tatwast;
Saap meile pattatsille Rõõmu nink walgust jälle.

2. Se eesmänne nink ainus Raije, kui suur
me waijus, Nink meil om temmäst sanu, Mes
temmä towotanu.

3. Jummal saap innimiseses Nink meije arwo-
llseses, Om meije lu nink lihha; Ent pattuta nink
pühha.

4. Raege, mes meil antas, Mes Sõlme sisse
pantas: Uts wäike latsekene, Ke Jummal wäg-
gewänne.

5. Kui minna sedda näe, läbbi ta Waimo
wäe, Sis moistus ärrä lõppep, Ent lats mult
soänd wõttap.

6. La omman sõimen hengap, Nink söbbralik-
kult heikap: Wellitse! murret jätke, Nink kii
hääd minnust wõtke.

7. Oh kallis latsekene, Sa armo päiwäken-
ne! Sa fige üllemb warra! Ma waidle sinno
perra.

8. Kuis ma so wasta wotta, Sa fige ilma
tõtte! Sa rühhit meije mannu, Et meije hädda
nännu.

10. Oh armas Jummal! olle Tullemast terwe
meile; Ke sinna waist ei põlle, Nink tullet ab-
bis tälle.

11. Sa fige asja loja, Nink õnnistusse to-
ja! So helde kaeminne Om me kostotaminne.

12. Ma jä so mannu saisma, Sa ei sa minno
põlgma, Kui sinno mannu tulle Nink puhast
soänd palle.

13. So tulleminne lihhas, Se hoidko sinno
rahwast, Kumba sa wõttit ommas, Sinnule ik-
kes puhtas.

14. Mi, meije armastaja! Sata meid läbbi aja,
Meid waisi inntimissi, So ihho lullikimissi.

15. Senni kui taiwa rõõmun Kittäme wastfen
laulun, So sündmist nink so surma; Sis
ikminne om möda.

16. W. Niid pühha Waimo palleme. (89.)

Oh Jummal! so kittäme, Et sa wõt-
tit lihha hennele, Nink sait latsekesses, Me om-
mast werrest, Kui ollime Jummalal pattu perräst,
Weel wastatse.

Kristusse kannatamisest, koolmisest nink matmisest.

17. W. Kristus Önnisteggija. (108.)

Kui nüüd Jesus ilma pääl Kik jo tallitanu; Omme laste eest sis weel Armun; hoold om kandnu; Säep sakramenti ka, Mõssep jüngril jalgu, Wõt-tap kurbe römusta, Enne kui läts surma.

2. Sis läts palwust piddama Ketsemane aijan, Satte kolm kõrd mahha ka, Omman suren häddän; Pallel Abbi Eesa käest Murrelikkust hengest. Werre higgi temmäst joost Ohho, wallo perräst.

18. W. Mes ollet sinna armas. (110.)

Ma päle sattap Jummal aijan mahha, Üts engel peap römustajat trööstma, Siin kinnitap se lojus lojat essi; Oh inime assi!

19. W. Kui koggematta wiimselt. (112.)

Oh näggo, ke mo pehmes teep. Se iggawes mul melde jääp, Mes waiwa õli mää pääl tustit. Oh et so henge ohho eest, Run surmaga sa maadlit tööst, Sul rómo woisi sada minnust.

20. W. Oh wõtkem Jummalat. (114.)

Kui minna Jesust näe Mo pattu perräst waiwan, Kui teminä werre hee Nink silma weega aijan

Kristusse kannatamisest, koolmisest n. t. s. II

Põlwil maan palwusen, Täüs kurbust surmani, Nink pörge hädda seen Tännit nink wärrisi.

2. Sis mõtle ma: kui ni, Mes mul sis waiw om waja, Mo Önnisteggija Wõt henne pääl mo süda. Ea waiwast näe ma Jummalat wihha tööst, Nink kuis ma puhtas sa, Mo pattu rojuffest.

21. W. Mo sõänd anna ligest. (115.)

Oh tulge, kaega se pääl, Mes waiw ta hengel om, Kuis ta pand kässi kokko saäl, Nink olli põlwil maan.

2. Mo süddä om hääl meel saäl, Run taplep surmaga. Sest silma weest ta pöske pääl, Joostwa mo silma ka.

22. Essi wiis. (116.)

Ma kae ülles mäele, Run Jesus werrine. Heit henda palge päle, Nink ik saäl rohkede. So önnis paistminne, Oh tulle saggede, Nink te ta surma murret Meil wastfes allasi.

2. Oh lass hend ümbre wõtta So surma taplusen. Siin olle minna foga ütsindä, wos naken! Jääs ma üts liggi sul Se õil mää pääl, Run silmä wet nink hikke Sa wallit werrega.

23. W. Kit mes terive ma pääl. (122.)

Laulgem ikkes wastsest armsast: Nätse, määrne in nimen! Meije fige illusambast, Omma waiwa ehte seen. Oh se näggo jägo saisma, Mulle ikkes Söd nink päiwa, Minno waimo filmi een. Nätse, määrne in nimen!

2. Se man tullep mulle meelde: Mult sai kif waiw sinnule; Ent so helde kaeminne Rõmustap mo jälleke. Oh se werrew koolja walge Nink ni narus tettü palge Teep mo filmi jooskma tääl, Senni kui ma so man sääl.

3. Pä nink rind nink sälg täüs hawu, Heng nink ihho waiwatu, Silmä, hule omma nättu Koolja näüst kattetu. Kannataja hengest, ih-hust! Es ma peäs wõtma armust Süddamest so armasta, Silmä wega tennäda.

24. W. Terre tuhhat kõrd, ke. (120.)

Minne omma Jesust saatma Rige waiwa sammu pääl, Minne tedda ümbre wõtma Lemmä henge ohhun sääl. Ürrä temmä kannatust, Naro front, teotust, Risti wallo, henge heitmist lasko kunnake so melest.

25. W. Oh armas kae tennä. (125.)

Ma näe tedda ikwat, Nink werre pikke zilwat. Ta pühha palge päält. Oh et ma ööd

nink päiwa Jks mälletas ta waiwa, Nink annas tenno se eest täl.

2. Woon kule, mes me waise Siin sulle towotame: Me südda tahhap nüüd So risti man iks jäda, So waiwa kolutada, Senni kui ilmast kutsut meid.

26.

Essi wiis.

Kui näe, kui Jesus mo eest kannatap; Sis minno waim kurbas, nink rõõmsas saap. Mo kurbastap, et näe mo suurt süda; Mo rõmustap, et mul sai õnsus nida.

27.

W. Kristus D nisteggija. (131.)

Jesus! sinno kannatus Om mul selges rõmus, So kroon, hawwa, teotus, Mo soäme toitus. Heng kâup rosi lilli pääl, Kui mälletap sedpä, Anna seperräst *) ka sääl Taiwan mulle paika.

*) Kristusse kannatusse perräst.

2. Ke sa kolit, ellät nüüd Otsata, mo pästja! Sinno mannu minna nüüd ütfindä hend kâna, Nink so armust ennege Seddä hennel palle: So teenmisest heldeste, Anna osfa mulle.

28.

Sesama wiis. (138.)

Wiimselt ristiist woeti, Kui jo öddang sanu; Hawwa sisse kanneti Se kehjä täüs hawu.

2. Ke sa mõro surmaga Pattust minno pästnu; Olla mul kif figin ka läbbi hädda orru.

29. W. Minno waius om ilm. (139.)

Et so surmast kostotust wois saiija Otsi ma hä melega, Walmum, ristti al, so jallun, paika. Oh mo Innisteggija! Sinna tijat, kuis mo südä sullap, kui ma näe, kui jo pä koolden wajup. Anna hendä ikkes ni Mulle nättä, surmani.

30. W. So heng oh Jesus tekko mo. (140.)

Suur auw tabori mäe pääl Täl olli; ent mes ennämb weel Mo söänd ligup, seddä näe Ma folgata nink oli mäen.

31. W. Oh pä tääs werd nink joni. (147.)

Oh tulge tännä kuulge, Kuis Jesu pühhä pä, Ta ihho nink ta palge Waiwatas hirmsaste. Kui ma Jesusse waiwa Tunne mo söämen; Sis ma iggäwest aiga Wiitäs neid faeden.

2. Raege, kuis ta ihho, Jääp nörfas, jöw-wetus, Kel jo om koolja näggo, Saap ristti naglatus. Mo süddä armust sullap, Mo silma jooskwa weest, Heng maitšap nüüd, mes tullep Ta waiwast mulle hääs.

32. Eßi wiis. (149.)

Sa annit omma kallist werre Mo waiše wag-lakesse eest. Oh et so pallaw arm mo perrä Ra-minno söänd läütas tööst. Oh et so kannatus

nink waiwa, Nink sinno surma wallofe, Mul melen jäsfe eggä päiwa, Senni, kui siist so man-nu lä.

33. W. So hitte nink werd. (150.)

Rige so hawu eest Mä tahha so kittä, Mo pästja! ni kawwa, kui ello mul nättä. Sa lun-nastit jo Mo neidega.:

2. Mo pöigmees le ollet Mi werrine nättä, Ma wötta so umbre — mo söämette las tulla so werd, So hitte nink werd. ::

3. Kus säräne ussutaw Aidnit om löitu? Re-aida nink lillikeisi om kastnu Omma henne hee, Nink Werrega. ::

4. Sääll öll mäe pääl, Olle ma taad löidnu, Enne kui paggana kae teddä keütü, Kasteti ma Ta Werre hega. ::

5. So hitte nink werd las meid ifs siin kasta. Mes ennämb önnistust meile woip sata? Oh Jummalä woon, Oh werrine woon! ::

6. Oh pühhä haaw källen! So sissen ma tahha Sis olla, kui ihho koolden jääp mahha. Heng warjun sis om, So söämen. ::

34. W. So heng oh Jesus tekko. (154.)

Mi sure redi wiisi pääl Om mulle, ni kui tääm-bä weel Me Jesand poos sääl ristti puun, Kui Maarja teddä kai nink Jaan.

2. Nink ni, kui täl weel täamba saas Ta külge oaga awatus, Nink kui se wee nink werre woo Sest hawast joses ülle mo.

35. W. Minno südda rõmustelle. (160.)

Terre, inimise poja Nink Jummalale kolu kehha! Terre higgi, kumb maad kastnu, Terre tos, kumb hawast tõsnu.

2. Silma wessi joosko tassa, Heitke hendä Jesu hauda. Jäge saäl senni kui tedda Jälle woite ümbre wõtta.

3. Siin jääp minno südda saisma, Waim mälletap Jesu surma, Nink heng hengäp temmä hawun, Jhho maggap temmä hawwan.

36. W. Riid pühha Waimo pall. polest werf. (161.)

Minno Jesu kehha! Minno ja minno! Mul om ni, kui mo eest ütfinda Sinna siin olles maan.

2. Illus Jesu palge! Oh kunnas mulle Sarp säräne näggo, kui olli sulle, Ka ollema.

3. Snnistaja Jesu kae! Walge kui koolja, Nell naglu affemil anna minna Sõamest suud.

37.

Eest wiis. (137.)

Terre! sa wallo mees, Ke wannes sait mo eest, Oh terre süddamest, So rasse waiwa eest, So hee nink surma eest. Oh terre walge su,

Põsse hämmetetu, Sa palge põlletu, Heng ohhust täütetu, Jummal.: Rõmustago so!

38. W. Minno waisus om ilm arw. (166.)

Mo eest tuus mo Isand surma hädda, Aijan õli mäe pääl, Mo eest kule minna ikwat tedda, Dnsust palleman mul saäl. Mo eest tulli tälle surma hirno, Waiwan om ta saatnu mulle armo; Palwussen jäi temmä tööst Walges, werrewas mo eest.

2. Mo eest olli temmä werre higgi Silmä wega seggatu, Ni, et ka üts engel taiwast tulli, Temmä sõänd kinnita. Jhho wärristi täl, pattu massen, Silmä paistetü täl paljo ikken, Temmä palge näggo ka Olli täüdet ohhoga.

3. Mo eest kand ta naro nink ka löki, Kumb ei woi sellata; Südda pehmes lät, heng ligup eest, Kui ta säлга kae ma. Pä, kumb werre heest weel olli ligge, Orja witsuga täüs hawu tetti. Temmä wallo, mes täl pään, lät luust, sästüst läbbi siin.

4. Mo eest näe ma tedda ristil kandwat — Sedda wagga wonakest, Ke selfammal säetu päwal henda Surmale and minno eest. Mo eest temmä hule wärrisewa, Jhhun wabbisep ta kallis südda. Jannun ättik sappiga Juruwa antas tälle ka.

5. Sinna surma minnen walges jänu Kallis, illus palge sa! Oh et ma so ni wois meel-

de wotta, Et mo palgest paistas ka Sinno fojo, kui se koolden olli, Nink mul ristin filmi ette tulli. Oh kui illus näütap se Rige ülle minnule!

6. Minno waise filmä kaege tännä, Kui ta pääd jo nõrgutap; Dese ni, kui temmä koolden hendä Pattaste pool kumardap. Süddä olgo iggäwes täl antu, Lulikmisse temmä hawu fitko, Jägo mul iks filmin ka, Kuis ta filmä uinowa.

7. Minno kõrwu ette ikkes jägo Temmä kannatusse hääl, Temmä ohho palwus finnitago Mo, mo wiimse otsa pääl. Senni kui ta mannu lähhä koddo, Eggäl hommungul mo ärrätago Temmä surma mäletus, Temmä mörro kannatus.

8. Temmä waiwa illo saatap rõmo ütfindä mo söämel; Sest ma kitta Teddä ööd nink päiwä, Ehk se kül om weidi weel. Oh kuis temmä armo tulle läbbi. Saap mo armastajal hengel häbbi! Armo perräst ikke ma; Ent kuis ik lunnastaja!

9. Armastus, kumb mu' om ütlematta, Kui ma kae mo söbbrakest, Nink ma näe temmä wiimset otsa; Tunne, et se kif mo eest. Oh et temmä surm mul ikkes paistas, Död nink päiwä söämen mul saifas! Olles mul iks filmi een, Minno söbber kolmissen!

10. Kes so saarnane, oh kallis süddä? Sinno surma illoke Ei me jättä ommist silmist mitte, Senni, kui so näeme. Meije Jesu ärrälöskumissfest Peäp meije keel siin laulma ikkes, Kunni üttel hälel sääl Sinno littap kifi keel.

39. W. Oh pä täüs werd nink joni. (167.)

Mes maggus henge toitus So kannatussen om! Se man, oh Isfand Jesus! Mul häbbi om nink rõöm, Kui waimun näe, kui heldest Sa surma sisse läät, Nink seddä ni hääst melest Mo lunnastusses teet.

2. Ma ussu, ja ma tunne, Mo Innisteggija Mo armastap — mo wanne, Mo waiwa, haigust ka Wöt temmä henne päle; Ne hawa otsata, Ke mo eest lödi tälle, Näütwa mul seddä ka.

3. Mes mul om kige armsamb, Teep filmi wessitfes, Om se, et meije Isfand läts surma, mulle hääs. Ma peä kinni kōwast Ta kolu kehähäest. Mes ello mulle massas, Kui se lääs söämeest.

4. Ma jä so hawu mannu, Nink armasta neid tööst. Ma oppi neid iks tundma Weel ens nämb parrembäst. So jalgu een jä istma, Senni kui sinna mo, Suud anden, siist saat kutsma, Nink ma sa nättä so.

40. W. Runnas ma so nättä sa. (168.)

Jesusa surma taplussen, Henge waiwan, Dago minno filmi een Död nink päiwa. Ke sa ollit koormatu Minno pattust, Rae mo pääl armust.

2. Las mo nättä, kui mul hääs Mitto tundi Sinno kallist hawust joost Rohkest werri, Nink, kui küllest wimätte Wälja tulli Werri nink ka wessi.

3. Sedda nättä, om mul tööst ülli kallis. Peetap hendä päiw se eest Nink lat pimmes, Eht kül ma ka wärisep; Sisti Jesus Om mul foolden römüs.

4. Waiwa palkas anna ma Jesuselle Minno söänd foggona, Nink mo ello. Minno ihho wötta ma Uts körd hawwast, Lemmä ihho saarnast.

5. Sinno hauda lähhä ma, Jesu kehha; Et so saarnatses saas ka Minno ihho. Minna tahha Maarjage Sinno hauda Silmä wega kasta.

6. Siin, oh pöigmees! pühända Minno ihho Sinno kolu kehhäga. Heng nink südda Ihtap ello otsani Sinno perrä Nink so werre perrä.

41. W. Minno waisus om ilm arm. (169.)

Surma näggo, kumb hend mulle näütü, Nink om melen allasi; Sata senni mo, kui ihhust

lahku Ilman, sammust sammuni. Jesu waiw nink kük kannataminne, Henge oht nink pühhä lahkuminne, Lemmä hengus hawwa seen Dago minno henge ön.

2. Minno ihho hengägo sen hawwan, Kun mo Jesand maggasi; Segä om mo südda ümbre káüman, Nink mo waim ka, allasi. Hawwan, kohhe sai mo söbber pantus, Peä minna mo öddango palwust. Jesu hengust kae ma, Segä üino maggama.

42. W. Mo söänd anna kigest wäest. (170.)

Mul saisap filmi een, oh woon! So hawu illusus. So kannatusse kajo om Mo armsamb mälletus.

2. Se täütap minno söänd ka Urmo nink himmoga So perrä — filma joostwa ka Se ülle löpmatta.

3. Ma tahhas ka so orjada. Hä melet kigest wäest, Kui mötle, mitto waiwaga Sa tööd teit minno eest.

4. Mul anna tutta ennege Et ollet minnoga, Et kaet mo pääl heldeste; Sis usfin olle ma.

43. W. Oh pä täüs werd nink joni. (171.)

So hawwa sissen, Jesus! Ma olle sulletu, Nink sinno surma tosfust Om ihho kasketu. Oh et so surma higgi Mo öigest läbbi lääs, Nink sinno külle jöggi Mo kohhalt terwes tees.

44. W. Oh armas tae tännä. (173.)

Mo söämel ma söwwa Nink Jesu harwust püwvä Dnsust nink römustust. Ehf weel om ikmist mulle Senni kui temmä tullep; Ea waikestap mo kurbastust.

2. Ma tunne armo wallo, Kui mötle: oh kui mörro, Mo wölla masminne, Oh et ma temmä waiwa, Kui minna hõngo tõmba Iks tennoga wois mälleta.

3. Ni põlletu, kui olli, Om temmä kallis mulle. Sest kaemisest ka Mo waim nink meei ei wässi, Silm joses se man essi, Ea armust olle haige ma.

4. Nink kui ma laulo laula, Sis Jesu surm nink hawa Se asfi eumawa; Kui minna wodeft tösse Rittä ma neid, nink õse lä ma neid kitten maggama.

5. Ea Ihhust näe ma tuhhat Werre pisarit zilwat. Sääll liggi saisa ma. Oh õnfa filmä pilku! So Nisti mannu jägo Mo terwe himmo liikmatta.

6. Mo Waim ots kawwa aiga Hengust nink rahho paika; Es löwwa kustege. Ent kui ma olle sanu Kolgata mäe mannu, Jät minno süddä rahhule.

7. Se man jä minna saisma, Ei ma siist ennamb tahha Nüüd minnä taggast. So hawu nink so waiwa las mul iks filmin paista Nink hengen, ello otsani.

45. W. Mo söänd anna figest wäest. (175.)

So surman, Dnisteggija! Ma ellä ütfinda Käl tijat, mo põigmees! kuis ma So hawu armasta.

2. Ni kawwa kui ma olle siin So perrä ootmiffen, Dlgo so kannatus nink piin, Mul ikkes söämen.

3. Mo päästja! kes so saarnane! Las eggal hommungul, Nink senni, kui ma sängi lä, So surma paista mul.

4. Oh olles minna nännu so, Kui sa pääd nõrgutit, Nink kuulnu wimsset sõnna ka, Kumba sa kõnnelit.

5. Oh olles minna nännu ka So surma hifke sääll, Nink woinu teddä kuiwada So pühhä palge päält.

6. Ohs olle ma sääll olnu ka, Kui sul üts söamees, So külge awwas oaga, Mo õnnes nink mo hääs.

7. So werri, kumb sis rohkede Joost wega söameest, Zeep poljo hääd mo hengele, Nink mo täüs ihkamist.

8. Oh et mul sinno kannatus, So orjawitfa kroon, So werri, oht nink teotus Iks saifas filmi een.

9. Ni et wois minna filmäweest Nink palgest luggeda, Kui kallis mul se näggo tööst Om ööd nink päiwä ka.

22. Nink kui mul koddõ minnä saap, Olgo mo wiimne hää, Mes sulle auwus kuulda saap, So kannatuffe laul.

46. W. Jesu minno ello. (176.)

Oles minno südda ülle Jesu hädda Jks al-landetu; Et ma armust fullas, Nink mo südda pallas, Armust läüdetu; Oles mo waim werrega Ehhitet, nink heng nink ihho Puh-hastet nink pühhe.

2. Pã täüs werre zilku, Südda, ke ni tui-ku, Heng, ke ärrä läap, Nind, kel hõng om rasfe, Su, ke minno wasta Koolden mohhalep; Tuhhat kõrd ma terwita! Kehhä, mo eest pantu hauda, Wõtta minnuft auwo.

47. W. Oh wõtkem Jummalat. (177.)

Oh Jesu! ke sa mul Mo õnsust ollet saatnu, Nink minno henge sul So ommandusfes wõtkenu. Wõtta mo silmä wet Sul tennos; sõänd ka So perrä pallajat, Eht waine kül om ta.

2. Sa lige illusamb Nink kallis koolwa palge! Kes jõwwap üteldä, Mes illo olli sulle. Mo sõbber koolmissen! Ma palle sõämeft: Te, et so mõrro surm Paistas mo palge seest.

48. W. Minno waisus om ilm arm. (187.)

Jesu hawwan om mul armas olla, Run ma omma Jssandat, Rasse tõ nink sure waiwa per-

rä, Næe õnsast hengawat. Jesu rist nink Jesu surma waiwa, Jesu ülle lige kalli hawa, Jesu kolu kehhä om Minno ainus õn nink rõõm.

2. Jesu werrine nink walge kehha! Rae, kui so lasteken lähhünep so mannu silmä wega, Tunnep janno hennesen Werre perrä, kumb weel pallaw armust, Sinno pääst, so küllest, käsist, jallust. Minna palle: jota mo; Seft ma olle jõwreto.

3. Tulge, maitske temmä surma waiwa, Kumb ei woi arwada Siin om maad nink rumi sõänd toita, Siin läap õige ruttoga Pältw nink õ; ja ajastaiga möda. Oh et ni ta perrä pallas südda, Ni kui Maarjal olli siin, Kui ta itkau hawwa een.

49. Esi wiis. (117.)

Kristus, Önnisteggija, last hend ilma süta Ösel, rõõwli kombega Ürrä anda, keüta, Henne päle kaibada, Kohto ette wija, Naarda, ärräsüllelda, Wiimselt surmal anda.

2. Teddä widi armota, Kui jo walge tulnu, Ni kui wastapanneja, Pilatusse mannu. Se tuus temmä waggauft, Käst Herodeselle Kuluta kil kaibatust, Mes süüs anti tälle.

3. Jummalat poig rihmuga Sai sõdmajal pestus, Orja wiisa kroniga Ta pä katski kistus; Sundjal essi olli pelg Surma kohhut moista;

Ent ta rahwas olli kalg, Ehk kül tütre
ikwa *).

*) Luk. Ev. 23, 28.

4. Jesust podi allaste Nisti pääl, lounajal,
Sappi *) anti temmäle; Nink sis temmä üttel
Seitse sõnnu, kumma weel Henge läbbi tük-
wa, Saatwa armo häppe meil; Ei lä ütfit hukka.

*) Matt. Ev. 27, 34.

5. Kui nüüd möda minneja Nink ne rõõwli
kõrwal, Naksima teotama, Halle meel jäi
wonal, Ke meid tunnep täwweste, Anna an-
dis, Essa! Üttel temmä armsaste: Ne ei moi-
sta sedda.

6. Kõwel pallep hennele Usend Jesu riikin;
Temma towot temmäle Sedda paradisiin.
Maarja nink Jaan saiswa sääl, Kumbe Jesus
armast; Maarjat pantas emmas täl, Ja-
ni, Maarjal pojas.

7. Jesus ütlep halledast; Kui kük lotus lõpnu:
Minno Jummal! mink perräst Ollet sa
mo jätnu! Tedda naarwa kaeja, Et ka päi-
wäkenne Pimmes naksi minnema Ülle neide kõnne.

8. Mul om janno! ütlep woon; Joki as-
semelle Antas tälle risti puun Sappi-ättik
jälle. Sis om ta tännitanu, Omman suren
haddän: Kik om ärrätäüdetu! Temma
waiw om otsan.

9. Wiimselt om ta pallelnu: Wõtta, ar-
mas Essa! Ke mo ifs armastanu, Minno

waimo wasta! Omma pääd sis nõrgut ta,
Nink heit henge ärrä. Mitto imme sündsiwa
Sedda maid se perrä.

10. Kui lu fonti olliwa Rõõwli katski murtu,
Sis om üts mulk oaga Jesu küllel tettu. Iuid es
murta temmäle, Ni kui ütlep kirri. Jaan näep,
et joost rohkede Küllest wessi, werri.

11. Wimäte om öddangult Josef mannu rühk-
nu, Nink om risti kanno päält Jesu kehjä wõr-
nu, Pandnu tedda ausaste Ommal wisil hauda;
Wahsti kolme päiwani Kästas sedda hoida.

12. Kristus Issand arwita läbbi omma wai-
wa, Et me hendä jätmatta, Wõis se armun
toita. Et so surm nink temmä süüd Neil ifs
melen saifas, Nink me — ehk kül nõrka — nüüd
So se eest ifs kittas.

50.

Esi wiis. (153.)

Oh pä täüs werd nink joni Täüs haru, teo-
tust, Oh pä, ke naro fronti Rand orja witsa
puust, Oh pä, kumb muido paistap Jummal
aumoga, Nüüd koolja palget näütap; So min-
na terwita!

2. Ke sõbbrul ollet rõmus, Oh paige armo
täüs! Ent kurjil waimul hirmus, Kuis sületu
sojnäüs? Kuis sa ni tettu narus, Kes palge il-
lusust, Kumb selgemb, kui kük walgus, Teggi ni
põlletus?

3. So palge armas näggo Om ärräkaddonu, Ni kui so huulde illo; Kui olles mattetu. Sa ollet surma nännu, Nink se om foggona So illo ärrä wõtnu Nink kil so rammo ka.

4. Kit, mes sa, Issand! kandnu, Om minno koorma wist, Ma olle seddä pandnu So päle, Jesus Krist! Siin saisa minna waine, Ke nuhtlust teninu, Oh olle armolinne; Sa ollet pästnu mo.

5. Sa tunnet mo, mo karjus! Mo wõtta hennesel. Ma tija, mes suur õnsus So kannatussen meil; Nink et sa, kui sa kolit Sääal sure walloga, Mul wastset sündmist saatit, Iggäwest õnne ka.

6. Siin so man tabha saista; Ei põlle sa mo joht; Las waimun minno nätta, Kuis sõämen sul oht, Nink lullikmiese läwa Jo külmas surma wäest; Oh wois ma hõlma sada So kolu kehähäest.

7. Sest om rõõm waino sissen, Kui ma woi hendä hääst Toita so kannatussen, Oh kallis wallo-mees! Ni saggede, kui minna, Kui so perrändaja, So kehähä külle kole, Mes rahho tunne ma!

8. Mul rõõmus hendä näüta So surma palgega, Kui kil mo waiw saap otsä, Nink kui siist ärrä lä. Sis kae ma so perrä, Kui sinust wallitu. Oh et ma tuhhat kõrre Wois ümbre wätta so!

9. So, armas Jesus! tenna Ma ligest sõämest, So surma nink so piina Nink henge wallo eest. Oh anna, et ma sulle Nink sinno waimule Ja, fenni, kui ma kole, Nink joga ärrä lä.

10. So wiimne wessi filmist, So higgi koolmisen, Kui so heng lahku ihhust, Mo himmo om nink õn. Kui so wois nätta saija; Sis olles tutwa mul Kui minno lu nink lihha, Mo Issand nink Jummal.

11. Kui hule walges. läwa, So hõlman, üsjan ka, Sis so werd wasta wõtta, Mes mo eest kaldsit sa. Se annap minno ihhul Siin ello - wäkke ka. Mo heng läap foggodusel *) Mo ihho tõssep ka.

*) Taiwan.

51. W. Terre tuhhat kōrd, ke sinna. (129.)

Jesu! sinno pühhä hawa, Sinno waiw nink mõrro surm, Minno sõänd rõmustawa, Kui om ihhul, hengel koorm. Kui pat ligup jälle siin; Zullep meelde sinno piin, Se ei anna mulle lubba Pattu asja naljas tetta.

2. Ja so harust saap mul abbi Rige eest, mes waiwas mul; Kui ma neide sisse källi, Sis saap ello sõämel. Anna sis, et mul so rõõm Rigen waiwan maggus om; Sest et sa mul õnust saatnu, Kui sa mo eest surma maittsnu.

Kristusse üllestõssemisest hawwast.

52. W. Jeesus, ke mo lotus om.

Meil om täämba rõmu wist, Sest et Jeesus üllestõsfnu, Nink me Surma wäärdnu tõõst, Ello meil nink õnsust saatnu. Taima hulka meijega, Laulke fik: halleluja!

53. W. Minno waisus om ilm arv. (205.)

Terre üllestõssemisen hawwast! Terre kallis rahho-wõrst! Terre, ärrätetu waiwa unnest, Terre, figest sõamest! Oh sa-illusamb põigmees täus haru! Minno heng nink süddä om täus rõmu, Nink mo ihho korjus ka Waidlep sinno ütfinda.

2. Arst, täus ello rõhkust ommil haigil, Tõssemisen nättä meil; So eesmätsse armo mõtte finnul Jäiwa, rõmu tettä neil. Ütte henne Jalgu ette heiksit, Tõisil paljo terwüsit sa saatfit. Rittusen ma tunništa: Pattaste rõõm, ollet sa.

54. W. So heng oh Jesu tekk mo. (207.)

Se õnnis päästja, Jeesus Krist, Ke tappeti, kui rõwel wist, Et temmä oppus temmäga Ra ilman löppes foggona.

2. Se tõssi ülles hawwast tõõst Nink rõmust omma hulkakest, Ta surma perräst kurbastet, Ent temmäst wäega armastet.

Kristusse üllestõssemisest hawwast. 31

3. Ta näüt hend neile rõmuga, last henda nättä, puttu ka, Et ussus, teddä ellawat, Nink surma wäärtu ollewat.

55. W. Mo süddä walwa jälle. (208.)

Kes tõije jüngrid kofko Nink näüt neil wastset rõmo? Se Jeesand, ke neid kutsnu, Om neil ka rahho tonu.

2. Ta tulli sis täus haru, Nink läbbi ta löis nouwo, Et ta jüngride kurbust Wois käända selges rõmus.

3. Üts jäi sest armust ilma, Se es woi rahhul olla, Senni kui ta wois puttu Jeesuse haru mulku.

4. Nink nätsse, mes sis sündi: Se helde Jeesand tulli Tomas es mõtle seddä; Ent ta, sai teddä nättä.

5. Sis kuuld nink tuus nink näggi, Nink sai fik õnnistusfi, Sest ammetis, mes temma Siin piddi tallitama.

6. Nüüd olli tal fik ütten; Sest Jesu kallin harun fik arm nink õn om löida, Kumb pattatsille waja.

7. Wois ma, kui Tomas, teddä Silmiga üts kõrd nättä; Ma lääs se perrä tuhhat Ja tuhhat pennikoormat.

8. Kui Jeesus tahhas tulla, Nink minno palwust kuulda; Ma palles silmä wega Se perräst ööd nink päiwä.

9. Ent, Jummal! mes ma palle! Anna hend
usfun mulle — Kui sinno ei woi nättä —
Mo sõamen ifs tutta.

56. W. Ma tennä so, et ollet mo. (203.)

Halleluja! Krist ellap — nüüd Om ilman
rahho jälle, Oh üllendage sõamid Nink laul-
ge kittust tälle.

2. Me kumardame temmä een; Sei kanna-
talik, helde Jummal, ke õiges teep, om siin,
Kes kaibap nüüd me päle?

3. Kes tahhap hukka panna meid? Kristus,
ke koli, ellap, Kik meije wõlg om tasot nüüd.
Mes meije õnsust kelap?

4. Ilman nink taiwan tuhanda Rõõmsaste
laulwa ütten: Meid pästeti halleluja!
Jumjala wona kitten.

5. So üllestõssemisega Sest hawwast, per-
rån waiwa, Satit sa, Önnisteggiga! Meil
täamba rõmu päiwa.

6. Se päle pohjandame nüüd Siin nink saäl
meije õnsust; Sest, et sa tasotit me süüd,
Kui ristin kolit armust.

7. So leppitusse ohwer om Jummalast täw-
welikkus Ta kohtun arwatu, nink om Nüüd
pattaside lotus.

8. Nüüd same armo Jummalast Nuhtlusse
assemelle, Et Jesus koli meije eest, Nink ülles
tõssi jälle.

9. Aww Jummalalle iggawes, Et läbbi Jesu
surma Nink jälle üllestõssemisest Meil kaddo-
nuil sai armo.

10. Nink jälle sündmist, lotust ka Taiwaffes
perrändusfes, Kumb pühä nink ilm löpmata,
läbbi ta hallestusse.

11. So üllestõsseminne teep Meid waffes,
satap woimust Sul elläda — se päle läap Ka
meije himmo ainust.

12. Ni läme eddesi so wäen, Nink same joudo
kätte Et woime sinno kaitsemisen, Mes sulle ar-
mas, tettä.

13. So armun meije hengäme, So tahtmist
rõõmsast teme. Oh anna, et me sinnule Iks
ussutawa jäme.

14. Halleluja! sul laulame Kittust nink tenno;
amen! So nimme een kumardame, Nüüd
nink iggawes. Amen!

Kristusse taiwa minnemisest nink ist-
misest Jumjala hääl kael.

57. W. Oh wõtkem Jummalat. (213.)

Kui meije Josua*) Petaniatte lännu, Omme jün-
gridega, Sis omma nemmä ifnu. Ta õnnist wi-
mäte Meid omma käega, Nink naksi seddämaid
Meist ärralahkuma.

*) Pästja.

2. Sest neide filmi eest Wõt tedda üts pilw ärrä; Ta läts sis taiwate, Nink, temmä wisi perrä, Sündi se hõllita. Englifst lähheteti — Ke täddä saatsiwa — Kats jälle taggasi.

3. Ne jüngre kaijewa, Rumarden, taiwa pole, Nink soudsiwa, et ta Taggasi peä tulates. Se Issand elli tööst Nüüd neide soämen: Silm olli wesfine, Nink tolmun temmä een.

4. Kui seddä näjewa — Ne taiwa tunnistaja, Sis nemmä olliwa Käl se man waik tük aiga. Ent kui ne jüngre weel Kaijewa taiwate; Uelliwa nemmä neilt: Melles siin saifate?

5. Se Jesus, ke teist nüüd Om troni pole lännu, Om tullemiffes jo Ka ütte päiwa säädnu. Sis näete teddä ni, Kui ta teist woeti, Nink ha-wu illoga Tullewat taggasi.

58. W. Ma tennä so, et ollet mo. (949.)

Ta istup omma rahwa eest Nüüd kawwa jo sääl taiwan, Nink armastap taad weel ni hääst, Ni kui ta teggi ilman.

59. Eßfi wiis. (214.)

Oh, kunnas mul se aig saap joudma, Et Jesus jäl saap tullesma, Nink meije tälle röömfa suga: Oh terre, terre! laulome? Kunnas mul saap se suur rööm sama, Et minna teddä filmiga Sa näggema, nink umbrewõtma, Ke mo ni tömbap armoga.

60. W. Minno waisus om ilm arw. (216.)

Temmä jüngre, kumma täddä pilwin Näiwa ärrä lahkuma Kun ne taiwa hulka, walmis ehten, Teddä wasta wõttriwa, Olli kui ta neide filmist katte, Soämen neil rööm nink murre tutta: Käl ka nemmä ifsiwa Temmä perrä walloga.

2. Kurbus neil? kül seddä woime moista. Röömfa — sest et engli neid Sega römustiwa — Jesus ei sa Urra unnetama teid; Saap hend ommal rahwal üts körd näütma, Ni, kui temmä nüüd om lännu taiwa. Issand! seddä otame; Tulle, tulle ommete!

61. W. Sa pattaste armastaja. (217.)

Ke sinna omme jüngrega Petanian foon olnu, Nink neide keskest auwoga Täwwemba teldi *) lännu. So hulkaenne kaep ka Nüüd ifken sinno perrä, Nink otap sure himmoga, Et jälle tulates peä.

*) Hebr. 9, 11.

62. W. Se wona omma olleme. (226.)

Kes teije auwus Issandal :: Nink elläte, kui temmä rahwas Nink kummil Jesus om ni armas, Mes om ::; Mes römu satap teil?

2. Nüüd engli laulo kuleme ::; Et wäkkew surma ärräwäardja Nink meije armas Oppeta-

ja, Se wallo :; Se wallo - mees läts taiwatte.

3. Se wallo - mees om hawatu :; Me eest, nink melje koormat kandnu, Me eest om tedda Jummal lönu *), Se woon :; Se woon om me eest tappetu.

*) Esai. 53, 4.

4. Silm taiwate ifs kaep weel :; Nink auwo, pelg ei kela tedda Jks allasi ta perra kaija. Oh heitke :;: Hendä tolmo pääl.

5. Oh kummardage mejjega :;: Kif auwolikko kässo taiwan, Ke Jesust satite siin waiwan, Nink sinnä :;: Auwo troni ka.

Pühhäst kolmainousfest.

63. W. Niüd olgo itkes iggawes. (259.)

Niüd laulap Jesu koggodus, La kallist ostet rahwas, Kumba ta hennel iggawest Om wallitsenu mörsjas: Oh sa pühhä kolmainous Saat wona eest meist kittetus Iggawes ajas. Amen!

64. W. So heng oh Jesus tekko mo. (255.)

Meid hoija Eesa! armoga, Poig! mösse meid so werrega, Oh pühhä Waim meid kaswata, Kömusta meid nink pühhända.

65. W. Meije Jummalä wonaken. (309.)

Waim! so andisandminne; Jesa! sinno heldus; Woon! so kannataminne; Se läc meile ellus.

66. W. Oh laulgem süddämeest. (1189.)

Hoija, nink önnista, Oh esä armoga Sinno poja rahwas. Me söänd römusta, Sa werre palge! armsast. Tösta pühhä Waim Palget mejje pääl, Anna rahho meil.

2. Niüd wötkke rahhoga Suandmist önnega, Wötkke seddä wasta, Me Önnisteggijast, Ke sääl tuus mejje häddä, Kel me wanne eest Mörro surma wäest Süddä sulli tööst.

3. Sest Jesast, kel se poig Kallimb kui omma järg, Nink ke poja perräst Kif, mes ta perrält om, Kui lasi toitap armust. Poja perrändus Saap ni hoijetus, Et ei kao juus.

4. Sest pühhäst Waimust ka, Ke meid tahc römusta, Öppetä nink hoita, Nink Jesust kittap ka, Ni kui om piblin nätta, Meije Eöamen, Lemmä laste suun, Hawu leppingun.

5. Niüd töstke armsaste Kui üts Heng selgede Ülles omma häle, Me henge söbräle Kittusfes laulge päle Armsid laulo siin Utten temmä een; La om mejje man.

67. W. So heng oh Jesus tekko mo. (260.)

Jesuse arm nink hallestus, Jummalä Esä armastus, Nink pühhä Waimo ossaus, Jägo iks meije önnistus.

Meije Jäsfanda Jesuse Kristuse Esästä, ke ka meije Esä om.

68. W. Nüüd, olgo ikkes, iggawes. (261.)

Sest et se Jäsfand hamuga Käst jüngeril, kulu-tada: Se mannu ma nüüd ülles lä, Ke mo nink teije Esä; Sest heikap nüüd se koggodus: Ter-re! wötta meist auwustust, Sa koggodusse Esä!

2. Ke wastset ello kirrekest Om Jesu surmast sanu, Se töstap omma söänd sis — Ni kui täl lubba antu — Esä pool, ke meid armastap, Häid andit annap, önnistap Meid omma poja läbbi.

69. W. So heng oh Jesus tekko mo. (264.)

Sa sait meil esäs armolist, Kui Welles meil sai Jesus Krist, Sest ainult so pääl lotame, Nink iggawes so kittame.

70. W. Meije Jummalä wonaken. (265.)

Esä! nüüd om parras aig Auwusta So poiga; Se man woip ka sinno poig So meil selletada:

1. Lemma tulli ilma pääl Meil hääs — nüüd

Meije Jäsfanda Jesuse Krist. Esästä, n. t. s. 39

saap selle, Ke ta sisse ussup tääl, Jggäwenne ello.

3. Jggäwenne ello, tööst, Om kui temmä rahwas So woip kutsu esäkest, Teddä ommas lihhas.

4. Tä ei olle ilma pääl Ennämb mitte nättä, Pand neid jüngeril sääl ja tääl, Nink läts essi taiwa.

5. Tä es wötta ärrä neid; Seperräst neid hoija Kurratist nink ilmast nüüd, Ke so perräst omma.

6. Neid so tötten pühhända; Lemmä om neid säädnu; Kui sa teddä; nink kui ta, Mes sa käst-sit, tennu.

7. Tä sai ohwris neide eest, Nink kand hoold weel muido, Et ta sissen nemmä tööst Woist pühhas sada.

8. Jüngeril sai se önnistus, Nink saap neil ka sama, Kumma, jünger tunnistust, Lemmäst, wasta wötwa.

9. Nink kui ta üts sinnoga, Ni so nink ta sissen, Peap luggu ollema Lemmä koggodusen.

10. Et se arm, kumb pojale Sinnust tronin näütäs, Neil jääs, nink ta esike Neide sissen elläs.

71. W. Minno waisus om ilm arm. (271.)

Meije Issa, ke sa ollet taiwan! Pühhä aaw
so nimmele; So riik tulgo; Ni kui sünnip
taiwan, Sündko maan so tahtminne; Me päiw-
likko leiba anna tämbä; Anna meile andis meije
süda; Ärrä lass meid kiusada; Pásta kurjast kog-
gona.

72. W. Üts wonnakenne kandma lát. (238.)

Ma, sinno wáhhemb allamb ka, Siin astu sinno
ette. Oh lasse allandusen mo Mo palwet so
een tetta; So wallitus ifs jágo mul, Ma olle
maan mo palge páäl, So waine waggel olle, Nink
já so armo hoolde.

2. Hoold kanna, murretse ifs weel, Ja wallit-
se kif armun. Lass Jesu armo ifke al Meid
elläda ifs rahhun. Ma rõmusta so saatmisest,
Nink Jesu welles samisest; Mo ärrä arwa wáljá,
Meist, ke so rifin omma.

73. W. Mo Edänd anna figest. (850.)

Mes Jummal teep, om selge arm; Rif tijáp,
moistap ta; Mes ma páäl nink mes taiwan om,
Rif loom taad kummarda!

Jummala Pojast, meije Issandast nink
Önnisteggijast.

74. W. So heng, oh Jesus, tekko mo. (58.)

Kes woip nüüd esä kitta kül, Et hamatuil nink
Lõbbitsil Ja armsat poiga lähätap, Ke meije
hengi sütitap.

2. Ei mitte meije õigusfest, Enge temmä hales-
tusfest; Se arm om teddä ajanu, Kristust meile
lähätänu.

3. Ja latse põlwest ofani Me waisus lits ka
teddä ni, Et ilman täl es olle maad, Kus ta wois
panna omma pääd.

4. Ne kolm kummend kolm ajasta, Et ilman
olli-olliva Täüs pudust, hättä, waiwa täl;
Nink koli me eest risti pääl.

5. O maggus Önnisteggija! Sa saijet pühhä,
pattuta So puhtast emmást sündinus, Mes meil,
adami latxil puus.

6. Meil anna so pühhäusfest, Waggausfest nink
õigusfest, Nüüd armolikkult osfaust, Te terwes
meid me haigusfest.

75. W. Nüüd pühhä waimo palleme. (89.)

Jummal täüs armo nink hallestust, Ni sammute
ka, täüs kannatust, — Ehk kül armun palli —
Wois siski ota Taiwan nelli, tuhhat ajastaiga,
Kunni aig täüs.

2. Sis säetu ajal tulli ta, Jät troni mahha nink auwo ka, Tulli Jhsä usjast Ja ellust wäljä — Sest ta om ello — et ta wois koolda Se ilma eest.

3. Se lihha, kumba wõt hennele, Olli ta ainus warra nink hä. Täl es olle mitte Siin ilman paika, Run temmä olles pääd woinu panna, Ja hengäda.

4. Kik waiwa, mes latse tunnema, Om temmä täwweste tundnu ka; Teddä kaswateti, Ni kui mu latse, Temmä op kottun nink wäljän häste Sönnawötmist.

5. Kik kirjan löwwame selgede, Kui sönnä wötlif ta allast Wannambille olli, Neid orjas kigin; Et täl om figi een ka se sissen Hä tunnistus.

6. Kui ta kolm kummend ajastaga Sallajan usfutawusfega Olli möda saatnu, Sis wiimselt teddä Juttusse ammetis pühhendeti Sest waimust ka.

7. Säräne Prowet es olle weel, Ke inimisfi siin ilma pääl Päst ni mitmast häddäst. Kel häddä olli Nink sega temmä man ussun tulli, Sel abbi sai.

76. W. Müüd paistap meile kauniste. (212.)

Dh Poig, sa Jummal iggäwest! Se olli önnis luggu tööst, Kui sinna ollit nätta. Mes illo olli

filmile, Mes auwustus neil förwule, Dh mes arm olli tutta! Mitto wörsti Nink proweti Omma tahtnu Nättä, kuulda, Mes neil jüngril olli tutta.

77. Sesamma wiis. (258.)

Halleluja! me anname Auwo nink tenno wonale Neid walliti ta sissen. Ta om meid ostnu werrega, Segä meid möstku, ristnu ka, Nink kihlanu meid ussun. Pühha, Röömfa Om se söbrus, Kumb nüüd tunnus Meije seän, Nink meid kostotap sen ilman.

78. W. Es ma peäs Jummalalle? (268.)

Sest et tuffand nüüd ei olle, Jummal! sinno armule; Dh sis tösta ma so pole Omme käsfi röömfaste; Palle: mulle armo anna, Et ma ööd nink päiwä so ümbre wötta armoga, Siin ni kawwa kui ma ellä; Senni kui ma sinnä sa, Run arm, kittus löpmatta.

79. Essi wiis. (285.)

Henge pöijoken! Jesus Jummalä woon! Wötta tenno, auwo, kittust, Et sa tömbst selgest armust, Henne pole mo. Minna tennä so.

2. Kui ma Nisti al Peä ikma tääl, Römustat sa minno essi; Sinno kibbe silmä wessi; Peä löppetap, Mes mo kurbastap.

3. Kui mul jälle rõõm Henge sisen om, Rõ-
mustat sa hendä ütten, Senni kui mul aiga pit-
ten, Laiwa sisen om Jäädwa henge rõõm.

80. W. Oh Jesus armo walguš. (278.)

So tundmisen nink armun Lass meid siin kas-
wada, Nink saista ikkes usfun, Waimun so or-
jada, Ni, et ka meije südda Se maggusust saas
tutta, Nink so iks himmustas.

Pühhäst Waimust, temmä andist nink
tallitamisest.

81. Ešši wiis. (297.)

Nüüd pühhä Waimo palleme Dige ussu per-
räst-päle se; Et ta meid se sisen Otsani hoi-
jas, Senni, kui pääfeme üts kord siist häddäst.
Kürieleison!

2. Sa walguš! paista meil selgede, Et Je-
sust Kristust me tunneme; Et me kindmäst jame
Jesusse mannu, Ke meid õige esä male om saat-
nu. Kürieleison!

3. Sa magguš arm, anna armolikkult, Et
meije tunneme so armo tuld; Üts tõist kigest hen-
gest Siin armastame, Nink rahhun ütte meelde
iks jame. Kürieleison!

4. Sa rõmu andja, õh awwita, Et teotu

nink surm meid ei hirmota, Et ka sis ei heidi
Me sisen mele, Kui wainlane kaibap me ello päle.
Kürieleison!

82. W. Nüüd pühhä Waimo palleme. (304.)

Oh pallege, et se pühhä waim, Ke meid satap
armo-oppusfen, Toos nüüd sõamette Neid õn-
nistusti, Kumma läbbi Jesu leppitusse Meil wal-
mistet.

2. Oh pühhä saatja, so tennäme, Et sa sõänd
satat esäle. Mes nüüd temmä pojast Sõämen
kulus, Kik seddä tallitap meil so oppus. Me
tennäme!

3. Me waise es tunne kōhhalt so, Senni, kui
sa kutsit nimmelt jo Seddä oiget pattu; Et meije
es ussu Jesusse Werre nink Hawu sisse, Kumb
leppit meid.

4. Kui seddä häddä nüüd tufime Jungwat läb-
bi meije sõäme; Ja armo nink usku Palsime
ikken; Annit sa möllembat meile rühken Nink
heldeste.

5. Nüüd jame so kōli allasi Ammak esä nink
poja järgeni. Tunnista nüüd meije Hengen nink
waimun Nink meije sinnust pühhändet ihhun,
Sest kindmäste.

6. Heika nüüd abba me sõämen; Sis saap meil
esä õige tutwas siin. Täütä terwet herge Jum-
mala pojast, Te neid luliikmissi hennele hōnes
Nink kerfus ka.

83. Sesamma wiis. (305.)

Oh Waim, ke koggodust wallitsep, Nink täl
essi teenrid walmistap; Rae nüüd ka armun
Siin meije päle; Me waim, heng, ihho, kif
olgo sulle pühhändetu.

2. Kui ümbre kaetas lajale Näütap Jesanda
aaw hend selgede. Koggodussekeisi Saap ikkes
ennämb, Kummil se wona rist om lige armsamb.
Halleluja!

3. Sa ello jöggi, oh jõe nüüd Nink murra
läbbi kif sullengid, Süttita kif haigid läbbi
so öli, Re ökwa romawa rist pole. Se om so
tö.

4. Et mul om lubba; sis söwwa ma Sinnule
häärd sullast (näitsikut) minnuft ka. Hennele iks
ennämb So ajamissi, Nink pühhä häppe, kumb
pattaste sisse Jääp allasi.

5. Nink wona rahwast lass' waiwa man, Sag-
gest Jesu söänd nättä siin. Lass wonal neist hen-
gist, Re ütten läwa, Meijega löpmata römu
näтта, Jesanda waim!

84. Sesamma wiis. (306.)

Suur häbbi jääp meile figille, So koggodusse
lullikmisille; Me ei moista mitte Middäke tet-
tä Muud, kui himmoga wasta wötta Jummal
arm'.

2. Se päle kät sinnul anname, Et me so

latse iks olleme; Olle meije saatja, Nink jä iks
armun; Raitsa nink hoija meid sinno warjun,
Rig' kahjo eest.

3. Me toetame sul söämeft Siin sönnawötmist
nink usfutawust; Senni kui me taiwan, Tenno
nink aaga, Sinno, nink esä, nink temmä
poiga, Kummardame.

85. W. Oh armas kae tennä. (313.)

Jummal Waim! so saatmist, Waiwa nink
kaswatamist, Mes meile näütit sa; Ei moista
kül me moistus, Ei woi ka, ni, kui öigus, Ütsif
se eest so tennäda.

2. So kummardame tolmun, Se eest, mes
meije ussun Sest ärrä moistame; Häbben nink
allandussen, Nink latselikun melen, So silma
wega tennäme.

86. W. Meije Jummal wonaken. (314.)

Wötta so saatmisse eest, Pühhä Waim! meist
tenno. Anna sönnakuulmisses Meil ka wastfet
armo.

Jummal armo kutsimisest, pattatse
pattukäänmisses.

87. W. Mes kirtus om meil Jesand. (320.)

Oh oppeta meid ristil fallaussi, Nink kule seper-
räst me pallemissi.

2. Sa näütat meil weel täamba seddä armo,
Rumb sinno taiwast aije, me eest surma.

3. Sa heiksit ristil kullen: — mul om janno!
— Nink nüüd weel, armas Jeesus! om sul janno.

4. Kas wiihaliste werre perrä, Jeesand? Ei mitte;
sinna tahhat neide söand.

5. Es tahhas sa, et ütisk kaus ärrä; Sest
sinno armo nool lät neide perrä.

6. Sest töstwa tunnistaaja omma häle: Oh inni-
misse, käändke Jesu pole!

7. Teil om se lubba, wona mannu tulla, Mes
henge põlw teil eäle wois olla.

8. Ehk olgo pattu häuga kohhalt täüdet; Sis
om ta südda armust siski läüdet.

9. Ke omman lomun pattatses om jänu, Nink
ommast wäest ei olle terwes sanu.

10. Nink heitap hendä Jesu jalgu ette, Kui
kolu, se ei sa kül hukka mitte.

11. Kui kahro saarnane; — saap temmä wo-
nas. Kui kül, kui eä; — sis saap tulle kir-
res.

12. Kui kolu om, kui kiowi, — täl saap ello,
Nink iggawenne ello antas tälle.

13. Oh opke Jesu jalgu neäl tundma, Et
temmä pididi meije pattu kandma.

14. Nink kui täl woimust sai fig' pattu ülle;
And temmä esfämaal meil woimust jälle.

15. Ja minna, ehk ma kül se man es olle;
Sai siski ka sel tunnil armo ello.

16. Nüüd peap pat mo jalgu alla jäma;
Sest wona werren woi ma woimust sama.

17. Ja, mötle ma se werre hinna päle, Nink
hoija Jesu hawun omma mele;

18. Ei minnul sis fik ilm, nink temmä kär-
rä Woi seggäda mo meeld nink möttid ärrä.

19. Kui armas om üts pästet südda nättä!
Jo ilman woime önsas kittä teddä.

88. W. Oh kittas nüüd eggämees. (321.)

Oh pattatse, tulge nink kaege wona, Ta sö-
änd, ta hawatu kehä, ta kroni. Oh jätke
fik katside mötlemist mahha, Nink wötk, kui
latse, fik hääd temmä käest wasta.

2. Ke henne man otsnu nink löidnu fik süda,
Woip Jeesusse hawule julgede tulla. Ni peä, kui
kaup me öigus nink tarkus, Sis tunnep me
terwe waim römo nink wirkust.

89. Eski wiis. (322.)

Ke waiwatu nink foormatu om tääl; Tulgo mo
mannu — se om Jesu hääl, Taad tahha ma
armun kostotada; Ke saap mo mannu tulla, Om
wastawötklik mulle.

90.

Eesti viis. (323.)

Jesus wõt wasta pattatsid, Neid, kumma pat-
tu foorma waiwan Ei löwwa abbi kusti mitt',
Ei ilma pääle ei englist taiwan. Kel kitsas
kik se lagja ilm, Ke hennesel nink lojal hirm,
Ne, kedda Moses *) ärra wandnu Nink pör-
gutte jo kohhalt sundnu; Neil tuwwas neid hääd
sõnumid: Jesus wõt wasta pattatsid ;:

*) Sädusse perrä.

2. Käl armsamb weel, kui emmä meel Täl
olli, taiwast mahha tulla Nink pattatside as-
semel Siin kanda essi neide wallo; Et wõttas
neide süda tääl Nink neide nuhtlust-henne pääl
Ja neide lunnastusse hinnas Siin omma werd
nink ello onnat. Kik ilm, se om nüüd leppitet.
Ja wõttap wasta pattatsid ;:

3. Nüüd löidwa temmä üsjän siin Käl rah-
ho waise hengekesse. Ja ütlep: kaddogo kik piin,
Nüüd jäge minno, armo sisse Eest teije pattu
tahha ma Mo werre sissen uppota, Kumb neid
kui merre üllekattap, Mo waim teid armo
te pääl satap, Nink kulutap neid sõnumid:
Ma wõtta wasta pattatsid ;:

4. Oh, kui sa temmä sõänd näes, Kumb
pattatside perrä waidlep, Weel sis, kui neil om
pimmedus, Nink ka, kui silmä wega kaiblep.
Käl müütnikkulle rühhip ta, Zakeo maja õn-
nista, Ja temma pühhip surest armust Wet

Maarja Maddalena filmist, Ei arwa temmä
pattu mitt'. Jesus wõt wasta pattatsid ;:

5. Kui armsast kaije Petre pääl, Eht rassest
saddanu kül olli. Es te ta ütfindä nt tääl, Käl
allandusen ilman elli. Ja om ifs ütte suggune,
Ni helde, armsa, töisine, Käl olli ilma pääl
siin waiwan, Ni om ka aawustusfen taiwan.
Ja kutsup figi koormatuid. Jesus wõt wasta
pattatsid ;:

6. Nüüd tulle, waine rõhhoto, Oh tulle, tul-
le ni kui ollet, Eht koorma kohhalt litsnu so,
Käl sa ka romaten weel tullet; Woon tullep was-
ta heldeste, Näüt armsat sõänd sinnule; Käl
om so perrä ammo käänu, Ja ootnu, õnsust
wõtma sinno. Oh tulle, waine waggel, nüüd;
Jesus wõt wasta pattatsid ;:

7. Oh tõmba meid sis armsaste, So armule,
oh maggus Jesus! Nink tunnista nüüd figile,
Käl suur om sinno laste õnsus, Ke armo oot-
wa himmoga, Nink sinno werrest elläwa,
Nink kui me tunnem' henge hädda, Ei mitte
enne rahhul jäda, Käl eggäüts woip üteldä:
Mo Jesus wõttap wasta mo ;:

Ussust Jesusse sisse.

91. W. Mes ollet sinna armas Jesus. (343.)

Oh Issand Jesus! kui sa mul es olles, Nink kui so werri minno eest es palles; Kohhes ma waine, häddälinne hendä Sis kül wois käända?

2. Es tijas, kohhes minnul murren minnä; Kes om ni helde, armolik, kui sinna. Sa jäät mo ainus lotus siin, sen ilman, Ni kui ka taiwan.

92. Eesi wiis. (346.)

Mo silmi kuiwat weest, Kui mul om ik mist; Hoold kannat minno eest, Surmani heldest. Nink minno ihho läap lotusfen hauda, Et sinno ihhul saap Saarnatfes sama.

2. Mo ossa Issand om! Ni mo Heng üt lep; Ta käest kil mo ön Nink mu hä tul lep. Ei holi minnake Sis maast, ehk taiwast Kui minno ennege Jks temmä löitäs.

3. So hoolde anna ma Hend, ke mo lonu, Nink ke ni armoga Mul önne tonu: Sa ollet werrega Mo hennel ostnu. Et ma wois elläda; Ollet sa koolnu.

93. W. Kil mes terve ma pää. (356.)

Jesus! ke sa minno wölga Masfit omma werrega, lasse mulle, kallis pästja! Seddä

önnes figgida. Nink et sa ni ollet lödu, Nink mo pattu pu pää. Landnu; Te sis minno wab-
bas ka, Et so ommas kohhalt jä.

2. Sinno werri, hawa, nagla, Ribbe kroon, rist, wallo, piin, Sinno risti lödu jalla, Pästwa figest hädest siin, Raije, jone, wer-
re-higgi, Kil, mes sulle waiwa teggi, Sin-
no küllemul nink haud, Römustap, oh Jesus!
meid.

3. Sinna tijat minno wallo, Minno waiwa tunnet sa. Minno sisen muud ei olle, Kui so surm, ilm jätmata. Minna anna sulle, Issand! Minno katski murtu söänd, Rumb so werrest ziugutu, Mes sa ristin wallanu.

94. W. Kus om mul minnä kül. (360.)

Sa ollet ütfinda Mo römu pohhi ka, Ma tija, mes mul sanu, Kui minna sinno nännu, Kui mo pat wirgu ülles, Nink teggi söänd halles.

2. Nüüd jä ma sianule, Mes pöiw mul eäle; Et ma so hawun olle Nüüd löidnu öi-
gust jälle; Ma sai nüüd tähhe päle, Se te jäap wallal mulle.

3. Siin om mul römustust, Ma jä täüs allandust; Kui hirm tabe päle tükki, Sis rüh-
hi ma, nink kätti So pühhä külle sisen, Se om mo taplus ussun.

95. W. Arm lähhüne nüüd. (363.)

Oh, kunnas ma sa, Mo särki et ma Voi
Jummala een Nink Jesu een saista, Kui ta
mõrsjaken.

2. Ni puhksi ma siin, Suur olli mul piin,
Enne kui se sai Et Kristusse õigus Mul sär-
kis ka jäi.

3. Waim olli mul kæn, Et allaste maan,
Mo werrega foon. Täl olli mo halle; Kui hä
om se woon!

4. Ta kaije mo sis, Se usutaw mees, Mo
wallo ta tuus; Ta and mulle ello; Mes mul
nüüd siin puus?

5. Ma eild nüüd jo; Woon awwitap mo, Et
rõõm mulle jääs, Nink mõssep mo werren Käl
puhtas nink hääs.

6. Suur om se arm sis, Nink illus mu liisk,
Nink suur minno rõõm, Et Jesusse õigus Mo
reimas nüüd om.

7. Nüüd sündinu om, Mul reiwid om kæn,
Ma ehita jo; Se Essä nink Poig nink Waim
awwitago!

8. Kui kohto päw kæn, Saap walgusse
een Käl nättäma tõõst, Kuis werri neid rei-
wid hois puhtas nink hääs.

96. Eest wiis. (372.)

Maggus pästja! sinno armo Ei woi ärrä
mõttelda, Kui sa omma werd nink surma
Waglal wõttat awwalda.

2. Kui üts kurblik süddä mõtlep: Oh, et peh-
hi teda saas! Nink ei olle, ke täl ütlep, Kes
neid hengi tõmbap taas.

3. Nink ta kulep koggomatta, Et se Jesus
Kristus om; Oh kuis ligup temmä süddä, Oh
kuis rõõmsas jääp se waim.

4. Säärne waine lats, kumb mõtlep. Hendä
kohhalt kaddonu, Partun tännitap nink õiglep;
Näep nüüd hendä pästetu.

5. Arm keep Jesu hawust wälja, Et woip
abba ütelda Nink sest tunnist sai hendä, Ar-
mo latses nimmita.

97. W. So heng, oh Jesus, tekko mo. (373.)

Mes Jummalal saap meije kääst, Et ta hend
waiwap ni me eest? So armo wastawõttame
Oh Jesus! nink so tennäme.

98. W. Oh laulkem süddämeest. (374.)

Se woon om tappetu Nink õnsus satetu;
Ke nüüd siski kolep, Jaap hukka ütsindä, Eest,
et ta ärrä põllep, Et woon armoga Meid tap-
lunnasta Omma werrega.

2. Kui hengel werre woon Hend näutap ristiti puun; Elläp kolu südda Nink nakkap palama; Sis otsan om kif hädda; Näep Jumalat, Walget werrewat Põigmeest ollewat.

99. Sesamma wiis. (378.)

Muu olgo wonale, Ke tulli ilmale, Tuus siin mõrro waisust, Nink kannat päle se Kif meije pattu saisust, Kumbe rasseust Lemmä armolist Kandnu meije eest.

2. Se illus saja särk, Kui tullep auwo järg, Paistap wona werrest; Ta õigus, minno märk, Se suggu ristiti kannust, Satet pattatsil, Tullep siin hääs mul, Masap taiwan kül.

100. W. Ma kae illes mäele. (380.)

So rahwal, Jesus! anna Sen ussun elläda, Kumb tedda död nink päiwa, Woip ainult õnista. So werri nink so surm Se ussu pohhi om; Seperräst lass meid puwwa So küllel meije õn!

2. So kannatus meid saatko Woon! sammust sammuni, So ristiti kajo paistko Meil sõamen allasi. Se hoijap meid sis tööst Nig' kiusatusse eest, Nink meije saja särki Puh-tas so päiwant.

Pattu andisandmisest.

101. Eski wiis. (381.)

Arm üts maggus sõnna om, Maggus hõlli neide hengin, Kumma murren, Uraristikmist tundwa nüüd, Nink kif süüd, Kumma sissenemmas olnu, Enne, kui neid Jesus kutsnu Omma armo rikile.

2. Arm, kui suur sa ollet tööst Neil, Ke pattatses hend tundwa, Armo otswa; Neide ainus henge rõõm Jesus om; Sest ke temma mannu tulnu, Omma temma armo tundnu. Wasta wõttap pattatsid.

3. Kif ta rahwas tunnistap, Et, kui me hend tutta sanu, Tunnistanu: Woon! täus pattu olle ma, Pimne ka; Seddamaid sai ello meile, Nink ka õigus antus jälle, Et nüüd õnsa olleme.

102. W. Nüüd paistap meile kau. (382.)

Oh jääs se arm mul wastne sest, Kumb Jesu ussutawussest, Mo rõmus mul sai tutta. Kui palsi, üttel mulle ta: So esitust nink süda ka, Ma olle matnu hauda. Mes ma Nüüd ka, So eest kandnu, Nink sul saatnu, Toop sul ello; Pat om andis antu sulle.

103. W. Kui illus Jesu mõrõja om. (393.)

D meije fige armsamb pä! So sisse meije ussume; Meil näüta naglu asemist, Et wallitfit

meid iggawest, Ja ommast lahki kistu küllest ka
Meid wälja, läbbi, sisse juhjata.

2. Se om üts assiimme täus, Rumb ees-
mält lafsil kerge näüs; Ja perräst saap kül mi-
hele Sest usku ammat surmant, Se om se
üllemb tarkus taiwan ka, Sest peap wäifest kar-
ja tuttama.

3. Ni kawwa, kui weel rahwast om, Nink
Jesus neide pästja maan; Jaap se sest armo op-
pustest Se A nink D ka iggawest; Nink et se
om se tarkus tötteste, Kik teije tötte tundja ti-
jäte.

4. Kui üts om ormast melest hä Nink lat-
sest sani laitmata, Ei tija lihast, werrest weel,
Ei ka, mes ahnus, torre meel, Woip essi ki-
gin henda awwita; Om siski waine, sögge, för-
wuta.

5. Kui keäke näep walge man, Ei temma
ello kurri om, Ja wöttap witma wisiga Hend
essi pattust parranda; Se saap kül wäljaspiddi
w. ggaust; Ei oska siski Jesu lunnastust.

6. Ent kui üts waine pattu loom, Re kaddo-
nu nink hukkan om, Sest pattu unnest ärräney,
Om haige, oigap, tännitap; Ei köhta henda siski
awwita, Se mannu tulley Dnisteggija.

7. Kuis käsfi käüp? — oh kurri om; Ma
olle omman werren maan; Sis ütley henge
söber: — poig! Ma anna sulle andis kif,

Mo päle kae, ussu, tösse nüüd, Ja römsas,
fatta henda, jose siit.

8. Heng wastset waimo saap nink teep, Mes
Jesus kässep, ja usk näep; Näep wona, wai-
mo filmiga, Om temma wäkke tundnu ka;
Heng tössep näggematta särkiga, Om tutwa sed-
damaid se wonaga.

9. Se wäggi, häbbi, allandus, Ne sawa
ni ühhendetus, Kui wellitse, sis söämen, Ei
lahku ennämb üttest siin, Ei ja ka ennämb mah-
ha, mes hä om, Sest neide tö om iggawenne
ön.

10. Heng kästas enne hengäda, Hend toita,
sis tööd tallita, Sesamma ussu wäega Woip
heng kif häste tallita. Heng teep sis omma tööd,
nink unnetap, Kui tettu om, et tal sest palka
saap.

11. Ent kui heng ommast armo-tööst Ka
wahhest essi römsas jaäs; Sis nakkap pühhä häb-
bi tal Ni mitto wilku näütma weel; Et tem-
ma tennap koghalt Jummalat, Kui muud ei näe,
kui Dnisteggijat.

12. Nink nida saisap usklik meel Jks ütfinda
se armo pääl, Ja mötley ö nink päiwa ka Pöig-
mihhe armun elläda, Re tedda surmast ärra päst-
nu om, Nink auwo kroni saatnu üllewän.

104. W. Maggus pästja sinno armo. (395.)

Dh se murre Jesu perra, Kumba ta waim satap meil, Kurbastap meid mõnne päiwa, Mõnne ööd nink tundi tääl.

2. Sest se ülle silma joostwa: Kus ma löw wa Jesukest? Minno heng nink südda ihtwa: Dh et ta mul ommas jääs!

3. Seddamaid woon näütap henda Wallal tetu küllega. Täl om janno, ümbre wõtta Meije hengi armoga.

4. Sis läap heng se kae sisse, Kumb om läb. bi kaiwetu; Armsamb om ta täl fest esfi, Et ni kallist ostetu.

5. Nink kui pattu andisandmist Pallep; — antas temmäle, Nink woon annap henda armust, Tälle söbras päle se.

105. W. Dh oppeta meid ristii falla. (396.)

Rust rööm nink aww meil waisil ilman tulles, Kui wonaken me rööm nink aww es olles.

2. Mes ommist asjust woisime kül löida, Mes temma öige kohto een wois saista,

3. Kes om ni hä, ni weata nink rikkas, Et Jum-mala een temma asfi masfas.

4. Kes eäle om Jesu riki nännu, Kui se, ke hawu usse läbbi lännu.

5. Üts waine pattane, kel hennest häbbi, Saap Jesu latses temma werre läbbi.

6. Meil tedä om, et engli römustawa, Kui pattast Jesu mannu rühkwat näewa.

7. Eht ta kül kätte mõttega hend waiwap; Ent siski werre armo perrä ihtap;

8. Se ülle taiwan om suur rööm hõlli, Nink kittus laultas armo kunningalle.

9. Ent heng, ke Jesu armo weel ei moista, Om eesmäle siski kurbusen weel nätta.

10. Et ka taad röömu, kumba ta jo maitsap Täl tulla, pelglikkult weel wasta wõttap.

11. Täl siski töömeel jääp, nink ilma asja, Nink lust täl ennämb middake ei massa.

12. Ta armun tahhame sis röömsa olla; Se woip me hengel siggidusses tulla.

13. Ta warrast sawa meije henge toitust, Nink temma kallist hawust wastset rõhkust.

14. Kui meil nüüd ligest fest om ossa sanu, Nink Jesu werri meije söänd kastnu;

15. Sis heikame hääle meil ka muud rahwast, Et neil ka ossa saas fest surest armust.

16. Ne mõtte eggäst pattafest meil omma: Se heng saap ka weel armo latses sama.

17. Olles täl ennege arm Jesu hawust, Kül temmäst pea ennämb saas, kui minnust.

18. Sest, eht kül armun meije südda röömus, Siski me silmi een om iks me waisus.

19. Jo eembälle arm meid siin weel saap saatma, Jo ennämb same tenno tälle laulma.

106. W. So heng, o Jeesus, tekko mo. (399.)

Kristusse werre õigus om Mo ehte, auwo särk nink rõõm; Sega ma tahha saista ka, Kui Jummalalle taiwa lä.

2. Ma ussu Jeesu sisse tääl, Ke ussup ei sa kohto sääl; Sest et ma pattust päästetu, Nink minno wõlg om tasfa jo.

3. Sest ristin om mo wõlla täht Jeesusse werrest kistoter. Neist nagglust, mist woon hawatu, Om wanna sädus rikkotu.

4. Se pühha nink ilm süta woon, Kumb kooli mõrro ristin puun Mo pattu nink mo häädä eest, Om minno Issand Jeesus Krist.

5. Ma ussu, temma werri om, Se kige kallimb hä nink rõõm, Ja taiwa warra täwweus, Nink masfap taiwan iggawes.

6. Se perräst Jeesu werri om Siin nink sääl minno ainus rõõm. Ma lota ellun surman ka Se werre päle ütfinda.

7. Eht wona armust ellä ma, Ja tenistusfen weata, Kif kurja wärä päleke, Ja pattu surmani ei te.

8. Ent siski, kui ma taiwa sa, Ei waggauft ma nimmita, Enge, et ma kui pattane, Sa werre läbbi taiwate.

9. Sääl laulap Abram wonale, Nink kif ne pühha hengeke; Kui ramat tetta wallale, Sis nättas, et ka pattatse.

10. Kui nakkatas mult küssima: Mes teit sa ma pääl? kosta ma: Ma tennä omma Issandat, Kui joufi, tet ma rõõmsast hääd.

11. Ja, et ma tefi, et kif pat Om Jeesu werren uppotet, Nink nüüd jo woimos minno läen; Sis olli rõõmsa hennesen.

12. Kui himmo tulli; tensi ma, Et minno es woi sundida; Ma üeli wihhal, kõrkusfel: Se eest poi Issand ristin pääl.

13. Es taple ma joht neidega, Üts lühemb nouw mul olli ka: Ma käibsi sedda wonale; Sis päässi ma neist wallale.

14. Se õnnis rahwas saap sis kül Suurt rõõmu moga tundma sääl, Nink Jeesust kitma lõpmatta; Ka minna laula neidega:

15. Kif auwo nüüd olgo wonale, Et temma me eest tappeti, Nink kaut pattu iggawes, Ja teggi Jummalal meid hääs.

16. Ni kawwa, kui ma ilman weel Siin ellä, om mo terve meel, Laad armo, kumba werrega Meil Jeesus saatnu, kuluta.

17. O Jeesus olle kittetu, Et inimisses sindinu, Nink iggawetse hinnaga Mo ostnu, nink ma ilma ka.

18. Meid awwita nüüd kuluta, Nink hawwast wälja tõmmada, Ke armo sõwwap hennese So werrest, kui üts pattane.

19. Sa auwo Issand, Jeesus Krist, Sa Jum-

mala poig iggawest, Kik ilma päle hallesta, So ommatsid kik õnnista.

20. So hawust tahha tutta ma, Et wallisit mo armoga, Sää! surusta so õigusfen Nink sinno werre särki seen.

107. W. Maggus pästja, sinno armo. (402.)
Tõtest; pattane ma olle, lomust Jesu wainlane, Rõnnelege ikkes mulle Waište sõbrast, wel litse!

2. Muust ei tahha minna kuulda, Kui mo Snisteggijast, Ke werd walli nink wõt koolda, Saat mul jäädwat lunnastust.

3. Olgo tundminne ehk oppus, Olgo pühha ello ka, Kik hä, mes siin eäl kulus, Ei woi minno rõmusta.

4. Ei muust, kui mo Jesu armust, Lemma werrest ütfindä, Om mul pattu wagläl õigust, Õnnistus nink kik mu hä.

108. W. Nüüd pühha Waimo palleme. (405.)
Mes sõänd täütap siin rõmuga, Mes Henge waikestap ütfinda, Nink mes meije ikkes Peäme tundra, Om se, et wõttit meid leppitada So werrega.

109. W. Nüüd pühha Waimo palleme. (405.)
Kui meil weel olles tetta middäge, Iggawes hukkan me ollesse; O pästmise õnsus! Et nüüd ei

waja, Hend esfi hädda seest awwitada; Se eest om woon.

2. Mis wona werri meil teggi jo! Ta digussega olleme kattetu. Mes me ikkes otsnu; Es löwma siski; Olleme nüüd sinno hawun löidnu, Sa õhwri-woon!

3. Sa ärra wäärdsit; se tullep meil Nüüd hääs — sest anname kikkust sul. Lenno Jummalalle! so omma jäme Siin nink sääl, kui me so nätta same. Halleluja!

110. W. Nüüd pühha Waimo palleme. (89.)
Jo suremb so andisandminne, Jo ennämb sinno armastame. Sinna ollet paljo Meil andisandnu; Se perräst om meil ni suur arm jänu So wasta, woon!

Sõäme ärra andmisest Jesussele.

111. W. Kes Jummalat ni lassep. (411.)
Oh wõtta mes sa minnust pürowat, Mo sõänd, armas Jesus! nüüd, Kumba sa esfi sures arwat, Nink waiwaga taad lunnastit. Ma anna sulle rõõmsaste; Sa osifit tedda hennelle.
2. Kel es ma sõänd annas ennämb, Kui sel, ke omma annap mul, Ke minno hengel fige parremb, Ke surmani mo armast tääl; Ei muile anna minna ka Mo sõänd, kui sul ütfinda.

112. Esi wiis. (417.)

Sel werre wonal, Rumb minno hädda eest Käl
hawu hennel, Ja surma saatnu tööst, Sel wörs-
til, ke ni wallo tundnu, Kui pat ta söänd om
läbbi zungnu.

2. Sel anna minna Hend täamba jälleke, Kui
werre hinna, Nink risti ommane. Za tekko
moga, mes täl tutta, Za wötke mult, mes ta ei
woi nätta.

3. Käl om mul nörfust, Mo pästjä tijap kül;
Wikku nink pudust Om wäega paljo mul; Mo
föрге preefter peap joudma Nink käl mo hawu kin-
ni keütma.

4. Mo wikku mössep Za omma werrega, Rumb
küllest jofep Mul hääs ilm löpmatta, Se om nüüd
allasi ta mötte, Meid hengi puhtas nink selges
tettä.

5. Oh kallist armo! Kui mötlep minno meel,
Et sa mo põrmo So mannu kutsnu weel, Nink
mo ni heldest pattust haardnu, Ja et so werri
mo söänd wäardnu.

6. Sis südda wajup Nink om ni immet täüs.
Et moistus kaup; Ma mötle jälle sis: Kuis woit
meid nida armastada? Ke sinno wöttnu ni kurbastada.

7. So film om minnuft Hoold kandnu tääm-
bäni, Ma olle sinnust Käl sanu rohkede; Se
arm om tööst ilmarwamatta, Kel ei sa tutta, ei us-
su sedda.

8. Ma, nink mo südda Sul jägo koggona;
Käl minno hädda, Waiwa nink walloga. Mo
himmo jäap iks, sinno kitta, Nink latselikkult
so päle kaija.

113. W. Önnista meid :; Jesus. (425.)

Armas Jesus :; Meije korjus sa! Esiinu käl :;
Sinnust olim' ka; Dige te pääl saatst jal, Nink
meid juhhatat se pääl sinno jälgi :; Perrä käw-
wä nüüd.

2. Oppa käüma :; Ni kui täüsit sa, Nink
meil tetta :; Ni kui teijet sa. Käl me söнна,
teggoga lass meid sinno römusta; Et me sa-
me Nink iks jäme, Woon! so saarnatfes.

114. W. D pä täüs werd nink joni. (875.)

Ma olle Jesust pandnu Mo söämette hääst, Ke
omma werd om andnu Mo waise wolga eest; Mo
sega ärrä pästa Pattust nink kurratist. Kas arm
woip suremb olla Siin ma pääl iggäwes?

2. Amen! nüüd teme otfa, D Jesand! pal-
wele; So werre läbbi mötta Meid kohhalt hen-
nele; Sis om meil käl siin ilman, Mäs meid jo
römustap. Se ön, so nätta taiwan, Meil tö-
teste ka saap.

I 15. W. Sa pattaste armastaja. (1356.)

So kätte wõtta wastfest mo, Rüst middäge ei sata
 Ke mitto wallal pästnu jo, Nink saatnu läbbi
 ilma. Nink ärra lasse iggäwel Mo henge sinno
 hõlmast, Ja hallesta iks minno pääl; Te sedda
 selgest armust.

I 16. W. So heng, o Jesus, tekto mo. (1457.)

So werd ma olle masnu sul; Sis wõtta mo nüüd
 hennesel, Rõmus ehk murren, armas woon! Ma
 tahhas kül, et sul saas rõõm.

 Henge ühhendamisfest Kristussega.

I 17. W. Oh wõtkem Jummalat. (432.)

Jesus, mo henge rõõm! Et olle sinno saarnast;
 Ni om ka sinno arm, Se suremb ligist armust.
 Mo parremb söbber tööst, Ke iks mo wannu jääp,
 Wõttap mo söämest, Mes miano kurbastap.

2. Mul säärne söbber om! Kui hä ta ande
 omma! Kumbega temma mo Taht ikkes kostu-
 tada. Mes ma fest tija weel, Om ülli armas jo;
 Weel ennämb näe ma sääl, Kui temma wannu sa.

I 18. W. Woon, woon, o woon! (440.)

Heng, ihho, waim :: So perräst om, Jägo
 ka ni, Et ilman :: kophete So mant, o wallo

mees! Mo meel ärra es lääs, Es lääs; Enge
 et mul Eggäl tunnill Jääs mele seen, Ja sö-
 ämen, Woon, werre lunnastus, Nink ristil
 foggodus.

I 19. W. Sel werre wonal. (442.)

Mo armastaja! Ma olle sinnoga Üts walm
 nink südda. Mul õnnes ollit sa Siin ilman
 häddan, surma waiwan; Se massap minnul
 kül siin nink taiwan.

2. So heng käüp armast Jks ümbre minnoga;
 Ma tennä rõõmsast Nink palle se man ka: Olle mo
 karjus tääl, nink anna, Et ma so hääl ikkes
 tähel panne.

I 20. W. Arm lähüne nüüd. (443.)

Üts palwe om mul; Oh et minna tääl So
 rahwoga siin Wois olla nink jäda iks osfaus-
 sen!

2. Heng ihkamist täüs, Et mul se õn saas;
 Et muust mintist ma, Kui Jesusse hawust, hend
 iks rõmusta.

3. Et ilm käp mata Nink hämelega Jääs
 maddalusfen, Nink wäikene melen, ni kui tol-
 moken.

4. Oh et mo meel tääl lääs ainult se pääl,
 Et heng, ihho ka So terwelt, mo pästja! wois
 iks rõmusta.

5. Mo ossaus ka Sinno rahwaga, Mes wallit-
sid sul So rõmus sin ilman, Se om kallis mul.

6. Ni saije ma so lullikmiseses jo; Sa an-
nit mul suud; Et rahho nink õnsus mo hengel
om nüüd.

7. So jummalik arm, Mo hääbi se man,
Täüt mo henge ni, Et südda sest palli nink el-
läwäs sai.

8. Ma arnasta kül So, siski jääp mul Suur
pudus se man: Oh pallas mo südda so perrä
armun!

9. Mo lunnastaja! Oh anna et ma Ilm jät-
mata jääs So man, nink mo südda so külle
iks poos.

121. W. Ma kae üles mäele. (444.)

Oh kütke käsfi tõsten Nink suga Jummalat,
Ke Jesu hamu paisten Nakkat nink lõppetat. Ta
sai innimiseses Nink meije saarnateses, Nink tah-
hap üttes waimus Meid tetta hennega.

122. W. Mo sõänd anna tigest wäest. (445.)

O Jesus! mes suur arm om se, Kui meije sin-
noga Siin ühhendetu olleme Henge nink ihhoga.

2. So rahwa loja ollet sa, So kae tõ olle-
me, So käest om meije õnsus ka, So sissen
elläme.

3. Kui meil me lihha rasfes läap, Nink tem-

ma nõrkus ka; Sis meid se sissen rõmustap, Et
lihhan ollit sa.

123. W. Nüüd pühha Waimo palleme. (446.)

So liggi tullek, o Jesus Krist! Satap meil
rahho nink rõmustust, Nink so armo palge
Teep meid ni õnsas, Et heng nink ihho sest
sawa rõõmsas, Nink tennäwa.

2. Ehk ihholikkult me kül ei näe So heldet
palget täus armoke; Siski heng woip sinno
Jo nida tutta, Nink sa woit henda ka tutwalt
näüta, Näggematta.

3. Ke ööd nink päüwa iks himmustas Et
sinno tutta nink maitsa saas; Se wois sedda
õnne Jätmatta kitta; Ja heng nink ihho iks
ütlep sedda: Kes om, kui sa!

4. Sa ollet armolik, kannatalik, Nink annat
ikkas meil andis kil, Süttitat me wilku, Un-
nistat, läütat Meid armun, nink hend kui söb-
ber näütat Me hengile.

5. Oh anna meil eggä päüw armolist So kal-
list õnnest iks ossauf, Nink lass meije hengi
Ehk häddäst aija, Ehk armo perräst, so perrä
kaija, Ilmjätmatta.

6. Kui meil om ikmist, sis waikista Meid
sinno koolmisse palgega: Taad lass meile ikkes
filmi een saista, Nink, et sa meije seen ellät,
paista Ni tutwalt ka.

7. Üts latfelik südda, nink maddal meel, Digo me ehte siin eggäl luul. Sinno werre läbbi Hoija meil sedda, — Kui meil om römu, ehk kui meil hädda, — Jks allale.

8. Sis jääp meil se mon, kui latfile Hämeel, Kunni läme taiwate. Ehk ka meil kül wahhest Om wesst silmin; Kui südda ennege woip so kullen Hend waikista.

9. Kunita meile so werrišt kät, Kumb meil jo tennu ni paljo hääd, Et me häbbelikkult Nink silmä wega Siin jäme saisma nink se eest wäega So tennäme.

10. So walge huulde su andminne läütap me soämib sinnule. Kui meid sinno werri Kastap, sis sawa Meije heng, ihho, waim, meel nink mötte So saarnatfes.

124. W. D tige pühhämb puhtamb Jesus. (448.)
Lass so söbrust mo iks nätta, Kui mul siin asja rasses läwa Nink minno soänd waiwawa; Oh sis lass mo ikkes tutta, Et sa mo tige üllemb warra Siin ma pääl, nink sääl ofata. Oh Jesus! anna mul, Et minno heng nink meel sinno perrä Jks himmustas, Nink ma kui lats iks sinno armo hólma jääs.

125. W. Mes ollet sinna armas. (449.)
So helde armo palge paistko meile, Kui päiwal, ni ka ööl, nink andko meile So armo

maggusust iks selgest tutta, Meit kostotada.

2. Et meid so kallis rahho ümbre wöttap, ihho nink heng so tenistusfen ellap, Et me kui rosi lille ülle käume, So man iks jäme.

126. W. Mo soänd anna tigest wäest. (452.)

Jesusse silmä weest om tääl Ne päiwlik mälletus, Kunni me üts körd kottun sääl, Kun taiwa foggodus.

2. Mes Jesu ello olli siin Muud, kui surm eggä päiw? Wäest sai täl waimust joud nink rööm, Wäest tulli jälle waiw.

3. Kui ilman peäp keäke Jkma nink leinama; Sis Jesu waiw om temmäle, Römus, eenkojus ka.

4. Ei olle meile middäke Ni waiwas ilma pääl, Ni mörru hengel, ihhule, Kui pat, kumb meil om weel.

5. Kui pühhä waim meil arwaldap, Mes meije perrinu, Et südda kurja himmustap, heng ärrä rikkotu.

6. Kuis joostwa sis me põske pääl Ne silma pissara! Kui sis es tulles meile tääl rahho kulutaja.

7. Nink näütas pibli ramatust, Mes soänd römustap; Et Jesus pattu hukkatust Kannap nink häetap.

8. Sis ikkes henda kolus tööst üts pehme hen-

geken: Ent kui ta kaep wallo meest; Om rah-
ho sõamen.

9. Ent kel se armas wonaken, Om söbber,
feltfi mees; Sel om se õige henge õn; Se
lät ka ihhul hääs.

10. Kui sure pühhä rõõm om se; Kui tem-
mä tunnistas; Et temmä omma olleme, Meil
temmä rahho saap.

11. Se man se waine pattene Ta perrä ik-
kep tääl, Ni kut ta armust esike Om iknu
ilma pääl. *)

*) Jan. Ew. 11, 35. 36.

12. Me filmä joostwa otsata Jesusse perrä
sin, Senni, kui temmä, hawuga Saisap me
filmi een. *)

*) Hebr. 9, 28.

127. Eski wiis. (453.)

Me kaeme ülles mäele, Nink meije Jesuken
Tööst kaep meije päle Nink saisap meije een.
Eilm enne finni om, Sa meije ainus rõõm!
Sest meije südda tunnep So liggi ollemist.

128. W. Mo sõänd anna tigost wäest. (455.)

Mo hengi lass so hengega Iks olla ütten
foon; Sis me sin käume sinnoga Rõmun nink
õnsusen.

129. W. So heng, o Jesus, tekko mo. (457.)

Eht meije ihho filmiga, Ei woi kül sinno
kaeda, Siski saap meile armo kül So nägge-
mise asemel.

1. Kui terwitat, sis kuleme, So su and-
missi tunneme, Waimun me sinno näeme Nink
sinno hawu maitsame.

130. W. Müüd olgo itkes iggäwes. (206.)

Ma titta sinno sõamest Nink tenna silma
wega, Et wallitsid iks särätsid Ümbre käumis-
ses soga, Kui ma nink Maarja olleme; Me
olleme kül pattatse, Ent siski sinno omma.

2. Oh kui hä luggu waisel om, Kui sinno
hawu tunnep, So werrega iks kastet om Eg-
ga päiwa nink tunni; Nink jääp sul liggi allasi
Hommungust ammat õseni; Se satap õnsat el-
lo.

3. Kui temmä sakramentin ka Hend esfi
meile jaggap, Nink omma kalli werrega Meid
kostatap nink jotap; Sis meije Õnnisteggija Meil
usfun ilm näggematta, Om ütlematta liggi.

Rahhust nink römüst pühhan Waimun.

131. Essi wiis. (461.)

Roggodus! Issandan Sinno rööm olgo; Ta tullep sinno man; Se perräst jägo So südda ootmisen Ta armo päle; So söbber tullep siin, Zoop rahho sulle.

132. Essi wiis. (465.)

Ma henga sis So hólman, armas Jesus! Sa peat minno rahho ollema, Ma máhhi hend so armo sisse ka, So hallestus om minno ainus ello; Nink sest, et minno henge söbber ollet sa; Mo waim woip sinno rahhun hengäda.

133. Essi wiis. (472.)

Nüüd om mo waim mo Jesu hawun julge; Sest arm nink rööm káip sääl kui waiklik tuul. Ma lá nink já iks omma Jesu külge, Sest sääl om há nink selge rahho mul. Ma istu Jesu hawun Háäl melel ni kui warjun Nink toita henda sääl. Ma olle waik, ka pikse ilma hirmun, Nink henga ni so rahho siwu al.

134. W. Näggematta pihjoten. (476.)

Pattust, pattu palkast ka. Olle minna wabbas sanu. Minno himmo Wöt mo Jesus armust mul Wasta kül. Nüüd ma olle armo sanu;

Rahhust nink römüst pühhan Waimun. 77

Oh et ma wois sedda hoida, Mes ta armust andnu mul.

2. Oh werrine wallo mees, Re hend moga kofko keütap; Sedda wöttap Mo meel umbre, himmoga, Armoga. Minno meel, se immetel-
lep, Lemmä armo ülle mötlep, Minno südda pallap ka.

3. Tenno sulle, kallis pä! Et mo pelglik o nink nõrka Wöttit wasta. Lunnastaja ollet sa, Pástja ka. Nink, et ma so laste seltse Was-
ta woeti, om essi Utlematta armas mul.

4. Oles mul láüdetu keel, Sinno armo im-
met kitta, Olles tutta, Kuis ma sul, karjus nink woon! Olle siin Sinno waiwa palkas sanu Nink kui sa mo henge wötnu, lábbi sinno werre he.

5. Silmä, andke sönnul maad, Ehf kül nõrk, siski ei minna Woi waik olla; Kui es tahhas ütse táäl Ilma páäl Werre armust tun-
nistada, Saas ma waine kittust anda Minno Jesusel se eest.

6. Urge immetellege, Dnnis Jesu rahwakene! Et ma ikke; Kui ta latfal sünnip ka, Saisa ma; Armo pissarit ma ikke, Se ei kela römü mitte, Jesu armo ülle, mul.

7. Awwitage wellitse! Meije armsat, meije tarka Jesus kitta. Et ma sinno külge já, Kallis pä! Rige minno ello aja, Saat sa minno awwitama, Senni kui ma lábbi sa.

8. Näggematta pōijoken! Minna ei woi sinno mitte Melest jättä, Runni ma so üts lörd sa Näggema; Tahha minna wäsfimatta Sinno surma kulumata. Taiwan om hengusse paik.

135. Eßfi wiis. (—1142.)

Oh et so hawatu kēega Sa wöttas önnista Meid sinno rahhoga üllewäst armoga.

Jummala laste önnelikkust saiussest.

136. Eßfi wiis. (486.)

Kui illus om, täl lambakeses sada, Nink temmä armsan hōlman hengāda. Ei olle suremb hä siin ilman eäl löida, Kui wonal perrä kāmwa liikmata. Mes terwe ilm ei anna siin, Saap temmä lambaken Karjusse heldusen.

2. Siin om se kige maggusamb sööt löida, Siin saap üts puhhas latte awwatus, Ei woi üts film kē sedda armo nätta, Kumba siin rohkest südda maitsep sis. Siin saap meil ello jaetus, Kumb löpmata ifs jääp, Karjussest anrus saap.

3. Kes ellāda, häid päiwi nätta tahhap, Se hoidko hend karjusse keppe man; Sääle karjus tedda maggusaste toitap, Kui ilm täl enne mörru andnu om. Siin ei pu hääst meil iggāwel; Sest et karjusse kēest Kil warra tullep tööst.

137. W. Kui illus Jesu mörāja om. (488.)

Mul ennāmb, kui kil ilma ma, Ollet, mo armsamb söbber, sa, Mo walge, werrew pōijoken, Iks jäädwa paasja wonaken, Mo ainus täht, mo ehte, auws kroon, Mo warjo paik, mo iggāwenne ön.

138. W. Sa pattaste armastaja. (489.)

Se arm om ütlematta tööst, Se öigus armo matta, Me waihte waglekste eest, Ke ülli wāega helwa, Ent siski Jesu werre wāest, Pattu süüst wabbas tettu, Nink iggāwetse önsuses Lemmāga ühhendetu.

139. W. Mo südda walwa jälle. (490.)

Kui latse rōomsa omma Nink önsast sigginewa, läbbi se wonakesse Armo nink kaemisse.

2. Ta waiwan henda toitwa Senni kui koddo läwa, Et näewa, mes siin usknu, Kel nemma henda andnu.

3. Sen lotussen sis omma Ta lunnastetu rōomsa, Dotwa se önnne päle, Ta man iggāwes olla.

4. Mi läap se ello hädda Ka öige hōlpsast möda, Kul woip üts önnis südda Taad pea unnetada.

5. Me förge preester tulgo, Meid armun ümbre wötfo; Lemmast saap hengel, ihhul Rōöm eggäl filmapikul.

6. Se man jääp meije südda Müüd saisma; meel nink mötte Om ni, kui me jo taiwan ollesse temmä hõlman.

7. Ta rahho sõamen maitzen, Tahhame, mes sen waisen Ellun, meil rasfe, matta Jesusse sõamette.

I40. W. Kus om mul minnä kül. (492.)

Tõõst, se om selge mul, Et õnnisteggijal Ma lastest sani olli; Sest minna sedda tust, Kui mitto ajastaiga Mo sõänd tõmmas temma.

2. Ma tija kindmast ka, Et minno heng ei sa Siin lahutetus temmast, Ehk kistus temmä hõlmast, Ei auwo, ei ka hõbbi, Ehk muide asju läbbi.

I41. W. Minno waius om ilm arm. (494.)

Es mo südda kül täüs tennämisse Peäs jäma iggawes: Milles Jummal tulli lihha sisse? Südda kostap: minno eest. O mo päästja! ehk sa kül kif ilma Päästit, siski kaewa mo filmä So päääl; õtse ni, kui sa Minno olles ütfinda.

2. Kui ma püüd siin ütfinda koon olle Minno henge sõbraga, Tunne, et ma temmä perält olle: Sis kui taiwan olle ma, Nink kif waiwo, kif pelg nink murre lõppep, Ehk kül hõbbi minnust mulle tullep, Wakkistat mo kurbust sa So man ollemisega.

3. Nink kui minno südda se päääl mõtlep, Et ta esfi innimen, Ke kif minno luliikmissi kanap — Oh kui suur om kül se õn! — Sis ma kae omma ihho päle, Kui ta omma olles, sõwwa tälle, Et ta saas nink ikkes jääs Jesu ihho saarnatses.

I42. W. Oh tige pühhämb puhtamb Jes. (513.)
Jesus! ke sa melle saatnu, Kui risti küllel me eest ponu, Lunnastust, õigust, kostotust; Sinno lamba, ke so tundwa Nink ommas karjusfes so kutswa, Me ootwa sinno õnnistust. O õnnistaja sa! Tulle meid õnnista, Tulle, tulle, Me otame Nink palleme: Oh õnnista meid sinnule.

2. Rige õnnistusse lätte, Meid õnnista weel eddispäide, Ni kui sul mele perrä om. Kifkodu olleme lomust, Ei jõwwa middake hääst teust, Enne kui sa meid ärrätit. So wäggi om, kumb toop, Nink meije sissen loop Wastset ello. Ei jõwwa me Siin middake; So surma päle lotame.

3. Oh et meije südda ilman Jks hengäs sinno armo hõlman; Sa armastit meid ammo jo. Armust ollet sa meid otsnu Nink ristin me eest ärräfoolnu; Kes heldussen om ülle so! Me tahhame sis ka So sõamest armasta; Ent, oh läuta Me sõänd ni, Et allasi So perrä pallas otsani.

143. W. Müüd olgo ikkes iggäwes. (277.)

Jsfanda arm nink hallestus Teep mul mo ello armsas; Sest, et mul ma pääl kostotus Jks saap Jsfanda majast. So rahwa man nüüd olle ma, Nink kui ma üts kõrd koddo lä, Kristusse man ma olle.

144. W. Jesus, ke mo lotus om. (387.)

Kui ma omma õnsust sa Üts kõrd õigest maitse sama, Kumba Jesus surmaga Mul ni heldeste om saatnu; Oh kui rõõmsast laula ma Taiwan sis: Halleluja!

Kristusse perrän tullemisest nink temmä kannatamisest õssaussest.

145. W. Näggematta põijoken. (534.)

D sa henge põijoken! Kik ne henge, ke so tundwa, Ommas kutswa; Ne ei ofi ilman muud Wõrast teed; Sinno perrä om se himmo, Henge kunningas! sest sinno Perrält meije olleme.

2. Ilma rõõm nink himmustus Kisti rahwä rõõm ei olle, Enge tälle Om se kutsminne nink õn Ilman siin, Jkkes Jesu perrä karmwä, Lääbi mitma suggu hääbe, Kitse te pääl taimatte.

146.

Essi wiis. (538.)

Se wona omma olleme, :: La waiwa paif om heng nink ihho; Kas se ei teni selget wiha, Ke henda ::; Kelap põijule.

2. Mo kunningas! kes om, kui sa ::; Ken perrält om sis meije süddä? Kel mas ta kül ni paljo häddä? Sa otsit ::; Tedda werrega.

3. Ma olle temmä perrält jo ::; Ni nõrk nink waine, kui ma olle; Ent se om tedä mul nink muile, Et Jesus ::; Jääp mo A nink D.

4. Laad kummarda ma sõamest ::; Ma mõtle saggest kurbast melest, Ja ütse saggest kurbast hälest: Oh olles ::; Ma täl melehääs!

5. Mo kunningas! oh kirjota ::; So tahtmist minno sõamette, Et ei sa muido joudo nättä, Kui sinno ::; joudo ütfinda.

147. W. Önnista meid, ::; Jesus. (539.)

Minna julgu ::; Henda terweni Wonal anda ::; Ke mo hennele Östnu omma werrega, Pattust päästnu koggona. Jesus jääp mul ::; Kige üllemb hä.

2. Müüd ma julgu ::; Eggäl päiwal ka, Lemma sissen ::; Henda rõmusta. Armo aig om nüüd mo kæn, Kõmo paif om üllewän. Usu julgus ::; Jägo minnule.

148. W. Maggus pästja, sinno armo. (543.)

Eddimärsil armo päiwil Rannap woon meid
hölma pääl, Perräst peäme sis waijel Esfi op-
ma käüma tääl.

2. Mönni körd om waiwalinne, Rihsas ohha-
finne te; Siski ei jä jalla kinni, Woimus
saap ifs käüjille.

3. Wötkem omma saatjat kittä, Se eest,
mes jo möda om, Se eest, mes weel tullep ette,
Ja se eest, mes nüüd om käen.

4. Käl om ilman mönd weel nätta; Siski
täl om wälke kül, Nink ei wässi abbis tötta,
Seni kui hä ots saap meil.

5. Arm, siin om heng, meel nink süddä;
Ze meid so seen waiklikkus, Uowa täwweusse
lätte, Anna armo tarwidust.

6. Ze meid kigin asjun selges, latfelikkus, mad-
dalas, Walmista meid ommas palges, Ze meid
öige töisitses.

7. Woon! me sattame so ette, Kule tassast
laulo hääd, Anna eggä söämette Armo pais-
tust hennesest.

8. Ehf me foggodus om waine, Pölletu nink
wäikenne, Siski temmä tunnep önne Sest, et
ta jääp sinnule.

9. Anna, et kif lullikmisse Sinno kullen,
wina pu; Wiljalikko osse jäässe, Nink sul
römus eggäl luul.

Jesusse armust innimiste, nink esstärä-
likkult ommatside wasta.

149. W. Jesus, minno ello. (553.)

Dh! kes ni, kui sinna Armastap? — ei min-
na Zijä keddäke. Sinno latse näewa Sedda
egga päiwa Ennäm selgede. So suurt armo,
Jesus Krist! Eäl keäke ei köhta Ni kui sünnis
kitta.

2. Wötta tenno andmist So pästetu latfist,
D sa wallo mees! Meile tullep häbbi, Et
me pattu läbbi, Rannatit me eest. D imme-
lik ohwri woon! Wötta nüüd so waiwa pal-
kas Me söänd sul ommas.

150. W. Mo söänd anna kigest wäest. (554.)

Jesus jät omma auwo sääl, Et kannas meije
süüd, Wöt pähhä fronti asemel Dhaka
wannikut.

2. Ja wiimne surma ohho hääl, Za sil-
mä pissara, Za werre hawa näütwa meil, Et
meid wöt armasta.

151. W. Kui illus Jesu mdräja om. (562.)

Suur henge mees, mes armastat, Nink käl-
len sa hend römustat? Mes sinno armo kih-
hotap, Mes sinno söänd kostotap? Sa ol-

let, pühhä, wakkew, auwolif, Nink sinno
nimmi om meil immelik.

2. Se kostus seddamaid se pääl Om ni, et
allandus jääp meil: Ma armasta so, pattane,
Sa satat rõmu minnule, Ehk ma kül rikkas,
suur nink auwolif, Nink sinna waine, paljas,
hädäähk.

3. Me tunneme hend selgede, Nink siin ei ol-
le kedäke, Ke middäke wois nimmita, Et peäs
meid armastama; Nink siski so leppingun olle-
me. Kül allandusse perräst fullame.

152. W. Oh armas, kae tännä. (567.)

D werre wonakenne! Kuis minna kül, ma
waine, So rahwa mannu sai? Kumma õn-
susse pohhi Om sinno surm nink werri; Mes
sulle minnust se eest sai?

2. Ma tõije sulle nõrkust, Sa annit mulle
õnsust. Ja minno sõamen ka Es olle tahri
lõida, Mes pallama wois läüta, Siski so
wallust pallap ta.

153. W. Ma tennä so, et ollet mo. (572.)

Dh et kil rahwas Jesussel Hend tahhas koh-
halt anda; Sis Õnnisteggija saas täl Iggawest
ello andma.

2. Ne samma, ke so ommas jo Nink wai-
wa palkas sanu, Siin kummarden so tennäwa,
Et werrega neid õstnu.

154. W. Oh armas, kae tännä. (575.)

Sa werre leppitaja, Nink koggodusse saatja,
Sa meije henge mees! Me heitāme so ette,
So jalgu ümbre wõtta, Ni paljo kui usk jōw-
wap sees.

2. Me olleme so lase, So ärrā ostet wai-
se, Ke sinno rõhkust ka, Kumb sinno ha-
wust joosknu Nink meije hengi kastnu, Jks
usfu wāen immewa.

3. Tõöst! pühhide suur wäggi Om se, et
neide teggo Me Õnnisteggijat Ei kihhota, ehk
aja Neil ärmo ülles näüta; Arm immelikult
ajap taad.

4. Ei moista meie mitte Muud küsida, kui
seddā: Kas ni? o kunningas! Et sinna
perris rahwast Teet pattu teenmāst wabbas,
Et ta so riki perrāndas.

5. Se teep meid armust halles, Et südda
ärrā fullas Nink jääp kui tolmoken. Ne sil-
mä jooskwa armust Ei tija ka muust rõmuf,
Kui sest, et tappeti üts woon.

155. W. Jesus, minno ello. (576.)

Werrine leppitaja, Koggodusse saatja! Kui
ma saa kõrd jo Suud so jallul anna, Jken,
et ka minna, Olle wallitu; Sest ei sa weel kül,
mo pä! Wõtta mo nink tuhhat ommas, Hen-
nel waiwa palkas.

156. W. Maggus pästja, sinno armo. (798.)

Kes om säräst armo löidnu Ilman, innimiste man, Kui se, kumb meil Jesus näütnu; Kes ta saarnane om maan?

2. Kes kül omma ello jättas Omma mörsja ello eest? Ni kui Jesussest se nättas, Ke hend ohwris and me eest.

157. W. Jesus, ke mo lotus om. (1135.)

Ennamb Jesus murresep Meist, kui karjus karja perräst, Awwap meil ta täwweust, Et me same henge toitmist. Temma ost meid werrega Ommis lambakeisis ka.

Tennolikkust sõamest Jesusse innimiseses samisse nink surma eest.

158. Esfi wiis. (63.)

Jesus! kuis ma so woi kittä; Sinno armo täwweus Om mo ainus önnistus, Arrä lass mo sinnust mitte Eäl ärrä esfida, Wötta ommas sõänd ka. Wötkem henda römustada! Kristus wöttap meije hädda. Rõmu perräst laulge päle: Temma coop meil armo jälle.

159. W. Ohoppeta meid risti sallaußi. (580.)

Mo heng! nüüd nafka Jesandalle laulma, So kunningalle tenno, kittust andma.

2. Ke taiwast tulli minno waise mannu; Mo hädda om ta armo fißhotanu.

3. Mo hädda esfi enne minno sündmist, Moist kofto minnule nink hukka pandmist.

4. Se hädda, kumb fik innimissi waiwas; Et satan neid jo ommas sakis arwas.

5. Ent Jummal lähhat omma armsat poiga, meid kurrati nink pattu kablust pästma.

6. Se tulli nink wõt meije waiste lihha, Ke nõrku rööm nink kange ärräwäördja.

7. Nink koli kiki eest, ke ma pääl omma, Et henge tälle waiwa palkas sawa.

8. Ta leppitus and armo meil nink woimust, Et meije woime jätta pattu orjust.

9. Ta olli pühhä nink ka ilma süta, Se läb bi kattap temma meije wigga.

10. Me südda temmä melega saap üttes, Jhho nink heng ta werre läbbi puhtas.

11. Jummal rahho, se om ütten sega, Se ärrätap meid temmä hawu fitta.

12. Nink tedda tennäda ta armo perräst, Eäl elläda, nink orjada taad röömsast.

13. Oh, et ei middäke meil meelde tulles, Kuit, et me temmä nimmel aawus olles.

14. Sel pattatside sõbral olgo fittus, Ke tennu meid Jummal aacmsis latfis.

160. W. Nüüd pühhä waimo palleme. (581.)

Nuw sel, ke latfes sai sündinus, Jät mahha kif Jummal aawustust, Sai me arwolitses Eddst kigin asjun — Pattuta fiski — kand omman ihhun, Me häddä ka.

2. Üstl es woi meid lunnasta, Ei ilma fisen, ei taiwan ka. Kui hend essi pästa Meil olles kästu; Sis olles ärrä sunnitu olnu, Mes sündinu.

3. Nüüd poja mannu meid juhhatetas, Ke kirjan meil ette malitas, Nink et temma esä loodasjust aawu Wasta ei wotta ütlike muldo, Kui poja seen.

4. Kel Jeesus Kristus nüüd sõamen Kui õnsusse pohhi selge om, Ke neid hawu kullen, Käen nink jallun Üts förd om tundnu nink nännu waimun; Se tunnistap:

5. Mo Island nink Jummal! pühhända So nimme, tulle so rikiga! Oh et sulle pea Saas kittus kigist! Sa ärrä ei põlle eäle patstast, Sa ilma õn!

6. Nüüd istup ta omma järge pääl, Nink temma hawa ne paistwa meil. Ja nell koggodusil, Ke tedda ootwa, Annap ta selgede maitfa nink tutta, Et neide man.

161. W. So heng, o Jeesus, tekko mo. (582.)

Se Jummal aawu risti puun, Ke koggodusse Jummal om, Se olli Abrahami pä, Nink temmä suggu Jummal ka.

2. Neil kallil kannatajille Nink kigille proweritle Olli sesamma Jummal ka, Ke meije eest wõt kannata.

3. Se tõtteste om temmä ka Pattaste Õnisteggija, Kumma weel osfast ilman tääl, Nink osfast omma taiwan sääl.

4. Sest wonast om meil waisil kül, Ke muud siin ilman tahhap weel, Ei kõlba meije seltsi man; Et meil kif kigin om se woon.

5. Suur kittus olgo wonale, Et ma ta pästet pattane, Kui mul om muud, se kaddogo; Hä mul, et temmä ostnu mo.

6. Oh te mo eggäl tunnil ni So hawun rõõmsas otsani, So werre õigus jägo sis Mo särk nink ehte iggäwes.

7. Mo juttus koggodusse man Om sinno sündminne nink surm Nink sinno werri ütfinda; Laad kuluta ma ilmal ka.

162. W. D tige pühhämb puhtamb Jees. (583.)

Meije heng so üllendago, Sa meije ainus rõõm nink ello, Ni kawwa, kui me elläme. Oh kui himmustap me südda So kigest wäest nink rõõmsast kitta, Sa meije werre ommane!

Oh tõsse rõmu waim Jeesuse kütusen. Hal-
leluja! Me laulame Jummalalle, Nink inni-
misse pojale.

163. W. So heng, o Jeesus, tekko mo. (584.)

Oh terre, puhhas hengeken Siin innimisse
korjusen; Et tullit koddo otsma meid; Meid
pattu wannest lunnastit.

2. Kuis meije kül so tennäme, Nink meije
rõmu näütäme? Jsfanda palge — mõtlime: Om
hukkan — sa es mõtle ni.

3. Me engli tawast tulliwa Nink rõmuga
kulutiwa, Mes suur õn innimistelle Om antu,
nink fig' ilmaile.

4. Kui se lats olli ruhhen sääl, laulti jo:
rahho om ma pääl! Me südda umbre lei-
kati, Kui Jeesus eesmält hawati.

5. Ma ussu, et, mes temmä siin Tei, kön-
nel, rõmun, kurbusen; Rif sündi innimissil
hääs, Neil rõmus, õnnes, õnsusses.

6. Kui paasja wona werri teep Kosent maal
ni imme tööd; Mes Jesu werri essi siin Wotp
tetta meije sõamen!

164. W. Kaswa weel.: (591.)

Wõtta aww :.; Woon, so surma waiwa
eest! Oh et kif me lullimisse Nink kif soon-
de tuikmisse Wõttasse ifs sinno kitta, Ja et
heng so perrä iggäwes Waidles tööst. :.;

165. Eest wiis. (592.)

Werre woon! Sääl risti puun, So nagla
täbbe, kannatus, Sinno piin, Wallo nink
surm, Jägo so rahwa appetus. Sinno he-
ga pesita Meije sõänd koggona, Mes so ha-
must joostnu om, Olgo meije joud nink rõõm.

166. W. Kui pat teep waiwa mulle. (593.)

D werre arm! mist tullep Se kange liikmin-
ne? Kui minno südda mõtlep: Arm saat so
surmale, Nink et mo terwe õnnistus Sest
sammast werrest tullep, Siin nink sääl iggäwes.

3. Ni kawwa, kui ma ella, Jääp se mo jut-
to rõõm; Ma kumarda se alla, Kui waggel,
tuhk nink põrm. Se jääp mul melen iggäwes,
Et se sul werd om masnu, Et ma sai päste-
tus.

3. Ei woi ma melest jättä, Ni kawwa, kui
ma weel Üts pattane — mo südda Sais
armun ifs se pääl; Et säärne waine waglaken
Om iggawetses ajas So armas latseken.

4. Se ülle joostwa filmist Kül tuhhat pis-
sara. Ma tunnista sest armust Mo wäiko jow-
woga. Jä sa mul heldes ennege; Sis orja
ma so nida, Et sul sest melehä.

5. Oh teije armsa hawa, Re lahki kistotu!
Mes kaunist assend löwwa Ma teije sissen jo.
Ma jä nüüd tolmus rõmuga, Et ma ka olle
sanu Se wona risut hä.

6. Kui wahhelt henda jälle Sest kånäp minno loom; Sis tijät ſa, mes wallo Mo südda- melle om; Sest sulle minno iggäwes So külle mulku ſiſſe, Et ma ſo külge jääs.

7. Mo südda pallap armuſt So perrä, wo- naken! Nink waidlep ſureſt himmuſt So perrä, põijoken! Sul elläda, ke minno eest Hend las- ſit riſti lüwwa, Nink leppitit mo ſääl.

8. Müüd peäp hengen mulle So ſurm iks hengäma. Rif kaddogo, mes wallo Zeep mul nink ſulle ka. Ei woi ma muuſt ſiin rõmuſta, Kui lunnastuſſe hinnast; Se om mo ainus hä.

9. Oh jä meil ſõamette Ra iks kirjotetu, Et armo man ka töttet Sult tunnistas me ſu: Et eggäüts, kui pattane So pitsatit pä otsan Wois kanda ſurmani.

167. W. Magguſ päſtia, ſinno armo. (596.)

Jesu kannatusen toita Henda Wiladelwia; Se laodikeän ellap, Kel mu asja armsamba.

168. W. Ma tennä ſo, et ollet mo. (599.)

Oh jä mul ikkes filmi een, So kannatusſe kojun, So naglu-tähte paistuſſen Ma ellä rahhun, rõmun.

2. So kannatusſen pohjanda Mo henge en- nämbeste, Se ſiſſen toitko otsata Mo südda henda häste.

3. Runni ma hawu tähhile So pühhän käen nink jallun, Kui minno armo märkille, Wot põlwiil maan, ſuud anda.

169. W. Kuſ om mul minnä kü. (600.)

So ſilma nink ſo ſu, So ihho hawatu, Kumb ſiin mo kindma lotus, Saap mul ſääl nä- tä antus, Neid hawu ſa ma putma, Suud an- den ümbre wõtma.

2. Nink ſenni kae ma Mo uſſu ſilmiga So orjawitſa kroni So hawu nink ſo joni, Kui ſo ſu walges lännu Nink ſilma kinni jänu.

3. Ma näe uſſun ka Kui ſo käe möllemba Nink jalla riſti külge Naglati, nink ſo külge Üts odda wallal tennu, Ni kui Jaan ſedda nän- nu. (Jaan. Ew. 19, 35.)

4. Ni waimun näe ma Werd jooskwat wäe- ga So käſiſt, jalluſt, külleſt, Mo lunnas- tuſſe perräſt. Täüs himmo om mo südda Zilku ſeſt ülles wõtta.

5. Oh armas Jummal! ma Es tijas koolden ka Tõiſt päſtjat muud, kui Jeſuſt, Ke mo eest koli armuſt; Ei iggäwetsen ajan, Ei ilman, ei ka taiwan.

170. W. Müüd pühha Waimo palleme. (601.)

Rif kittus ſünnts ſel wonale, Et temmä meiſe eest tappeti. Se hä wonakenne, Se ilma loja, Ke werre hinnaga lunnastuſt tõije Rig' ilma eest.

2. Ias meid so armun ifs kaswada, Nink sinno tutta, o armas pä! Et saisame ussun, Orjame waimun, Iks sinno maggusat leppitust maitfen; Laad ihkame.

3. Oh et mul so mõrro kannatus Es faos mo melest iggawes; Et ma ikkes mõrles, Mes se sul masnu, Kui figest kurjast sa omme lood asju Kik lunnastit.

4. Ma olle neišt naglu assemist Jo üts kõrd nannu, et iggawest Mo walliti armust; Se om ifs melen, Nink hawu paistus mo henge jällin, Kul foddõ läap.

171. W. Nüüd pühha Waimo palleme. (602.)

D kallis kehha sääl risti puun, Sa meije werrine põijoken! Ütle matta õnsust Nink rõmu saatwa So pühha kannatus nink so hawa, Me hengile.

2. O Jummal nink innimise poig! So werre nink waiwa kallis palk, Sinno waine risti Koggodus kaep So hawu, mist südda pallama lähapä, Nüüd rõmuga.

3. Jä sinna nüüd ma pääl meile sis; Ni häste, kui taiwan iggawes, Ikses filmi ette Selgede nätta, Kui illusast paistwa so pühhä hawa, Waiwatu woon!

172. W. Mo sõänd anna figest wäest. (606.)

Runni ma so sa näggema, So man hend rõmusta, Saap mul fik figin ollema, Mes mo eest teijet sa.

173. W. Eht kül ütlematta. (603.)

Heng nink ihho elläp, Meije südda rõõmsas jääp, Kui hend meile näütap Kristus, ke meid õnsas teep, Kui ta hengel paistap, Ni kui ristil pääl Werri temmast jofep, Kui ta kofil sääl.

2. Kik mu auw nink kittus Iggawes nüüd kaddogo. Oh et ma ifs olles Kui üts waine pattane; Sis jääs mul ifs õnsus, Rahho sõamen. Mo wäggl om Jeesus Minno nõrkusfen.

174. W. Oh armas kae tännä. (609.)

So surm teep armust haiges Nink kalge sõänd pehmes Ja annap julgust ka, Nink annap wastset ello, Et anname fik tälle, Henge nink ihho keelmatta.

2. Se hoijap wäikus, wäises, Se werri mõssep puhtas, Teep pattu wihtama, Tähhendap meid ka nida, Et meije woime paista Kristusse werre ehtega.

3. Ni om se werre luggu, Se kannap fik hääd suggu Me pattatside man. Me olleme ni waise, Kui werrest pudus meile; Sis puus meil joud nink rõhkus ka.

4. Mes paljo hoold om temmal, Sel ussu-tawal, armsal, Me pattatsidega, Ke muido pid-di koolma, Iggawes hukka sama. Oh jöwwas meije tennäda!

5. Me kittäme so saatmist Jo norest latse põlwest. So armo leppingut Ollet sa kindmäst säädnu; Mes õnsust meil sest sanu, Sest anap me su tunnistust.

6. Näüta mul iks so armo Nink sata sammust sammo So waist nink nõrka last. So käest ärrä lasko Jggäwes minno kisku, Kui sinno perris ommandust.

7. Me palleme so, kule, Sa rahho Jsfand! tulle, Te omma rahwakest Üts tõisele eenkojus Nink pühhäl waimul terkus, Nink sinno esäl melehääs.

8. Et kigin korin kuultas, Ja kigin seltsin laultas: Woon, woon, nink jälle woon! Me ollim' sunnit rahwas, Sa wõttit meid so ommas; Sest et meid ostsit risti puun.

9. Woon, wõtta nüüd kük auwo, Kik taiwa hulk so kitko Nüüd ütten meijega. Tännäden sinno jalgu Kastame filmä wega; Meil paljo ollet tennu so.

175. W. Oh laulkem süddämeft. (610.)

Et meije olleme So waise pattatse; Jägo meil iks armas; Nink seddä tahhame Ka kulutada ikkes, Määrne wäggi om Sinno werrel, woon! Pattatside man.

2. Woon! meije palleme: Olle meil kigille Nüüd nink ikkes liggi, Nink wõtta heldeste, Meid ümbre, armo läbbi. Jä iks, wonaken! Meije filmi een. ;:

176. W. Kui illus Jesu mõrja om. (611.)

Sel kallil wallo mihhele Auwo nink tenno anname, Et temmä omma surmaga Meid wõtnu pattust lunnasta. Kui Jeesus meil es olles armolik; Me olles weel kurrati wangi kük.

2. Kui nüüd üts süddä tutta saap, Hend waist nink kolu ollewat; Sis werre wolas tullep tääl Nink josp henge pohja pääl, Ja meije hädda, pat nink hukatus Saap Jesu werrest kinni kattetus.

3. Kui wona werd es olles meil; Sis olles rasse ello tääl; Jlm lääs meil kitsas koggona, Meil kohto päiw tees peljo ka: Ent Jesu ha-wu läbbi olleme Nüüd õnsa siin nink sääl iggaweste.

4. Nüüd tunnistagem, wellitse! Jeesusse wai-wast rahwale, Nink armastagem wonakest, Se om me Jummal iggawest. O Jeesus! iggawest so kittäme; Kui sa es olles, kus me jäsfeme?

177. W. Kui pat teep waiwa mulle. (620.)

Ma näe, kui temmä süddä Mo eest wärrise-nu, Keel kuiwi jonnust ärrä; Ni om ta tap-pelnu. Enne kui koki risti pääl, Sal temmäl surma hädda Jo tutta säämel.

2. Ma näe kui temmä iknu, Ja süddä sul-li tööst; Kik seddä om ta tundnu, Mo waise wagla eest. Ma näe, kui werre higgil täl Ja kallist palgest joosknu Sääl õli mäe pääl.

3. Mes ligutap mo sõand, Teep tedda haiges ka? Oh se, et minno Jisand Mo läbbi surma sai: Ta ohho hää! — Oh mo Jummal, Kuis sa mo mahha jätnu! — Toop mo nüüd liggi täl.

4. Ma walwa ehk ma magga; So wallo melen om. Kui minna hõngo tõmba, Mõtle ma so pääl, woon! Oh et kük soonde tuikmisse So waiwa eest so tennäs, Se saja päiwani.

178. W. D på täüs werd nink joni. (621.)

Jesus! mo ello ello, Nink minno surma surm, Ke wõttit henne päle Mo rasse pattu koorm Nink lätsit surma sisse Mo perräst armolift. Wõtta mo tennämisi Se sure armo eest.

2. Mo waim läöp soga sinnä, Kun mo eest kannatit; Oh sääl, sääl näe minna, Mes sa mo õnes teit. Siin ma so umbre wõtta Sõame himmoga Nink minno silma jooskwa So waiwa ülle ka.

3. Ma näe õli mäen So ma pääl palwusen Nink rasfen surma ohhun, Jeken, werren nink heen. Se waim, kumb siin sul tullit, Om minno pattu süüd, So higgi om se õlli, Kumb süttitap mo nüüd.

4. Mo Jesus antas ärra Sundusfes pagganal, Sääl temmä tuhhat kõrra Waiwa nink naro al Kannat, nink hirmsast pesti Nink tem-

mä kallis på Neist orjawitsust fisti. Mo sü eest sündi se.

5. Näts innimen! ni näütas Taad wagga wonakest; Nüüd tedda risti potas, Kui wanne, meije eest, Ma ilma leppitusfes. Käest, jallust, küllest ka Ta kallis werri joses, Meid sega lunnasta.

6. Wainlaste eest sa palfit; — Mes olli minna kül? — So sõbru eest hoold kannit; — Oh mõtle ka mo pääl! — Sa annit rõõwsi armo, Nink paradisi ka; Se täütap pattast rõmo Nink hä lotusfega.

7. Sa kaibat surma ohhun: Mo Jummal jättap mo! Sa jannonet so waiwan; Oh wois ma jota so! — Nüüd kannatus om ot-san; Sa heikar: täüdet om! Nink annat Esfäl taiwan So waimo — täüdet om!

8. Mo süddä armun sullap, Kui Jeesust surman näe, Kui koolden på täl wajup. Mo õnes sündi se. Mo kae-mees läts surma Mo eest! kel surma süüd, Ma ellä, mul saap armo. Ma anna täl hend nüüd.

9. Ma wõtta umbre waimun Mo ussu kae-ga So, ni kui surma põrmun Mo perräst ollit maan. So werre päle saifap Mo lotus ütfinda, Se päle mo heng lähhap Siist ilmast rõmoga.

10. So rahho anna mulle Jks tutta sõamen, Ni kawwa, kui ma ellä Siin ilman

nörkuſſen Senſ kui ſulle auwus, O mo lep-
pitaja! So järge een ſääl kulus Minno halle-
luja.

179. W. Minno waiſus om ilm arm. (622.)

Minno nört nink waine hengekenne Rühhip
ſinno hawu man; Seſt ta löwmap koſtotuſt
nink öñne, Römo, rahho, neide ſeen. Kui ſo
kannatusſe-palge illo Minno ſilmist kunnake
ei kao; Sis ei pu mul eäle Öñſuſt, kunni kod-
do lä.

2. Sinno laſe, kumma koon ſiin omma, And-
wa kät üts töiſele, Sinno waiwa pääl — et
tahtwa olla Uſſutawa ſinnule. Tähhes, et ſul
meije meel nink könne Waſtawötlük om, o pöi-
jokenne! Ütle: amen, amen ja, Rahho olgo
teijoga.

180. W. So heng, o Jeſuſ, teſko mo. (1110.)

Dh olles meije ſöämen Se ſöñna ikkes kuul-
da ſiin: Me Jummal, ſe ſai innimen, Nink
koli me eeſt riſti puun.

181. W. Mo ſöänd anna ligeeſt wäeſt. (1679.)

D ſa! ke häddän, mulle hääs, Mes ma ſul
tenuſ te? Joud pudup; wötta ſis ſe eeſt Mo
ſöänd hennele.

182. W. Mo ſüdda walwa jälle. (85.)

So ſündmiſſeſt nink ſurmast, Miſt meile tul-
lep öñſuſt, So päſtetu hend woiva Römuſta
ööd nink päiwa.

183. W. Ma terwita römuga taiwaſt. (90.)

Me Jummalal, ke meil hääs innimen ſanu,
Meil ſaarnatſeſ, welles nink ſöbras om jänu,
Nink me eeſt om koolnu — Sel ſago ta rah-
waſt Müüd iggaweſt auwo nink tenno nink ſit-
tuſt. ∴

Uſklikkust kaemiſſeſt Jeſuſſe hawu päle.

184. W. Dh armas kae täñnä. (628.)

Jä meil, o woon! jä ikkes, Et ütſinda üts
paiſtuſ So armuſt meil ei jä. Ei joht — laſſ
ſinno hawu Meid eggäl tunnil tutta, Nink
ſinno waiwa-lehhä ka.

185. W. Kunnaſ ma ſo-nättä ſa. (629.)

Jeſu ſurm nink kannatuſ Om mo Eſto; üt-
ſit ſuremb rööm nink luſt Mul ei olle, Tem-
mä waiwan toitaſ hend Ööd nink päiwa Min-
no heng nink ſüdda.

2. Waikista mo iſkamist, Wonakenne! Kal-
da werre zilkakeſt Mo pääl täñnä. Anna hen-
da ilman jo Mul ni tutta, Kui ſa olles
nättä.

186. W. Minno südda rõmustelle. (634.)

Jesu hengäminne hawwan Rõmustap mo figin murren, Lemmä kallis silmä wessi Ajap är-rä hämmerusfi.

2. Muud, kui waisust ei sa nättä Minnust; oh et minno südda Jesu kallist werrest pallas Nink hend iggäwes täl annas.

3. Mes ma mötle, te nink söwwa Puttup kif ta surma waiwa. Lemmä hawu man ma sa-ta Omma aiga õnsast möda.

4. Mes mo waimo siin on nännu, Kui täl su om walges lännu, Nink kif temma oht Nink hädda, Sedda melest ma ei jätta.

187. W. Kus om mul minnä kül. (635.)

Se wona rahwaken Käüp hawu oja man Jo rõõmsast, nink näep ette, Mes õnsust sääl saap kätte, Kui antas suud neil hawul Je-susse käen nink jallun.

2. Ei olle siski ka Meist kawwen siin se ma, Se sõde meist tunnus läbbi; Meil om sest rõõm nink häbbi. Meil paistwa Jesu hawa, Kun henge asfend sawa.

3. Ni õnsa olleme, Kui taiwan eäle, Kui filmi een ne hawa, Ke wonal lödu, jäwa, Nink naglu tähhe käen, Meil ikkes saiswa welen.

4. Üts waine pattu loom, Täüs ohto sõas men, Rumb omma hädda tunnep, Nink Jesu

mannu tullep, Woip temma hawun pea Kif pattu andis sada.

5. Kui kaet wonakest; Om südda wäartu rõõst; Kül läggüney külm südda, Kui wona-kest saap tutta, Ni pea, kui ne hawa Me hengel tutwas sawa.

6. Sest sammast werre wäest Sest hawu rõhkusfest, Käüp südda ihkamissen Ja ikken henne sissen; Ent rõmun ka, et löwwap, Mes wona surmast püwwap.

7. Se südda waidley ka Ja perrä löpmata; Kül tahhetas ifs tedda, Et rõõm saas tem-mäst nätta. Kui pilgutap meid enne, Sis tulle-me nink jome.

8. Jä melle ikkes ni, Sest rõõm ei olleke, Kui sinno ümbre wõtta, So hallestusfi tutta. So hawu rõõmsa näggo Meil eggäl tunnil jägo.

188. W. Mo südda waiwa jälle. (637.)

Oh kuulge, minno arma! Mes henge armas-taja Kif hääd om tennu mulle: Taad juttusta ma teile.

2. Ma olle Jesu hawust Näüd löidnu ussun õnsust, Kui Tomas hawust tundnu, Et Isan-dat jal löidnu.

3. Sest sammast päiwast sani Kui minna ted-da tusi, Mo waine südda pallap, Kui Jesu hawust kulep.

4. Kui ta mul ello andnu, Mo waimo ärrä-tanu; Sis om mo waimo ello Joudo nink moistust sanu.

5. Nüüd waimo filmä omma, Neidega Jefust nätta. Ja waiwa oppust kuulda, Kõlbawa nüüd mo kõrwa.

6. Ma tunne temmä samm, Kui tullep minno mannu. Ja kannatusen woi ma Mo sõänd nink meelt toita.

7. Se paistus hawu walgest, Ja sõamest nink palgest, Annap mo waimul selgust Nink õige tõtte tundmist.

8. Jefusse pühast werrest Saap mulle selgest armust, Armo nink andisandmist, Ello, joudo nink õnsust.

9. Saad wõtta ümbre waimun Nink waitista mo himmo Ja liggi ollen nida, Dese kui näes ma tedda.

10. Mo päästja! sata sinna Ni läbbi ilma minno, Et mulle eggä tunni So hawuga jäät liggi.

11. Ias minno waist nink põrmo Jks tutta finno armo, Nink et ma ni kui Tomas So hawu waimun puttus.

12. Kui me jo siin ni õnsa, Ja hawu man ni rõõmsa, — Oh arma! — woime olla; Mes rõõm meil sääl woip tulla.

13. Kui meil se õn saap kätte Jefust sääl

essi nättä Nink temmä hawu same Näggewalt terwitama.

14. Mo Jefand nink mo Jummal! Mo rõõm, fik figin minnul! Ma jä nüüd waiki essi; Kõnelgo filmä wessi.

189. W. Henge pöijoten. (638.)

Minno rõõm om se, Ni kui ma nüüd näe: Kui mo haigi filmi ette, Ke jo weidi woiwa nättä Malitas üts woon, Ni kui tappet om.

2. Oh sis ikke ma, Kui ta wallo näe, Oh kui maggus om se werri, Kumb joost jallust hüwi ärrä, Oh, kui anna ma Suud ta kael ka.

3. Oh kui süggäwest Om mul mõtlemist Temmä kulle hawa ülle Kumb sis poja täht om jälle, Kui saap tullesma Kõhnut piddama.

4. Esfäl, Pojale, Pühä Waimule, Olgo kittus, et me sanu läbbi Jesu werre hawu, Armo, lunnastust, Danne iggäwest.

5. O sa wallo mees! Werre zilkakest Walle minno sõamette, Astu minno filmi ette, Nink jä neide een Päiwal nink ka õöl.

6. Ni kui risti pääl, Jä iks filmin meil. Sinno teenja filmä wessi Jägo meil üts kallis assi: Kasta werrega Mõttit, tekko ka.

190. W. Müüd paistap meile kau. (641.)

Kul illus om se laulminne Nink Jesu hawu
 kicminne, Kumbe ta me eest sanu. Mo süd-
 da henda rõmustap, Nink sinno õnsast tuita
 saap, O wonaken täüs hawu! O ma Tahha
 Sinno kitta Död nink päiwa, Et sa armust
 Mulle saatnu armo, õnsust.

2. So hawa kostotawa mo, So kittap neide
 eest mo su Jks iggawetses ajas. Mo Jummal
 nink mo loja sa! Ma kutsu so hämelega Wai-
 wa- nink wallo wonas. Westi Eesi Jofep
 filmist Surest rõmust Müüd se ülle: Waino
 sai sulle, ent õn mulle.

3. Ma tija, kuis hawu olle ma; Ma tahhas
 saggest käfti ta Mo, allandusse perräst; Ent kus
 mul parremb asse om Kui wonakesse sõamen,
 Säääl ja ma rahhul tõttest, Ja ma Tahha Us-
 sun sinnä Sada, jada Eggäl ajal, Eggäl päi-
 wal, eggäl tunnil.

4. Sega ma laulo lõppeta, Teid, Jesu hawa!
 tennä ma, Et rassedaste masnu. Suud iggawes
 ma anna teil, Teil kallil hawu assemil, Ke
 küllen, kâen nink jallun. Kel nüüd, Om
 maad, Jesu hawun, Ei sa ohhun Üts kõrd
 itma, Mâe katmist hennel sõudma.

191. W. Müüd paistap meile kaunis. (645.)

Ne hawa paistwa selgede lunnastetu pattatsele.
 Oh teije armsa hawa! Kes woip teid kül üllen-

dada, Oh wois ma weel sel tunnil ka Te sis-
 se koddõ minnä. Oh ma Jhka Teije perrä,
 Et, kui ärrä lä siist ilmast, Te mo wasta
 wõttat armust.

2. Kui wäega rõõmsa olle ma, Et Jesu higgsi,
 werri ka Mo sõand pesitanu. Ma olle tem-
 ma ommane; Sest et ta minno hennese Om
 perrändusfes ostnu. Müüd ma Sõwwa Nuwus
 tälle Jkkes ellä. Ennâmb õnne Ei woi il-
 man sündi mulle.

3. Sul ellâp minno süddä siin, Nink waidlep
 ütfinda, o woon! So nink so werre perrä.
 Jks ümbre kâwowa sinnoga, Om fik, mes min-
 na himmusta, Nink sega lä ma ärrä. Külle
 lahke, Senni kui ma Suud sul anna, Hoi-
 minno, Sinno tuwifest nink põrimo.

192. W. Ma tennä so, et ollet mo. (646.)

Mo südda pallep tõtteste, Eht ma kül tõlmo-
 kenne. Ta küllen istu õnsaste, Ni kui üts tu-
 wikenne.

193. W. Kui pat teep waiwa mulle. (649.)

Ei tahha me muud teda, Kui wonast ütfinda,
 Ta jallule suud anda, Et ristin kolt ta,
 Nink et ta sure waiwaga Kil meije waifit
 hengi Wõt häddast tõmmada.

2. O Woon, sa helde südda! Kuis se man
 sis saap meil, Kui mõtteldas, mes hädda So

arm om saatnu sul, Kumb sinno surma
ajanu. Sega om pattatsille Nüüd önsus sa-
detu.

194. W. Nüüd pühha Waimo palleme. (650.)

So werri joesko nüüd figile; So risti pole
mohhaleme, litsu meid so rinna, So hawu,
sisse; Sis olleme önsa nink rahholisse. Woon,
woon, o woon!

195. W. Oh armas, kae tänna. (651.)

Jesús sai risti lödus, Waiwatus, teotetus Tuh-
handa wifiga; Mo südda armust ikkep, Kui
se mul meelde tulley; La hawu päle kaegel!

2. Kui ma lä wode päle, Eht ülles tösse
jälle, Eht mes ma tallita; Kui söma lä, eht
joma, Kui haige, eht lä käuima; Kik te ma
Jesu hawuga.

3. Se woon nink temmä hädda, Jaap se
kül, kunri südda Weel tuikap, eht kui jo Se
ello ärrä kistnu; Run odda tedda pistnu, Sää-
lle minna assonu.

196. W. Oh kui önsa omma pühha. (370.)

Roggodus, ke Jesu hawu kittaap; Sest et neide
sisfen südda elläp, Nink armsast laulap Wonal,
ke mell omma rahho annap.

197. W. Mo südda walwa jälle. (1107.)

Oh önnista me laulmist So pühha hawu il-
lust, Et südda tööst iks tunnep, Mes su
neist hawust laulap.

198. W. Kus om mul minnä kül. (656.)

Sega löppetame, Eht me kül näeme, Et sin-
no aawust, pästja! Weel ennämb olles laulda,
So rist, so surm nink hädda Om suremb,
kui weel tedä.

Armust Jesússe wasta, nink himmüst
temmä perrä.

199. W. Ma sinno Jéсанд armaste. (658.)

Jummala woon! ma armasta So, ni kui ris-
ti kannun sa Mo perräst ollet ponu. Silm
ikkep, südda römustap, Kui sinno nida nättä
saap, So kannatusse kojun. Se om, mes min-
no ajap ka, Et ma so tööste armasta, Kui
wäega, sedda tijat sa; Ent siski kik se armo-
ga, Ei olle kül, Immanuel! Sest ennämb weel
So werre perräst sünnip sul.

200. W. Ma kae ülles mäele. (662.)

Dh pallas arm so wasta Jks minno söämen! Sest om mul saggedaste Suur kurbus hennesen; Sest sinno werre eest, Kumba walit mo eest, Sünnis, et ma so wasta Jks pallas armun tööst.

201. W. Tulle Jesu hawu sisse. (663.)

Dh et minno heng nink südda Jesu armust täudetas! Dh et minna ainult tedda Död nink päiwa himmustas! Dh, et se iks olles tötte, Et mo ihho, heng nink waim Röömsa jummalan om nättä, Minno önnisteggijan.

202. W. Dh leinakem. (665.)

So arm, se teep, Et mulle keep So hawust ikkes önsust, Röömo, rahho, kostotust, Kui om mulle kurbust.

2. Ma söwwa sest, Senni kui sifst Ma sinno mannu päse, Et so surm nink kannatus Mo lotus iks jääse.

3. Mo kunningas! O himmustas Ma sinno perrä ikkes; Sis mo henge rööm nink ön ütlematta olles.

4. Se maggus hool, Jks sinno pool Mo söänd armun käända, Woip so liggi ollemist Mul jo tutta anda.

5. Sa salsat tööst, Kui filma weest So perrä armun joostwa, Jo mo waise henge een, Tedda kostutaman.

203. Eßi wiis. (667.)

Jesus! mo heng römu tunnep, Kui ta sinno päle mötlep, Ent kui sinna liggi tullet, Sis om taiwa önsus mul.

2. Middake ei olle laultu, Ei ka armsamb hölli kuultu, Kumb ni henge sisse tüknu, Kui sa, maggus Jesus Krist!

3. Ni kui Maarja, ihka minna, Lä ta hawwa mannu warra, Rae ikken temmä perra, Dm-ma waimo filmiga.

4. Jesus! imme wörfst nink päst, Kel fit rahwas allabeitlik; Ni, kui sa, ei olle ütst; Rif so kullen maggus om.

5. Jä meil liggi, armas Jesand, Walgusta sa meije söänd, Jä sa weile fige armsamb; Sis so wäfte maitfame.

6. So maggusat söänd tundma, Teep meid ihkama so perra, Armo perräst filma joostwa, Südda puhkap: hallesta!

7. Jeso saap neil, ke so maitswa, Janno sinno werre perra, Rif mu himmo löppep ärra, Heng so tahhap ütfinda.

8. Tuhpat lörd ma tahhas sinno; Kunnas

tullet minno mannu, Nink teet soänd mul täüs römu, Doitat henge hennega?

9. Rigin pailun, kun ma ella Minno karjus! ma so nõwma. Kõõm, kui minna sinno lõwma; Dnsus kui sa ollet mul.

10. Sinna lätsit Esä mannu, Ollet ennist auwo sanu; Minno waise henge himmo Rühhip sinno perrä ka.

11. Senni, kui mu sinno mannu, Minno asfemelle sanu, Kumba sa mul walmistanu, Jä siin ilkes minno man.

204. W. Jēsus, ke mo lotus om. (669.)

Jesand! imme, et kif ne, Kumma jo so kullen powa, Sinno perrä ommete Jkkes ennämb himmustawa. Sinnust, fige üllemb hä! Ei sa jalte kunnake.

205. W. Kunnas ma so nättä sa. (670.)

Üts kõrd and ta armust mul Suud jo esfi; Sed. damaid sai põlletus Kif mu assi; Ei woi olla temmäta; Ei ka minnist Sa mul muijal hengust.

206. W. Kes Jummalat ni lassey tetta. (673.)

Oh et kif rahwas tähhel pannes, Kumba oft Jēsus werrega, Mes kahjo om, kui heng es

ännas Jo täamba täl hend koggona, Nink kui hä om! ifs siinoga, Koon olla, Dnnisteggija!

207. W. Ma tennä so, et ollet mo. (677.)

Sa, lunnastaja! ütfindä Mo armo pole ajat, Nink armo = himmo waimule; So perrä, esfi sadat.

2. So teotus, oht, häddä, rist, Ne hawa, ke sul lödu, Omma mo soänd wõtnu tööst, Nink sinno külge keütnu.

3. So armo-tulle paistusfest Om minno südda läüret, Ma tust, et mo pattu eest Sa risti pu pääl kolit.

208. W. Ma terwita rõmoga taimast. (693.)

Ma kitta hend ainult neist weritist hawust, Mist Jēsus sääl waiwati käsist nink jallust: Ma tahha siin neidega mähhitu olla, Sis elläda õnfast, kui Enok, *) woi minna ;:

*) i Mos. 5, 24.

209. W. Riüd pühha Waimo palleme. (704.)

Et Dnnisteggija armastap; Ta walleu weritunnistap. Tälle omma armsa, Koggodus; latse, Täl omma armsa ne waise pattatse, Nink minna ka.

2. Ni kui armastetas ilma pääl, Armast ka
Jesus neid ommastit tääl. Lazarusfel, Janil,
Martal nink Maarjal Saije se suur õn tems
mäst tol ajal; Ea armast neid.

3. Ni tahhas sa, o Dnisteggija! Ka mo,
ni, kui Jani armasto. Ni kui Maddalena Suud
jallul anna, Nink ota, senni, kui kaet sinna
Mo waise pääl.

4. Ma ikke, kui sa iks minnule Ei olle, kui
emma lastele. Kui so umbre-wõtmist Nink
sinno heldust Ei tunne sõamen; sis om mul
kurbust Nink kitsas káen.

5. Mo pattast sõänd, woon!- tunnet sa,
Kumb mitto waiwa saat sulle ka. Kui sa min-
no perrá Es olles tulnu; Minna es olles so
otsma lánnu, Kes om, kui sa!

210. W. Kus om mul minná küt. (705.)

Ei minna himmutse Muud õnsust hennelle, Ni
kawwa, kui ma ilman, Ei iggáwes ka tai-
wan, Kui sedda, kumba sinna Mul saatsit
lábbi surma.

211. W. Oh leinakem. (157.)

D Jesuken! Mo rõõm nink õn, Ma palle
filma wega: Anna et ma surmani Waidles
sinno perra.

212. W. Arm lähhäne nüüd. (368.)

D Jummal woon! So pallaw arm om, Mes
meid láütap ka, So — meije õn! — sõamest
armastada.

2. Se armoga me So kummardame. Auw,
wággi, kittus Saap sulle meist waisist, so
lunnastetuist.

213. W. Minno waisus om ilm arm. (1157.)

Meije sõamen lass meid so hádda, Jesus!
tutta süggáwest. Lass meid sinno jalgu umbre
wõtta; Meije silma jooskwa weest Sinno per-
rá, kui so mannu láme, So nink sinno ha-
wu illo náeme. Wõtta filmá pissarid, Anna
meile sinno werd.

214. W. Kaswa weel :;. (1538.)

Páiwlik leib :;. Ello látte táwweus, Sinna
tullit taiwast mahha, Sest et hengel ello puus,
Nink taht nálja perrást koolda. Oh et heng so
perrá issones Iggáwes :;.

Welleliffust armust n. waimo ütteusfest.

215. W. Jeesus, lige üllemb hä. (711.)

Ühhenda me söamid, Ürrä lasse lahku neid;
Keüta omma käega Welle armo keütüst ka.

216. W. Tulle jesu hawu sisse. (713.)

Üts iks kihhotago töisi, Et sel werre wonale
Armo te pääl perrän käüsi, Ke me eest läts
surmale. Üts iks ärrätago töisi, Tälle lige jow-
woga Mele hääs iks olla oksi, Eggä päiwä
jätmatto.

2. Arm te sinna ollet käsknu, Et arm ki-
gen wallitfes; Oh sis te ka neid, kui kolu, lais-
ka waimo, ellämäs. Läuta armo kirge nida, Et
eggäüts nättä saas, Et me, kui üts heng nink
südda, Saisame ka, kui üts mees.

217. W. Ma tennä so, et ollet mo. (717.)

Welleliff arm jääp allasi, Ei rikku häddä ted-
dä; Sest et me Jssand surmanj Meid käsknu
armastada.

218. W. Sa pattaste armastaja. (729.)

Oh läuta, waim! me söamid, Ke sinno
perrält omma. Me tunneme, et meil om süüd,
Nink allandame henda, Eht särätse kül olleme;

Welleliffust armust n. waimo ütteusfest. 119

So perrält siski jäme, So nimme auwo oksi-
me; Te, et hend parandame.

219. W. Oh laulgem süddämest. (730.)

Jä henne wajjel sis, Jks armun, foggodus!
Werre ajamissen; Sest sa sait wallitus Se tar-
bis taima sissen, Sul om kinkitu, Et woit ar-
masta Söbbra, wainlast ka.

2. Sest armust ütleme, Rumb Jesu rahwa-
le Sest sani ehtes sanu, Et temmä heldeste
Nink armust me eest koolnu; Sest om meije
arm; — Siski temmä arm Paljo suremb om.

Jäädwast hennest tundmisfest nink puh-
kamisse armo perrä.

220. W. Ma tennä so, et ollet mo. (734.)

Res heldussen so saarnane, Res kannatap kül
nida, Rui sa, mes wölgo jäijeme, Nink an-
dis arnap süda.

2. Se om üts helde südda tööst, Ke meid
ni armastanu, Eht me kül teddä süggawest,
Nink paljo kurbastanu.

221. W. Es ma peäs Jummalalle? (736.)

Pattane jä mina ikkes; Siski Jesu werre wäest
Ei te kahjo pattu haigus; Sest mo arst om

liggi tööst; Ta saap mulle abbis rühema Om-
ma kalli werrega, Nink ta waiwa kehhaa
Kif mo wifku parrandama, Ke mul sanu Ada-
mist Nink ka minno ommast süüst.

222. W. D pä täüs werd nink joni. (737.)

Dh, meije pattu többe, Raibagem wonale;
Ta moist nink tunnep seddä; Nink täl, me ars-
tile, Om ello-rohto rohkest Neil haigil jagga-
da; Ke ta man otswa terwüst, Neid woip ta
süttita.

223. W. Dh armas, kae täännä. (744.)

D Jesus, te mo änsas Nink sinno hawun
röömsas; So surm, o kallis woon! Mo haig-
gust süttitago, So werri söänd toitko, Sis
om mul kif, mes waja om.

224. W. Eht kül ütlematta. (749.)

Dh, mo waist nink pattast! Tööst ma olle se.
Kui es olles säräst Meeld mo päästjale, Et ta
ei woi jätta Minno hengekest; Olles ta jo wöt-
nu Armo minno käest.

2. Gest ma kae enne, Mes sa moga teet;
Selgest minna tunne, Et sa se pääl-jää, Sen-
ni kui woit täüta Omma wandmist mul: Et
ma pea sama, Woon! weel römus sul.

3. Kui ma se pääl mötle, Kaup pelg nink
plin, Nink kif mu mult ärrä, Minna sulla siin

totusfest nink römust, Et mul ön saap weel
Nink et sa saat armust Kaema mo pääl.

4. Amen! kae täännä, Armas wonaken! Mees,
kel tötte sönnä, Minno pöijoken! Wötta mo,
mul anna, Mes woip aawusta So nink sin-
no Esä, Pühä Waimo ka.

225. W. So heng, o Jesus! tekko mo. (750.)

Anna andis so latsese Ta essitust nink pattu-
ke, Nink hoija död nink päiwä hääst Taad
fige ilma häddä eest.

2. Olles ma iks mo söämen So waine,
sinno tolmoken; Sis olles minna warjun
tööst Kig' kiusatusse häddä eest.

226. W. Nüüd paistap meile kauniste. (754.)

Kuis wäega häälwa olleme, Nink se man öige
ommete, Se om kül ütlematta. Ke seddä ussup
söamest, Ei olle essit hennest Taad usku sanu
kätte, Ei joht, Se täht Zullep waimust,
Ke meil armust Seddä läütap, Nink meil sed-
dä tundmist näütap.

2. Kui henda pattatsembat näet, Kui sis, kui
fige ilma pat Weel wallits sinno sissen; Kui
kül näet, mes so sissen om, Kui se ka kohhalt
peedmissen, Eht jungis waggausen, Nink sis
Näütas Hengel jesust, Kui ta armust Sin-
no pattu Henne päle wöt nink landnu.

3. Se palge lät sis werrewas, Müüd walges,
ni kui koolja taas, Jääp kumarden ka peljun,
Nink kahmetap põigmihhe eest, Jehowast, kenne
walgusfest Ne elohimi warjun. Mes wois
Jesus Minno halwa Armastada? Heng! sa ti-
jat: Waiw nink werri Teddä ajap.

4. Kel melen om iks Jesu waiw, Sel jääp
üts asse eggapäiw Ta pühhan hawun allal.
Kui sukuke täl ommast hääst Ei jä; ent Jesu
werre wäest Saap wannest pästet wallal. Ta hääl
Käüp sääl Ironist wälja, Ütlep: näüta Koh-
hus! armo, Näüta werre palkal armo.

5. Ma jä, mo pästja! rahhule; Ent minna
saisa ommete Weel walloga so silmin. Ni
kawwa, kui mo rikkut loom Mo peap wõra ikke
man; Om mõrru kif, kui pällin. Ehk mul
Teist kül Hawu lätte Soamette Josef werri;
Siski jääp mul weel iks häbbi.

6. Kuis ni, sa ussutawlik mees, Et sul
nink mulle melehääs, Ma so ei woi weel kit-
ta? Kuis ni, et weel se wastne loom Ni pu-
dulinne minnun om Nink wallitsust ei wõtta?
Oh woon! Mul om Jks suurt häbbe, Kui
ei lõppe Kif, mes maine Sinno hawun, Je-
sufenne!

7. Ent siski om, kui kules ma Jo hennesen,
et põigmees ta Taht kostust mulle anda; Se
põig, ke omma mõrsjakest Siin ennamb armas-
tanu tööst, Kui temnä mõrsja teddä. So

piin jääp sin Pea möda, Waiwe südda!
Ütlep tõtte: Usfun sa ma selgust kätte.

8. Kui wäega rõõmsa olle ma, Et lotus om,
et minna sa Täl mele perrä sama, Nink om-
ma Jesufesega, Mo ülli kalli põijoga Jks
kindman armun kääma. Mul om Suur rõõm,
Et ma olle Nink jä tälle lullikminne Lemmä
ihho külle kinni.

227. Essi wiis. (756.)

Ehk kül ütleмата Woon meid armastap; Sis-
ki arwamatta Waiwa tääl meist saap; Hääke
latse tälle Lewa waiwa weel, Ehk ne kül ei
ellä Ennamb wanne al.

2. Omme laste Jummal! Nafka täambä weel
Jkjid kuulma, kummil Myud ei olle tääl. Mei-
je palwel näüta Armo üllewäst, Te henge nink
ihho Wabbas kigest häüst.

3. Woon! kif meije tunni Hennel pühhanda
Ehtes sa meid panne Sinno hawul ka. Anna
meile teda, Kus sa foggoma Saat so lun-
nastetu Rahwast meijega.

228. Essi wiis. (757.)

Minno südda himmustap: Wois ma armo
ihkamisen Lemmä külle, Ke mo näggematta
pä Ellädä. Se al kumardap mo südda, Et
ma wona waiwa wasta Weel ni weidi tenno-
lik.

2. Imme luggu minnoga, Et ni kawwa olle wiitnu, Ei joht rühknu, Et ma seddä wallo-meest Süddämeest Weel ei olle armastanu, Enge ennämb kurbastanu, Ke mo oftnu werrega.

3. Müüd ma tahha julguda Wastfest ussutaw sul olla, Sul hend anda, Ke mo Jummal, Jesand ka Utsinda. Ke mo hennel ärräwoitnu, Mitto armo mul jo näitnu: Ei ma se wäärt olleke.

4. Ränä henda, wallo-mees! Omma waise latse pole; Minna palle. Pattatside söbber ka, Kule sa: Anna, et mo waisen põlwen Ma so öbbe osfaussen Ennamb hend wois rõmusta.

5. Wötta minnust, mes om halw, Mösse werrega mo puhtas, Te mo wäikus. Anna, et ma ni kui lats Ikkes jääs. Minno meeld nink sõand hoija, Mes ei kōlba, wötta ärra Nink mo sõand kōhhalt sul.

6. Wötta mo, kui olle ma, Minno henge armastaja Sinno hawa Jägo ikkes minnule Wallale; Sis ma woi fik armun tetta Nink se te pääl rõõmsast kawa, Kumma pääl ma kōddo sa.

229. W. Dh laulgem süddämeest. (759.)

Dh, et mul armo saas! — Ma ikkes halledast, Kui es olles Jesus, Ke henda and mo eest, Kand essi pattu nuhtlust; Mo eest sunniti, Kistin tappeti, Hauda matteti.

2. Heita, Immanuel! Armo mo henge pääl. Pelgik minna olle, Nink ikke saggest tääl; Eest waine põlw om mulle; Sinna näütit kül Paljo armo mul; Halw ma olle weel.

3. Kui minna kelleke Tees seddä eäle; Ta wihhastas ärrä; Nuhtles mo hirmsaste; Eest tullep mul suur murre, Et woon middäke Mul ei kōnnele Nink ei kaibake.

4. Olgo, et fik pikmeel Saas taiwan nink ma pääl Utten hengen nätta: Se olles kassin weel Jesusse armo wasta. Dh mo armaken! Meije wonaken Paljo heldemb om.

5. Mo Önnisteggija! Mo henge önnista, Woija teddä armo. Nink rõmu-õliga. Ütle neid rõõmsid sõnnu: „So häddä jääp mul, Mo tenistus sul, Önsus olgo sul.“

6. Täüs armo ollet sa, Täüs ussutawust ka; Minna jä sis sulle. Mo sõand koet sa, Nink ma jä rahholinne; Ei te middäke, Panne ennege So tööd tähhele.

230. W. Dh kui önsa omma pühha taiwan. (761.) Sinno perrä waidlep minno süddä, Önnista, ö minno pästja! teddä, Nink anna mulle, Et ma melehääs wois olla sulle.

2. Kui mo waimo hääd ei olle kuulnu, Eht ta mannitsusfi ärräpõlgnu; Dh sis om häddä Minno sõamen nink hengen nätta.

3. Anna, kui se minnul ette tullep, Et mo

film nink südda so een sullap, Nink lasf sis
jälle Sinno heldet palget paista mulle.

231. W. Oh wõtkem Jummalat. (763.)

Oh arma, kaege, Kuis Jesu filmä sundwa,
Kui temmä nõrkule Rõmustamist taht anda;
Henne-arm waiwatas, Henne-kittus saap häüs;
Ent wikku, pudust ka, Meid temmä parran-
dap.

232. W. Sulle Jesu hawu sisse. (765.)

Pühha Waim: ma passe sedda Sinno armust
hennele; Kui ma sulle te weel waiwa, Ütle
sedda minnule. Kui ma olle tootanu Sulle rõ-
mus middake, Nink ma olle sedda jätnu, Anna
andis heldeste.

233. Esi miis. (771.)

Woon! sa ollet minnule Paljo ennamb, kui
ma jõwwa Sest kõnnelda; Kui ma omma häd-
dä näe, Nink ma lä, Mõtle sinno hawu pä-
le, Kumb mo eest lödi sulle, Sis ma jälle
rõõmsas sa.

234. W. Oh armas, kae tänna. (774.)

Wõrst hawu täüs, ma tunne So werre perrä
janno; So perrä ihka ma. So kullen ikkes jä-
da, Mes õnsust se woip sata? Se teep mul
haigust tullus ka.

2. Oh nalka kinni heldest Mo sõamest nink
käest, Nink panne pitsat pääl, Mo sõand
sulle kinni, Kui ilmast tullep tülli, Ent te
iks wallal hennesel.

235. W. Mes ollet sinna, armas Jesus. (778.)

Jummala woon! ke lödu risti külge, Mes üt-
lewa so waise wagla sulle? Kas sõnnuga
kül woiva selges tetta, Mes nemmä tundwa.

2. Meil kigil jääp suur häbbi henne ülle, Et
meije sadame weel wallo sulle, Nink aiga wi-
dame, ehk meil kül tutta So pallaw südda.

3. Sel waimul tenno, ke meid sinno per-
räst, Nink, et ta sinno henge himmo täutas,
Jo üsja wõtnu, kui so waiwa palka So
mannu sata.

4. So werri, se omi meije ainus tuggi, Kot-
tun nink wäljan tullep se meil appi; Kui se meil
puus, sis kil mu hä ei tahha Middake masfa.

236. W. Oh wõtkem Jummalat. (780.)

Kui ma, kui pattane So hawu iks es mait-
sas, Nink minnul wallale So südda iks es
saisas; Kus sis ma waine jääs! Mo Heng
lääs hukka tööst, Ni kui om ihhoga, Kui toi-
dust tal ei sa.

237. W. So heng, 'o Jesus! tekko mo. (784.)
 Eht käl mo südda ikkep siin Pudusse perräst
 Jesu een; Ma römusta hend ommete, Nink lo-
 ta, et ma siggine.

Henge nink ihho pühhandamisest.

238. W. Jssand ärrä nuhbelgo. (785.)
 Ülle tige illufamb, Armas pöig! so pole Min-
 no waim hend üllendap. — Sinno hawu päle
 Raeden Haigusfen, Süttip meije többi Pea
 neide läbbi.

239. W. Dh oppetameid risti sallausst. (796.)
 Dh wötta, woon! meid omma armo hólma,
 Nink iggawetse armoga meid kanna.

2. Ke omma henge tahewa puhtas hoida, Nink
 kallis piddawa siin armo aiga.

3. Ne andwa teda kif, mes rahho keläp, Weel
 enne, kui sest pat nink kahjo tullep.

4. Keäke ei wol henda puhastada, Eht pat-
 tu himmo essi ärrä sata.

5. Ent kel töemeel om, hend sest wabba nättä,
 Se saap sis Jesu werrest woimust kätte.

240. Essi wiis. (804.)
 Arm lähhüne nüüd, Nink önnista meid; Siin
 olleme koon Kui latse so armun. Dh lähhüne
 woon!

2. D tulline wälk, Ze pehmes mes kalg;
 Rui pehme kif om, Sis soeta noppest, so pal-
 get, o moon!

3. Et puhtus meil saas Nink allandus jääs;
 Dh tulli nink tuul, Ze paljas, mes ommast
 weel jänu om meil.

4. Et rahho nink rööm Nink tennolik arm
 Meist nättä iks saas, Nink südda se sissen iks
 elläs nink jääs;

5. Om waja, et me Siin koletame, Mes
 omma meel tääl; Nink pöigmihhest same töist
 meeld hennesel.

6. D pöigmees nink hõim, Sa usfutaw woon!
 Ze pallawas nüüd So armo tuld sisesest, nink
 pestita meid.

7. Et eggäuts meist So ehte nink lust Siin
 ilman iks jääs, Nink koggodus römu meist
 figist ka näes.

241. Essi wiis. (805.)

Önnista meid :; Jesus heldeste, Tulle was-
 ta :; Meije palleme. Werrine nink kallis pä,
 Sinno sisse uskille, Dh et meije :; So man
 jääsеме.

2. Ze sis essi :; Ke kif kigin teet, Meije
 asja :; Kaitse häste meid. Holja meid sul
 weata, Sulle walmis jätmata, Iass meid olla,
 So een jäda, Et sul melehä.

242. W. Maggus pästja, sinno armo. (806.)
Lass meid so een werre armun, Puhtas mös-
tu saista tääl, Nink so pitsatit pä otsan Jē-
kes kanda ilma pääl.

243. W. Müüd pühhä Watmo palleme. (809.)
Se woon, kumb meije eest tappeti, Meil püh-
händamisfes ka säeti; Ni, et Jummal eene Rif
mu ei massa, Sest sani taiwa nink ilma loja
Sai sullases.

2. Kui puhtas sada om teije meel; Siin om
wabbausse ramat teil. Se, ke önsust löidnu,
Jesusse hawun, Saap neide läbbi hengen nink
ihhun Ka pühhändet.

3. Ni, et mes temmä elläp siin, Ja elläp
nink ligup Jesusen — Ni kui ihhun liigwa
Me luliikmisse — Nink saap ni ussun se wona
sisse, Ja saarnatses.

244. W. So heng, o Jesus! tekko mo. (810.)
Ni om se Önnisteggija Meil lihhan ärrateen'nu
ka: Kui woime, teeme röömsast hääd, Tennä-
me se eest Jesandat.

2. Sa mötliit meije häddä pääl, Sul olli
säärne halle meel, Et wöttit lihha hennele, Sa
ainus lats sel esfäle.

3. Sest sani meije wöttame So teenmist was-
ta ennege; Ni sulle armsa olleme Nink püh-
häust perrändame.

4. Meid hoija hennel weata, Nink kattet sin-
no hawuga; Meid ärräputko wainlanne, Ei
ärräpetko eäle.

245. W. Jesus tulle minnule. (811.)

Me rööm om, o Jesu Krist! Et sa ollet el-
lo-wörst, Ke om surma, pattu ka lihhan
wäardnu foggona.

2. Kui me mötleme, et sa, — Ehf kül
Jummal, — kannit ka luid nink lihha foggona,
Ni kui meil om figil ka.

3. Sis me lihhan sallime, Kui ennege wai-
mule Allabeitlik, puhhas ka, Sis läap korda
temmäga.

4. Saddamisse täht jääd kül Wäljastpiddi
meile weel; Ent se öige pattu haaw Süttitas
nink terwes saap.

5. Häddä orrun wöttit sa Pühha wörust
walmista Meije ülli waisele Hengele nink ih-
hule.

6. Hoija meid sis laitmatta Jummalikko wä-
ega, Senni, kui fik tettu om, Nink me waim
om hengusfen.

246. W. Oh oppeta meid risti sallausst. (815.)

Ni tööst, kui minna Jesu perrält olle, Ni tööst
ma jä, o pühha Waim! ka sulle.

2. Oh paistas mo pä otsast nink mo filmist,
Pattaste meel, kumb kastet Jesu werrest.

247. W. Maggus pästja, sinno armo. (819.)

So heng teep mo henge pühhas, Sinno ihho, minno kä; Et ma üts lu nink üts lihha Nink üts waim sa sinnoga.

248. W. Mo sband anna tigest wäest. (821.)

Oh nättas minnust, et tik se, Mes sa teit mulle hääs, So arm, kumba sa minnule Näüt, iks melen jääs.

2. Ni, et ehk ma kül seltsita E. as ilman jättetus, Mul siski es saas puduma Jesusse searnaus.

3. Issanda een ma häbbene, Ea waiw mo kostotap, Ea taht mo wotta hõlmale, Sest et mo armastap.

4. Ni jä ma allandussen tääl, Et mo woip armasta — Runni ma wona sajan sääl *) Jggawest römu sa.

*) Jan. Anw. 19, 7.

249. W. Oh armas, kae täännä. (1156.)

Leid, Jesu luliikmisse! Saap usk Jesusse sisse Siin hoidma laitmata. Se aig saap teil ka kätte, Run tedda sate nättä, Nink elläma iks temmäga.

250. W. Kui minno tund saap tulles. (333.)

So waimoga mo kinnita, So hawa minno arstwa, So surma heega puhhasta Mo eggäl

tunnil, pästja! Nink wotta minno üts förd täält. Hään kindman usfun ilma päält So wallitui-de mannu.

Sõame waisusfest nink maddalusfest.

251. W. Maggus pästja, sinno armo. (839.)

Anna suud, kui mul om kurbus, Rõmun te mo pelglikkus; Sis jä minna allandlikkus, O sa auwo kunningas!

252. W. Oh kui dnfa omma pühhä taiw. (842.)

Säärtse henge omma wonal armsa, Ke ta mannu allandussen rühkwa, Nink waisust tundwa, Nink ta armo kullen ütsind' powa.

2. Neile tahhap kunningas suud anda, Rumma siin muud nouwo ei woi löida, Kui läwa ikma Wastse armo-kirrekesse perra.

253. W. Oh laulgem süddämest. (847.)

Mes olle nink mes te Siin ilman eäle, Zullep Jesu armust Nink jääp ka minnule; Muldo jääp se pelg ikkes: Mul wois johtuda, Et, mes täämbä sa, Hommen kaota.

254. W. So heng, o Jesus! tekko mo. (851.)

Mo pästja! et ma sianota Ei middäke woi tallita, Om armas mul — se eest, mes sa Mul hääs teet, ma so kummarda.

2. Et minna sinno waglaken, So waine, se om minno õn. Ma nãe, et sa nidade Iks liggi ollet minnule.

3. Kui middãke weel olla siin Ma tahtsi; sis mul tulli piin; Sest sani, et ma waglaken, Om rõõm nink rahho sõamen.

255. W. Mo sõand anna kigest wãest. (853.)

Se kige suremb pühã töõst Om, kui sa heldeste Suud annat, armas Jesus Krist! Mul waglakesfelle.

256. W. Minno waisus om ilm arm. (854.)

Laulgem tãlle rõõmsast: halleluja! Me olleme pãstetu; Ohwis tahhame hend tãlle anda, Kumb om tãl pühãndetu. Berre hõlma, kumma walal omma Pattatsil, wõtke meid waisid wasta; Uusun julgest tullemene; Sa kutsut meid hennele.

2. Minno waisus om ilm armamatta, Suur om minno pudus ka, Tuhhat wigga omma mo man nãtta; Siski õnnis olle ma, Kui mo sõand Jesu werri lãutap, Rõmuga nink rahhoga taad tãutap. Selgest armust sünnip se Temmãst, mulle waisele.

3. Suur om temmã arm; et ei wol moista, Et ta sãar'etid pattatsid, Kui me olleme, woip wasta wõtta, Nink ni heldeste ka nüüd Meijega iks umbrekãup, et sedda Sõnnuga ei olle selges tetta; Ent me sõand allandap Kif arm, mes meil temmãst saap.

257. W. Oh armas, kae tãnnã. (812.)

Üts pattane nink waine, So halwemb latsekenne Ma olle — siski ka So omma, selgest armust, Sa mo Jummal, ke heldest Mo kannap, kaitsep armoga.

Rinnitusfest nink kaswamisfest armun.

258. Essi wiis. (858.)

So ette kummardap mo südda, O Jesus! lasse henda lõida, Kae so rõmu-palgega Mo waise pãle armoga.

2. Mo kurbastap mo pattu hãbbi; Oh koleta so surma lãbbi Taad, nink mes esfimelest ma Mo sõamen weel nãtta sa.

3. Kõl tunne armo sinno wasta, Nink otsi ka so te pãal astu; Ent siski nãe ma murrega Weel mõllembin suurt pudust ka.

4. Weel ennãmb peap sinno waim Mo pühãndama, süggãwamb Mo meel so sisse juurdu-ma, Weel kindmãmb mo kãuf ollema.

5. Ent kif se sissen ma ei jõwwa O Jesus! essi anda nõuwo; Kes woip mo sõand puhastata, Kui sinna taad ei tallita.

6. Ma tunne siski so suurt armo, Sa ollet usfutaw iks jãnu; Sest tija minna ka, et sa Mo walmistat sul rõmus ka.

7. Mo henge heold sis tahha minna So kätte, Jesus! kohhalt panna. Laps soämen iks tuta mo; Et sinnun önnis olle jo.

259. W. Ma sinno Isänd armasta. (866.)

Mo ainus himmo ollet sa, Ei maast ehk taiwast holi ma, Kui sa mo omma ollet. Kui taiwas olles sinnota, Sis ma jääs ilma römuta, Kui ma ka taiwan olles. Es tahhas ma pääl olla ka, Kui ma jääs ma pääl sinnota; Sest ilman ei muust middäke, Kui sinnust, mul om melehä. O Jesuken! Mo ainus ön ;: Om, olla ikkes sinno man.

260. W. Maggus pästja, sinno armo. (803.)

Laps meid sulle aurvus kawwa: Nink meid olla ilma seen Sul iks ennämb ussutawa, Röömsa sinno saatmissen.

261. W. Önnistä meid, ;: Jesus. (1043.)

O sa kallis ;: Henge pöijoken! Oh et pallas ;: So kirg soämen. Anna süda andis meil, Sis saat sinna tenno weel. Te meid kindmas ;: Uusun risti pääl.

262. W. Sa römüs, önnis lomaten. (1043.)

Kui saggest ikkep südda mul, Kui kae henne pääl Nink näe, o Jesus! et ma sul Weel kurbust sata tääl. Kui paljo armo näütie sa Mul jo — kui weidi olle ma Sul römüs olnu; oh ma jä So een suur wölglane.

263. W. Müüd pühhä waimo palleme. (1181.)

Me jäme röömsas ilm löpmata, Maitfame, näeme, tunneme ka So, sa maggus pästja! Nink kif mu oppus, Kumb meid taht muijale kända sinnust, Om põlletu.

2. Kui ka üts engel me mannu saas Nink meile töist oppust kulutas; Kui ta ristist möda Meid tahhas sata, Tööst, meije wannuse teddä ärra, Nink oppust ka.

264. W. Mo söänd anna kigist wäest. (1368.)

Te, Jesus! ni kui himmo sul, So waimo kägega Mo rinna sissen aknat sul; Mo söand tunnet sa.

2. Ehk sinna omman werren kül Mo mös sit kigest häüst, Siski, mes söänd murdnu sul, Weel minno palgest näüs.

3. Mul tullep meelde saggede: Oh, et ma lakses saas! Ni kawwa, kui ma elläke, So külge ikkes jääs.

265. W. Kif, mes terwe ma pääl elläp. (1730.)

Laps mo kutsmist, kallis, pästja! Nink mo wallitsemist ka, Kindmambas mul ikkes sada; Et so ommatsidega Woi taad kallist perris ossa Kaddumatta nimmitada, Senni, kui so wäega Uusun läbbt ilma sa.

2. So man, Jesus! hoija essi Mo, so nödka last, et ma läbbi ussu sinno sisse Sulle

pühänderus so. Kik mo murret, kik mo hättä
Matta ma so soämette. Nink kui so man
koddö lä, Sis om otsan ikminne.

Usu julgusfest n. lotusfest Jummalä päle.

266. W. Jesus, ke mo lotus om. (870.)

Minno pästja tunnep mo, Teed mo römu,
teed mo kurbust; Sest, mo heng, jä murreta,
Kae tääl so heldet karjust, Ke so tunnep, ar-
mastap, Omma lammašt nimmitap.

2. Suur om temmä arm, ke meid Lemmä-
ga ni ühpendanu, Et ta südda seddamaid Tun-
nep, kui meil kurbust sanu. Lemmä om iks
meijega, Meije lu nink lihha ka.

267. W. So heng, o Jesus! tekko mo. (871.)

O Jesus, minno pöijoken! Sa ollet kik mo
soämen, Mul kallimb warra ollet sa, Kui
riffus, kuld nink ilma ma.

2. Kui sinno mäppetap mo meel, Sis tun-
nep südda römu kül, Kui mul om lotus sin-
no pääl, Sis kulus mult üts römu hääl.

3. Kus mujale hend kånä kül? So perrä sai-
sap minno meel; So man mo südda kostotust,
Abbi nink nõuwo löwöwäp tööst.

4. Jesus, mo Isand nink Jummal! Kui
maggus om so nimmi mul. Ei kigen ilman
säärne arm, Kui sinno arm, o Jesus! om.

5. Ma tija, et so tootus Ei jätta minno
armetus's Mul ollet üts hä karjus sa, Ke
ikkles saap mo kaema.

6. Mo rööm, o Jesus! nink mo aaw, Mo
soäme warra, nink mo nouw. Kes seddä wäl-
ja tunnistap, Kui meid so nimmi römustap.

268. W. Näggematta pöijoken. (882.)

Sinna ollet minno täht, Ke mul pea illestös-
nu, Umbrewötnu Minno ello kääki tääl;
Kui se pääl Kaetas, sis meel nink mötte Min-
no sissen tahtwa löppe; Sest et neide arm om
suur.

269. W. O kige pühämb, puhtamb Jes. (906.)

Rinnita so latfi, Jesus! Te neid so sissen
äräwäärdjis, Sa ostit neid so werrega. So
me sissen wastset ello, Et kånäme hend sinno
pole, Kui meel taht äräheitida. Oh tenno
Jummalal, Meid leppiteti täl. *) Mes weel
rasse, Saap otfa ka, Nink meile sa Se õigus-
se kroon taiwan ka.

*) Rom. 5, 10.

270. Esi miis. (923.)

Woon nink pä! Me ussume, So armo pääl
kik julgume. Palleme lotusfega, Kui me weel
middäke ei näe. Sinno rahwa jõud om se,
Nida om ka minnule; Et ma saisa armo pääl,
Eht ei näe, kus ma kää tääl.

271. W. Sinno läen om minno südda. (968.)

Kule meije pallemisfi, Henge söbber, Jesus, Dnisteggija! Näuta ennämb dnistusfi, Kui me umbusk nink me murre usfuwa. Lass so woisi latsekeisi Jks so armo te pääl käwwa, Kumman nemmä Usfutaütmiist nätta sawa.

272. W. Immetaolinne. (977.)

Jesus minno abbi! Sata minno läbbi, Et ma woi sest tunnistada: Jesus om mo pästja Risgen häddän olnu, Om mul ikles abbis tulnu, et ma woi Sulle aww, Rittust nink ka tenno Se eest ikles anda.

273. W. Jesus tulle minnule. (1018.)

Kui se nida förda lääs, Kui kül ilm hääl meläl näes; Sis es löitas ma pääl wist Ennämbristi innimist.

2. Jesus jääp meil Jsfandas, Lemmä te iks selgembas, Istup Jsa järge pääl, Raitsap omma riiki tääl.

3. Kui se ilm jo seddä meest Mahha heitnu üllewäst; Kurri põlw sis olles meil, Oh mes kurri luggu kül!

4. Ent ma tija seddä tööst, Et se Jsfand Jesus Krist, Meije kange abbi-meest, Sääp jääp istma iggawes.

274. W. Sa pattaste armastaja. (1139.)

Oh et se õige usfu-meel, Jesussest tunnistada, Wois meije henge sise tääl Wäljä kallatus sada! Laad armo sul tootame, Kumb ommatfil om tutta, Nink ello ajal tahhame So orja rõõmsast olla.

Kristlikkust kerkust, nink esstäärälikkult fogodusst.

275. Eksi wiis. (941.)

Oh kuis ni armas Om so maja nättä, Kun so rahwas, Jsfand! tullep ütte, laulap, Nink sul awwo annap.

2. Üts päiw om parremb Jsfand! sinno loan, Kun aww sul saap, Kui mu tuhhat omma Ilman, Laja te pääl käwwen.

3. Oh taad suurt õnne, Kumba se saap kätte, Reddä sinna Wöttat omma kotta; Laiwas Saap täl sega ommas.

276. W. Se wona omma olleme. (963.)

D henge heitke põlwile :.; Jsfanda een, nink olge armun Ja allandussen ta een tolmun, Rõõm, häbbi :.;: olgo figile.

2. Meil teggi Jsfand palju hääd :.;: Kuis woisime nüüd rõmu keelda, Jsfanda liin om

waimun nätta, Nink fik ::; mes südda him-
mustap.

3. Mes sinna annat, wöttame ::; Ei tahha
henda sulle keelda, Me palleme so silmä-
weega: Te meid ::;: So saarnatses, o pä!

4. Oh tulge, meije tahhame ::; Nüüd ütte
pohja pääl siin saista, Nink üttest werre-
ojast jumwa, Meil olgo ::;: Siin üts armo te.

5. Siin käsfi om, meid awwita ::; Me olle-
me so abbillise, Senni kui läme taima sisse
Sääl same ::;: Soga hengäma.

277. W. So heng, o Jesus! tekko mo. (971.)

Teid wöttap wasta koggodus, Kel siin ei sa
weel täwweus, Nink wikku perräst ikkep weel
Kristusse henge perrä tääl.

2. Siin wötkä wasta Jesu käest Jummalä
laste osfaust, Nink kigest önnest, kumba ta
Meil saatnu omma werrega.

3. Kui ilmast ärrä ostetu, Nink temmäst
essi kutsutu, Olge, kui pöig saap tullema, Kui
tarfa junkro, walmi ka.

278. W. Sulle Jesu hawu sisse. (980.)

Lunnastaja! sinno waine Wäikenne nink pölle-
tu Risti-koggodussekenne, Kumb sul armsas
peetu, Arwap henda kohhalt önsas, Kui so
ristist ossa saap, Nink jääp wabbast armust
röömsas, Kumb so hawust rohkest keep.

279. W. So heng, o Jesus! tekko mo. (981.)

Kui Jesus olli risti pääl, Sais Jaan nink
Maarja risti al; Neist sääd ta koggodussekest
Weel enne, kui ta ärrä läts.

2. Nink weidi aiga päle se, Koggodus kaswi
nidade, Et mitto tuhhat wallitu So nimmel
saiwa koggotu.

3. Se koggodus om allal weel, Nink saifap
ütte mele pääl; Kristusse werre öigus om
Weel temmä aowo särk nink rööm.

280. W. Meije Jummalä wonaken. (988.)

Üts om, kumba tunnep ta, Armas karjaken-
ne! Nink kui sünnis nimmita: Sünnis rahwa-
fenne!

2. Üts om meil ka Jesandas! Üts om meile
pästjas, Ke jääp meile ommatses Iggawetses
ajas.

3. Söame pääl kannap ta Mitto tuhhat hen-
gi, Kumma Esfäst armoga, Tälle ommas anti.

Jan. Ev. 17, 24.

4. Röömusta hend, koggodus! Et ta wallits
sinno; Sest ta peap iggawes Omma armo
nouwo.

281. W. Kui pat teep waiwa mulle. (994.)

Se olli wona mötte Jo enne, kui täl luust
Nink lihhas ihho tetti, Et temmääl koggodust

Wois sada waisist pattatsist; Nink tuus jo sed-
dä ette, Kuis saas, nink kõrda lääs.

2. Mes rohke rõõm om meile Se pattu
hädä man, Jummal palge ülle, Et woon
meid päästnu om. Woon! immelinne wonaken!
Mes sul se mõrsja masnu, Sa henge-põijoken!

3. O armsa tunnikesse, Kummil se paistmit-
ne Meist hawust teggi eesi, Et meije lõisime
Teed läbbi hädä orruke; Et kergeste nink wal-
gen Müüd käume otsani.

4. Se hawu werri hoijap Meid kohhalt üt-
finda, Se armo-jõe man maitšap Roggodus
õnnega, Mes teddä siin jo rõmustap, Nink
mes täl iggaweste Weel üts kõrd kätte saap.

282. W. Se wona omma olleme. (996.)

Se foggodus, se kõnnelep, Se mõtlep, ikkep,
rõmustellep; Ent sul woon eesi üts kõrd tullep;
Mes rõõm nink õnsus sis täl saap!

283. W. Oh laulgem süddamest. (1477.)

O Jesand Jesus Krist, Ke sinna armolist
Nietti-pu pääl koolnu, Nink omma foggodust
Se läbbi hennel saatnu; Sinno perrändus Rit-
tap so se eest Rigest sõamest.

284. W. Meije Jummal wonaken. (1478.)

Kae tääl so rahwa pääl, Kumb so armun
ellap, Nink hää meel henda sul Perrändus-
ses annap.

2. Näüta meile armoga Sinno kallit Hawu,
Ni, kui sa so werrega Kif me süda masnu.

3. Wõtta eesi heldeste Meid so hawu sisse,
Keüta ello kimpõhe Meije hengekeisi.

285. W. Minno südda rõmustelle. (1484.)

Oh et sinno rahwas olles, Jesand! kigil ar-
mo tähhes, Ni kui wikkerkarin muste Ilmal
annit armo tähte.

2. Lulle eggapäiw meil abbis, Et so taht-
minne iks sünnis, Kui meist täütetus om sanu,
Nink tarbis meid lähätanu.

Roggodusse laulo.

286. W. Minno waisus om ilm arw. (1025.)

Terre, terre, rahho, terwüs olgo Jesu rah-
wakessele! Armo haigust pühhä Waim iks hoid-
ko Sõamelle allasi. Esjä! sinno poja perräst
fata Lemmä hulkakeisi läbbi ilma. Woon täus
hawu, wallo-mees! Oh et sa meist rõmu
näes.

287. W. Sa pattaste ärmaštaja. (1026.)

So kummardame sõamest, Sa foggodusse wan-
namb, O woon täus Jummal auwustust Ke
henda me eest alland. Ütsik ei mõtle katšide; Sa
saat iks hõle kandma Roggodusse eest heldeste,
Ni kui so wiis jo ammo.

288.

Esi wiis. (1027.)

Arm kae heldest Eggäütte päle, Koggo armust
Meid so hólma jälle. Lasse Meid so armun
kaswa.

2. Se hone, nink ne, Ke siin käuwa, sago
Auwus sulle, Arm iks neile jägo, Nink sis
Hä laste meel nink wiis.

289. B. Oh laulgem süddamest. (1034.)

Jesusse rahho seen, Kumb meije rööm nink
ön, Meije arma käuwa Kaugel nink lähhüden;
Meid terwitame waimun. Jesu palge lääp Nei-
dega, nink jääp, Mes neid önnistap.

290. B. Näggematta pñijoken. (1039.)

Nõmusta hend koggodus! Andke sösfare nink
welle! Jesandalle Auwo, kittust, tenno ka,
löpmatta. Kummardage tolmun tedda, Ke teil
ni suurt armo nättä Andnu, senni päiwäni.

2. Tõttest, ni suurt önnistust Es wol alg-
missen kül ota, Ei ka lotta, Mes so rahwal
nüüd siin om. Oh mes rööm! Et so rahho
woime maitfa Sinno jalgu ümbrewõtta. Enne
kawwen ollime.

3. Melles sis ei kuulta weel Meije suust iks
röömsat laulu: Halleluja! Enge et weel laultas
ka: Hallesta: Se om sest, et hãbbeneme Tem-
mä armo-ande ülle. Mes se eest meist Jesand
saap?

4. Oh kui paljo immet om Temmä arm jo
meile saatnu, Tutta andnu. Se eest tolmun
kummardap, Allandap Henda me heng sijnã-
weega Temmä een; — weel mitto hulka, Te-
wa seddã meijega.

291. B. Sa pattaste armastaja. (1040.)

So orjamitsust wannikut Meil panne auwus
päle, lass maitfa meid so leppitust, So werd
te ehtes meile, Nink peã eggäüttele, Kel süd-
da nõrkas lãnnu, So kallit hawu wallale, Kun
me iks rõhust löidnu.

2. Suud tõine tõisel anname Jesu man-olle-
missen, Ja saap meid toitma armsaste Se ar-
mo aja sissen. Ja kätte päle kaeme Nink wõr-
tame ta sõnna, Ja temmä hólma heitame,
Kui ihhust meil om minna.

292. B. D på täüs werd nink joni. (1042.)

Sa heilã nink ka täãmba, So rahwa kun-
ningas! So ommatse so tundwa. Eggãpäiw
armsambast; Sest eggäüts heng maitfap So
heldust sõamen. So kallis rahho kaitfap Nink
kostotap meid siin.

293. B. Sa pattaste armastaja. (1055.)

Sa koggodusse armas pä, Nink eggã henge
toitja, So sullaside kep nink te, Nink meije
ihho hoidja! Me waise nink ni põlletu, Ent

läbbi sinno armo, Meil immes, ärräwastitu;
Oh wotta meid, so pörmo.

2. Mes meije kawwa möttelden Weel hengel
waiwa teme? Sa näet, mes wallo söamen,
Kui haiges meije jäme. Sa tunnet meije him-
mustust, Kumb ütfinda so perrä. Kif jättame,
ent koggodust Ei anna meije ärrä.

3. Siin näet sa wäikest koggodust, Se om
üts fojo surest. Oh näüta tedda armolist So
esäl; ütle heldest: O pühhä Esä, kae tääl,
Se waiwa palk sai mulle. Nink jättä pühhä
Waimo meil, Et kaswatas meid sulle.

4. Sa illus pöigmees, lähhüne, Meid heldest
ümbrewõtma. So puhhast armo tunneme, Kumb
wasine ils nink jäädwa. Sa ollet me eest tappe-
tu, Nink wöttit ello jälle. Sa hä nink öige
wina-pu! So osse sisse tulle.

5. Kif sünnip nüüd, mes tahhame, Sest et
so ommas jäme, Nink koggodusfen elläme, Ja
sinnust wäike same. Me tahhame so sullase
Nink näütsiko siin olla, Nink wäljäst poolt, kui
sisesest ka So söand römustada.

294. W. Jesus, minno ello. (1059.)

Koggodus, jä warjun Jesu kallin hawun,
Waine, wäikenne, Nink sääl osts hennel Toitust
eggal tunnil, Kui mehhiilenne. Se ils olgo
sinno tö, Kumba armastap so südda, Sen-
ni kui näet tedda.

2. Kunki Jesust näeme Nink temmäga läme
Sure saja pääl, Kumba ommil waisil Pattat-
sil nink lasil Walristanu sääl; Sis me tedda
jätmatta Same tennäma nink kitma, Nink täl
auwo andma.

295. W. Tulle Jesu hawu sisse. (1065.)

Meije rööm om, so ils kitta, Jesus! nink
so kummarda, Sinno hawu man hend toita,
Nink meid jättä koggona Sinnule nink sinno
rahwal, Toine toist awwitama, Ei joht ennämb
ellä hennel; Ent muil hääs hend waiwama.

296. W. Oh armas, kae tennä. (1066.)

O sa ussutaw südda! Me palleme: oh kasta
Meid sinno werrega, Meil anna wasset rö-
kust So kallist kolust kehast, Sul elläda, so
orjada.

2. Nüüd meije löppetame Jesusse werre päle;
loten se waimo pääl, Kumba ta meile andnu,
Kui ta siist ärrä lännu, Et se meid fatas il-
man tääl.
(1062.)

3. Se päle ütle: amen, Te eggänütten hen-
gen So nimme selgembäs. O risti podu päst-
ja! So hawu sissen peeta Meid häste nüüd
nink iggäwes.

Koggodusse pühhi laulo.

297. Eski wiis. (1069.)

Jä, oh jä, So rahwa pä! Oh ärrä jätta
koggodust Temmä ön Nink ainus rõõm Om
finno armo täwweus. Jägo fik mu abbi sis;
Meije abbi om se mees, Kel fik ilma lojusse
Omma temmä sullase.

298. W. Jeesus, minno ello. (1070.)

Önnis Jesu rahwas! Mõttele sa ka saggest
Armun neide pääl, Kumma rõõmsast omma Tem-
mä tunnistaja Ilman sääl ja tääl. So waim
olgo neidega, Mi kui sinnoga ka nemma Wai-
mun ifs koon omma.

299. W. Önnista meid ;: Jeesus. (1072.)

Meije waise ;: ärräpõlletu, Armo läbbi ;: siffi
wallitu, Jesu rikin ellame, Kun me ikkes wõt-
tame; Sest se warra ;: om ilmlõpmata.

2. Tõtest sinna ;: ollet armo täüs, Igga-
wenne ;: om so armastus. Kes ni kurb om
sõämen, Ke so palge paistusfen Es saas
rõmu ;: kui so mannu jääs.

3. So rist, Jeesus ;: kun ma näije so,
Rihhotago ;: mo halleluja. Kui ka minna oima-
ne, Nink ma kules middäke Jesu ristist ;:
ärrätas mo se.

4. Anna meile ;: ke hä melega Tahhasseme ;:
Sulle elläda, Ke ei püwwa önnistust Muust,
kui sinno werrewäest. Anna meile ;: So
werd tutta ka.

300. W. Se wona omma olleme. (1073.)

Mo pästja, heitä üllemäst ;: Mõnd armo kib-
benat me päle Nink pesita meid sissest jälle So
armo ;: tulle paistusfest.

2. Sa tijat, et me terwe meel ;: So nink
so asju päle mõtlep; Nink kui so rahwas
so een saifap; Sis ütlep: Meid wõtta ;: terwelt
hennele.

3. So armo pääl me saifame ;: So taht-
minne meid ikkes saatto, Meil sinno armo
paistus jägo; Sest muido ;: meije esime.

4. Te meil so sõänd wallale ;: Me läme
surest henge himmust Se lätte mannu, kumb
so hawust Keep wälja ;: meije õnsusfes.

5. Kõl eggauts meist häbbenep ;: Et meil ei
olle õigust wõtta, Kui se, mes sa meil tahhat
anda. Me heng so ;: tolmun kummardap.

6. Sa meije õigus ütfinda ;: Ke meile pat-
tu andis andnu Nink omma werrega neid kat-
nu. Sul olgo ;: tenno jätmata.

301. W. Sulle Jesu hawu sisse. (1076.)

Tõsta omma kät nüüd ülles, Rik neid hengi
önnista, Kumma ussu te pääl käuwa Ütten

melen meijega. Rif me wifku andis anna, Päs-
ta meid neist wallale, Et me woime englidega,
Pühhä! laulda röömfaste.

302. W. Eht kül ütlematta. (1078.)

Siin om sinno perre, Woon, kumb tappetu,
Sinno armo firre Meil nüüd pallago, Käi
neid hulke läbbi, Kumbes esä käest Rõmus
sulle anti, Sinno waiwa eest.

2. Sinno teed me käume Mitto aiga jo,
Molstame ka häste, Armas Jesand! so. Ei
woi henda keelda Ennamb sinnule, Ias ka
walmi olla Meid iks so tõse.

3. Dnais wona rahwas! Wona werd om
sul, Kumb so reiwid puhtas Hoijap eggäl luul;
Uhhap rojust ärrä, Maidsid asju ka, Wona
mele perrä Ias hend walmista.

303. W. Oh wõtkem Jummalat. (1082.)

Mo henge loja sa, Ke walmistit mo hiussi,
Ke sa mo silma-wet, Zeit rõmu-õlis essi.
Sa koggodusse pä, Esand so sullasil, Au-
wolik wannamb ka So ärrawallituil.

2. Kui minna waine näe So jummalikka su-
rust; Sis mõtle ma, ma lä Nüüd hukka; ent
kui Jesus Ni kui üks innimen Hend näütap
minnule; Ei olle — mõtle ma — ni maddal
keäke.

3. So sisse ussu ma, Mo Jummal nink mo
Jesand! So hawa peäwa Iks läütma minno
sõand, Nink sinno kannatus, O Jummal,
innimen! Jääp minno kostotus, Runni ma
sinno man.

4. Sädä, kun so werrega Se ma sai häm-
mes tettus, Rif matta mahha ma, Mes sul
om wasta, Jesus! Mo henge, ihho ka Puh-
tas nink pühhas te So kolu kehähaga, Et saas
so saarnane.

304. W. Oh armas, kae tänna. (1083.)

Ma ota allandusen Ja silmä ween nink
isfun, So tutta sõamen; Nink, kui ma sul
mo hädda, Nink mes mo waiwap; kaiba; Et
sa mo kulet, põijoken!

2. Süttita kük mo haigust, Mo hengel anna
selgust, Sõamel allandust, Kurbust, kui pat-
tu hättä Ma hennesen sa nättä; Ei tettä, Jum-
mal hoidko sest!

3. Üts maddal waim nink süddä, Pürreta-
matta nättä Rig' pattu rojussest. Iõ päle
wässiimatta, Hääl meel waine nättä, Ja kait-
set tühja mõtte eest.

4. Neil, kumma seddä moistwa, Iks armas,
seddä kaija, Mes kõhtap sinno arm. Kurbil
pattatõil rõmus, Muid orjada iks walmis, Ni
kui so mele perrä om.

5. Iats, nink edemelesinne, Kindma nink õf-walinne, Kõrw waifil wallale, Armo täüs pehme südda, Kel halle om kif hädda, Kumb johhup luliikmisfile.

6. Üts hirm sel satanalle, Üts warri selle male, Kun minna ellä tääl, Üts rõõm neil pühhil englil, Kostotus luliikmisfil, Üts rasse koorm neil kawwalil.

7. Üts kokkofeltsja südda, Kumb häddän fiski rõõmsa, Nink tuisun wäärnatta, Üts hellik latsekenne, Ke armun lähhämbälle So pole tükkip jätmata.

8. O Esä, kae tänna, Ma olle poja omma. Pühhä Waim õnnista Nink ni kui last mo sata. Mo pattu leppitaja, Mo wõtta hennel foggona.

305. W. Sa pattaste armastaja. (1086.)

O Jesus, essi lähhüne, Kif wikku anna andis Nink pästa meid neist wallale; Neil engille ka rõõmus. Oh tõsta ülles omma kät, Kel nagla haaw om sanu, Kumb risti külge weni-tet, Nink surman walges jänu.

306. W. Kui pat teep waiwa mulle. (1087.)

O õnnis wona rahwas, Oset ta werrega! Jesusse risti walgus, Se paistko sinnust ka.

Halw rahwas ollet muido kül; Ent Jummalal nüüd auwus; Se sai ta werrest sul.

2. Halleluja! sel nimmel, Ke fige toitja om, Kenk Ja nink Amen hennel Kif lodu ootwa siin. Se woon, kumb ni kui tapperu Sest püh-häst Janist nätti, Om Jesus Jehowa.

3. Maddal meel meile jägo; Pühhas heng, allandus, Nink rõmuga meist sago Ta rõ tallitetus. Ta satap omma koggodust Jlda nink warra essi, Nink rõmustap meid tööft.

307. W. Meije Jummalat wonaken. (1088.)

So pääl Jesus kaego, Lemmä õnnis rahwas! Kif tei temmä so eest jo, Wõt so hennel om-mas.

2. Oh kui armolik om ta, Taht so kostotada; Ent sa peat selle ka. Lemmä män ifs jäma.

3. Jä ni temmä koli siin, Peä hendä püh-tas, Kummarda ta järge een, Nink sa ussu-tawas.

4. Et se arm, kumb anti sul Jkkes ennämb kaswas, Nink jä kerge koorma al Lemmä rõõmsa rahwas.

308. W. Meije Jummalat wonaken. (1091.)

Jesus, kallis wonaken! Hawu täüs nink joni, Pühhä Jummal, pöhfoken! Oh mes õnsa tunni.

2. Kui so een keon olleme, Kui so latse,

ütten, Sinno hawu önsaste; Maitfen, nink neid kitten.

3. Sest Jummal wonaken Ellâp meije kesken, Nink käüp hawu paistussen Omman koggodussen.

4. Ütle matta om se tööst, Parrembaste tutta, Nink sest armo-paistussest Rõmu hennel wõtta.

309. W. Sel werre wonal. (1094.)

Weel täamba saispap Se önnis koggodus, Za mannu tullep, Rik, mes sai wallitus. Nink figin neide paikun kulus Se maggus leppitamisse oppus. :;

310. W. Oh armas, kae tänna. (1096.)

Et pattatside sean - Jummal om nättu lihhan, Nink et ta esfi ka, O koggodus! taht olla So wannamb nink so saatja; Za een so teep kummardama.

311. W. O tige pühhâmb puhtamb Jesus. (1098.)

Koggodusse pä nink Jesand! Sa näet omma rahwa sõand, Za saispap nüüd so filmi een. Sinna ollet tedda kutsnu, Nink temmä om sul henda andnu, Nink kummardap so, himmusten: Et henda ehhtas Sel pühhâl illusast; Tutta anda, Rui suur me rööm, Et Jesus om Ni tutwal wiwil meije man.

2. Tulle omma koa sisse, Siin awwawa so lullikmisse, Sul kôrwu, meeld nink sõamid. Rõnnele me kesken esfi, Me himmo kuulda so, ei wâssi, So sõnna ligutap jo meid. Me same peljota Nink latselikult ka Sinno kuulma; Rui middake Ei moistame; Eis oppeta meid, palleme!

3. Se jääp ikkes meije palvus, Et esfi meije seffa astus, Rui sinno een koon olleme. lass so hawu meil sis paista, Nink meije filmi een ifs saista, Näuta hend eggäüttele. Me sinno palleme, Selleta figille sinno tahtmist, Ze kerges meil, Mes rasse weel; Sest meil om weidi jõudo tääl.

312. W. Oh kui õnsa omma pühhâ. (1097.)

Tõsta omma werrišt kât nüüd ülles Koggodusse ülle, armas Jesus! Nink heldest täuta Rik taad hâäd, kumba meil tahhat näuta.

2. Meije anname hend wastsest täamba Sinno hoolde — ja ifs meije saatja, Me woon nink karjus, Ke meid kaitsep nink meid toitap armust.

313. W. Sa pattaste armastaja. (1099.)

Oh olle terve tullemast So rahwa kesken, Jesus! Ke sinna ollit iggawest; Oh toita meid, me karjus! Me armastame ütfinda So risti,

surma, hawu, Nink anname ka römuga Sul
sündwat pühhä auwo.

1. So kää naglu tähhile Suud anname nüüd
waimun, Kun meije röömsast näeme, Et wal-
litit meid armun. Sel kael, kumb jüngrid
önnist sis Rui ülles läsit taiwa, Nink kumma
pool so koggodus Saap kohjo päiwan saisma.

3. O kallis woon, sa henge-mees, Sa
meije rööm nink illo; Sa toitat omma rah-
wakest, Nink ollet temmä ello. Mes woime
ennämb ütelda; Me südda om täüs sinnust.
Kes woip sul anda, Jehowa! Käl armo, au-
wo, kuttust?

4. O pühhä Esä, armasta, So poja sur-
ma perräst, Ta waiwa palka — arwita Kik
sedda täüta täwwest, Mes enne figi äigu jo
Pühhä kolmainousen Ta rahwal hääs sai säe-
tus Ta nouwo-piddamissen.

5. O meije Jesand, pühhä Waim, Sa igga-
wenne Jummal, Sa ollit ikkes liggi man Sel
innimise pojal. Sa koggoduste söbber ka!
Kel kerku omma römus, Kun Jesus ellap —
walmista Meid ka ni, muil eenkojus.

6. Sa englikeiste hulkaken, Ke sa hääl
melel walwat Jesusse koggodusse man, Nink
tedda ikkes kaitfat; Sest et Kristusse fallaus
Täl surest armust anti; Et engli sedda önnis-
tust Ra otswa ärräoppi.

314. W. Oh laulgem süddamest. (1102.)

Oh olle liggi, woon! So rahwas om siin
foon, Oppeta meid tettä, Rui sinnust, kui
sa maan Siin ollit, olli nättä; Ze meid sin-
nule, Esäl, waimule Auwus, palleme.

2. Nink anna armo meil, Et keäke meist tääl
Se te päält ei esfi, Ke meid folgata mäel
Witp, kun so kannatussi, Meije näeme Nink
neid hennelle Kaswus wöttame.

3. Rui meil om tunnista Jesussest, tijat sa,
Pühhä Waim! et söнна Meil saggest puduwa;
Seperräst anna sinna Esfi, mes meil puus,
Et me tunnistus Tullep, kui so suust.

4. O Esä, römusta Hend meije ülle ka;
Sest so poja rahwas Se wöttap armasta
Töine töist kigest jöwmust. Allandet se een, Ke
so pojaken. Nink sai innimen.

5. O Jesand Jesus Krist! Ke sinna armo-
list, Waiwa, hawu, surma Kannatit meije
eest; Nüüd andko Jummal armo, Et so rah-
wa käest Sul saas römustust Perrän kannat-
tust.

315. Esfi wiis. (1103.)

Sa pattaste armastaja, Eht olgo mees, eht
naine So wäe mannu tulleva Me ihho nink
me waimo. Me olleme, ait Jummal! tööst
Sestammast surest hoimust, Kel hääs sa fige-
ennämbäst Sää pu pääl kolit armust.

2. So hawu man me peäme Sel tunnii armo-wörust, So nagglu tähhin näeme, Et wallitſit meid armuſt. O werrine Immanuel! Anna meil henda tutta, laſs henge, waimo, ihho pääl So römo-öli joosta.

316.

Eſſi wiis. (1106.)

Sa wonaſt ſadu lomaken, *) Ta külleſt ſündnu, Kui täl ta ſurma kapluſſen Ta kül om awwatu. Jeku heng ſo pühhändago, Lemmä waim ſo kinnitago, Ta kehhä, ſo eest hawatu, So terwes piddago.

*) Jekuſſe Koggoduſ.

2. Sul om, o armas Jekuſen! So laſſekeiſil hääs, üts hä nink pehme wodeken; Meil omma mötte feſt, Nink himmo, könne, laulmine, Weel eunnämbäſte tunneme, Kui hä om, ſinno külle ſeen Hengäda, Jekuſen.

317.

W. Minno waiſuſ om ilm arm. (1109.)

Kui me omma ello kääki ſulle Peäme juſtutama; Rige pühhäm börgepreeſter, kule, Kuis ſe luggu meijega: Meije olleme fik kokko lepnu, Sinno wallitſuſſe al hend andnu, Rigin paiſkun ollet ſa Meije ſaatiä ütſinda.

2. Uuw ſul olgo! meije henge loja; Meije ihho om ſo tö, Sinna ollet waimo ettetoja, Sinna tijat ſelgede, Et ſo kannatus nink ſur-

ma waiwa, So koggoduſt ainult römuſtawä; Seddä mitma kelega Rittetas nink tunnuſ ka.

3. Sinno ſöbrul, fige kallimb päſtja! Ke ſo ümbrel elläwa, Nink kül töine töiſeſt karmwen omma, Ent ſul liggi koggonä; Neil ſo hawä iks ni waſſe omma, Ni kui olliwä ſääl riſtin nättä. laulwa, kui ſiin ſaiſas ka: Terre nink halleluja.

4. Ent meſ teep üts ſüddä, ke ſo orjap, Kummäl töiſte koorm nink piin, Mitto waiwa, hoold nink murret ſatap, Kumb ei jä joht mahha ſiin? Lemmä ſöänd waikistap ſe jälle, Kui ta nakkap mötlema ſe päle, Meſ waim ſul ſai ilma eest, Nink weel ſaap ka meije kääſt.

Pühhä öddango ſödmajaſt.

318.

Eſſi wiis. (1126.)

So pühhä kehhä, Me eest ſurma antu, Riſti podu, Et meile ſaas ello, Toitap Taad, ke ſeddä päwwap.

2. So werd me jome — Hengele om janno — Meije läme Sinno hawu mannu, Kun me hend ni koſtotame.

319. W. Minno südda rõmustelle. (1141.)

Armas heng, ehhita henda, Minno ihho, olle rõõmsa, Wõtta walge ette tulla, Nafka illusaste paistma.

2. Jesu armust täitet südda, Taht nüüd wõrust foga pitta. Se, kel taiwas temmä kõdda, Taht õmaja so seen wõtta.

3. Nühhi nida, kui üks mõrsja Ommal armisal pöijul wasta; Sinno honet ta ei põlle, Armoga so mannu tulla.

4. Te nüüd waimo ust täl wallal, Ütle magufaste temmal: Wõtta, põig! Suandmist wasta, las mo sul üks ommas jada.

5. Armust tullit taiwast essi lunnastama inimissi, Ja hääle meel annit sinna Omma ello me eest surma.

6. Kaldsit omma kallist werre, Armas Jesand! me eest ärrä; Se meid jotap õnnistusfes, Sinno armo mälletusfes.

7. Innimiste armastaja! Oh mes isfo om mul tutta, Oh kui saggest silmä weega Jhka ma se söki perra.

8. Oh mes janno tunne minna Ello-wõrsti joki perra; Sõwma, et se minno ihho Jummalaga ühhendago.

9. Pelg nink rõõm om minnul nätta, Kui ma seddä roga wõtta. Se om ütlematta heldus, Ei taad moista woi tik tarkus.

10. Meel nink mõtte lõppep ärrä, Keäke ei

moista seddä, Et ta meil hend essi annap, Jg-gawetses ellus toitap.

11. Nink, kui karrikast siin jumwas, Et sis Jesu werd meil antas. Pühhä Waim woip üt-sind' seddä Sõamelle selges tetta.

12. Jesus! ello leibakenne! Awwita, et minna waine Ei sa asjanta, ehk kahjus Sinno lawwast osalikkus.

13. Minna satta põswil mahha, Himmusta nink palle nida: las mo seddä kallist roga Mule hääs, sul awwus, wõtta.

320. W. So heng, o Jesus! teffo mo. (1151.)

Oh et nüüd Jesu foggodus, Kumb temmä lihast om nink luust, Kik seddä annas surmale, Mes kurbusfes om temmäle.

2. Oh et meil es jääs middäke Weel ommast ellust allale; Enge, kui osse wina puun El-lässe ainult Kristusfen.

3. Oh jääseme nüüd foggona Ni ilma wõra ellota, Ni kolu ärrärikmisses, Kui enne werre õigusfes.

4. Nink ni, kui saap so surmast meil Üts wastne südda, wastne meel, Ni wanna meelt ka koleta So kalli kolu kehägaga.

5. O wajo alla hulkaken, Jesusse surma tundmissen. Ja puhhas paasja lihha teep, Et heng nink ihho puhtas saap.

321. W. Oh oppeta meid ristisallausš. (1154.)
Oh olles selgede mo kullen nätta, Et mul sai,
woon! so kolu kehähäst ossa.

2. Sa tahhas omma hawu perräst sedda Iks
ennämb töttes minno man siin tetta.

322. W. D pä täüs werd nink joni. (1155.)
Tulge, fe ihhun püüdwa Jesusse riki sääl;
Jesusse kolu kehähä, Se satap terwüst teil. Mäl-
letage ta surma, Nink melen piddäge; Ta
surm saap ello saatma Ka teije ihhule.

323. W. Minno südda römustelle. (1162.)
Oh et Jesu hawu lätte Kaldas meije söamette
Jummalikko römu waimo, Jäädwat latfelikkut
armo.

2. Et kii meije tö nink könne Tälle olles
aww nink tenno, Nink et täl meist iks saas
nätta Uts usfutaw maddal südda.

324. W. Oh armas, kae tännä. (1167.)
Jummala woon! so hawa Omma weel eggä
päiwa Awwatu figille. Ke julgup sinnä minnä,
Woip röömfašt tunnistada, Et tühjalt ta so
mant ei lä.

325. W. Iksand ärränuhhelgo. (1169.)
Suur om tötteste se ön Nink ilmülematta
Jesu üsjän, hólma seen Uusun henda nätta,

Nink se man Söamen Iks täüs himmo olla,
lähhämbäl weel tulla.

2. Oh kui önnelik om meil, Jesus! sinno
werri; Seperräst mo heng nink meel Him-
mustap ta perrä; Anna sest Zilkakešt Minno
waisel hengel Nink mo haigel ihhul.

3. Kui ma kae Jesusse Jummalikko surust,
Nink mo pattu häppe näe, Mo waisust nink
pudust; Sis om kül Kurbust mul; Ent ta
surm toop jälle Römu söamelle.

326. W. Müüd pühha Waimo palleme. (1170.)
Immanuel, meije Jummal om Awwaldet lih-
han; sest Kristusfen Olli Jummal essi, Ke läb-
bi surma, Nink omma werre iggawest römu
Meil saatnu om.

2. Se ihho, kumb tetti täl Jummalast, Om
meije henge roog iggawes, Nink ta kallts
werri, Kumb ristin armust, Me lunnastus-
ses jooff temmä hawust, Me henge jooff.

3. Sest ussume nink tunnistame ka Iksanda
surmast hämelega. Jesu kallist werrest Pallap
me südda, Nink kii se arm, kummast elläme,
sedda Meil kinkiti.

4. Se jääp meil ka eggäl tunnil ni, Meil
om sest kunningast melehä, Ke weel omman
ehten Nink saja kronin, Nink wiije hawuga
omman tronin Awwustetas.

5. Ni same tedda ka näggema, Kui talwa same ta werrega. Sääk fik lunnastetu Laad kumwardawa Nink sedda laulo löpmatta laulwa lunnastusfest.

6. O woon! kui nüüd jo so hulkaken lau-
lap se kittusse laulo siin; Eht kül waine hõlli
Nink kandlist pudus; Siski wois laulden jo lah-
kuda ihhust, Ni hä om meel.

7. O wona pühhä nink wabba arm, Pühhä
kannatus nink risti surm! Pühhä Jesu ha-
wa! Pattaste hulka, Andwa kumwardust, kit-
tust nink auwo Sel wonale.

8. O wona werri, sa üllemb hä, Einno
tawweust meije tunneme. O zippotaminne lep-
pingo werrest, Ze omme pattatsid öige rõõmsas.
Halleluja!

327. W. Minno waisus om ilm arm. (1171.)
Uuw nink kittus wona kallil hawul, Et me
waise pattatse, Werre pudulisse eggäl ajal, Nink
ei olle engli ke. Kui sa meil so lihha sökis
jaggat Nink so kallist werd meil jokis annat;
Se woiw henge, ihho ka Kostota nink rõmus-
ta.

328. W. O pä täüs werd nink joni. (1175.)
Nüüd wajup mo meel alla So hawun, Jesus
Krist! Ei tahha muud siin teda, Kui sinno

kannatus; Nink minno ainus assi Jääp: Je-
sus risti pääl, Za kehhä pästko essi Mo pat-
tu jurest tääl.

329. W. Kes Jummalat ni lassep tetta. (1177.)
Kui lahkusit sa ommist jüngrist Sel wiimisel
kurbal waiwa ööl, Sis pühhä sakramenti sääde
sit, So surma mäletusfes, meil. Se sure hä
eest usflikko Nüüd tennäwa nink kitwa so.

2. Ni saggest, kui me lawwal läme, Saap
meil iks wastfes sinno arm; Sest et iks selgem-
bäste näeme, Kui suur nink pallaw temmä om.
So hawa, werri nink so surm Saap meile
ikkes maggusamb.

3. Sest leibast sifsemätset ellul Saap öige
woimus kaswada, So werrest kostotus saap
waimul, Se roog, se arnap jõudo ka, Et,
mes sul armas, rõmuga, Sul auwus woime
tallita.

4. So lihha om meil kihles antu, Et üts
kõrd meije lihha ka, Kumb siin om häddäst
ümbreantu Saap illufaste tõsfema, Nink auwo-
likkult, weata So rikin ikkes elläma.

330. W. Essi wiis. (1179.)
Suur om minno rõõm nink õn, Et ma Jesu
lambaken. Oh kui maggus om se toitlus, Kumb
mul annap mo hä karjus, Ke mo tunnep, ar-
mastap, Nimmega mo nimmetap.

2. Temmä holen ellä ma Dasaste, ei pudus ka, Eht nälg kunnake mo puttup; Kui mul janno om, sis kutsup lätte mannu, hoijap hääst Minno fige hädda eest.

3. Kes woip keelda römu kül, Et ni önnis luggu mul. Wiimselt, kui mul lubba antas Koddo minnä, sis mo kantas Minno armsa farjusse Hölma sisse, önsaste.

331. W. So heng, o Jesus! teklo mo. (1185.)
Lawwale käümist peap ka Se kaswu meile tul-
lema, Et meije figest söämeest Töine töist ar-
mastame tööst.

332. W. Kui pat teep waiwa mulle. (1186.)
D önnis hulkakenne, Jesussest armastet; Sa
ollit kurblik enne, Nüüd jälle römuset. Mes
arm! et selle mihhele, Kent een Jaan ärrähei-
ti *) Mi liggi tullete.

*) Jaan. Uuw. 1, 17.

2. Mo ihho — üttel temmä — Om sökis
— jünger! — teil, Mo werri jook — nink
nemmä Ustsiwa seddä kül. Ka meije seddä tun-
neme, Nink kui meil se man olnu, Jks melen
peäme.

3. Kas kakkime! — ei mitte, Ea sisse roma-
me, Gest, et me lullikmisse Ea ihhust olleme.
Mi om se sakramenti man: Jummalä auwo
peedap Se ohwri wonaken.

4. Kas temmä suud sul andnu? Jesusse
hulkaken. Mes waimul nättä sanu? Se tappet
wonaken. Oh temmä lihhas saminne, Se hoid-
ko nüüd me hengi Nink ihho puhtaste.

333. W. Minno südda römustelle. (1187.)

Saas meil pattatsille joudo Söäme tuld wäl-
ja näüta; Kül ep meije englil essi Omma rö-
mu selges teesse.

2. Siski, et fik meije sönä Es wois wo-
nal auwus minnä; Seperräst meel alla wajup,
Mi, kui heng nink ihho uinup.

3. Taiwa koggodusse laulge, Söäme oh kum-
mardage! Mees nink pä nink ainus ello, Oh
mes annit sinna melle.

4. Meije filmist, armas pästja! Päistko ed-
dispeide wälja, Mes suurt armo südda tundnu,
Kui sa hend meil arwaldanu.

5. Hengä omma pöijo warjun, Nisti koggio-
dus! nüüd rahhun. Ustutaw heng, römustelle,
Waiwa hend ka röömsast tälle.

Kori laulo.

334. W. Nüüd pühä Waimo palleme. (1197.)
So ütlematta heldusfega Tösta so palget nink
önnista. Koggodust nink kiki feltsi nink kori;
So rahho täütke wannu nink nori Jks armolift.

2. So omma käsfi, se walmist meid, So werrega offsit me söamid, Pühhä waim meid satap So mannu armsast, Kui sinno önsusfos kutsutu rahwast Nink foggodust.

3. Se armo perräst peame kül Wanna, noor, suur nink wäikenne sul Ollema iks auwus. Oh anna armust, Et waimust, hengest, ihhust nink ellust Sul kittus saas.

335. W. Minno südda römüstelle. (1200.)

Meije kori arm nink önsus, Nink fit, mes weel meil om tullus; Pühhäus, kumb pattatsille, Tullep Jesu surmast meile.

336. W. Sel werre wonal. (1204.)

Sa meije ello Nink ainus wäggi ka, So lullikmisfil Ei muijalt rõhkust sa, Kui sinno hawust — mes neist tullep. Se meije henge nink söänd toitap.

337. W. Oh armas, kae tännä. (1206.)

So liggi-olleminne, Ja so man-olleminne Om tutta tõtteste; Sest julgume ka ökwa So mannu essi tulla, Sa meije fige armsamb pä!

2. Nüüd fige armsamb welli, Ke sa neid foggodusfi Juhhatat önsaste; Sul ussutawas jäme, Senni kui ärrä läme, Sul kät nink söänd anname.

3. Römüsta hend iks jälle So hulkafesse alle; Anna meil andis süüd. Oh önnista nink woija Me käuü, kallis pästja! Nink juhata iks armun meid.

1) Laste kori laulo.

338. Essi wiis. (1210.)

Jesuken! me ollem' kuulnu, Et sa lasteken ka olnu, Nink et sa meil arstis tulnu, Meije wikku parranda.

2. Päle se om kirja pantu, Et sa lasti armastanu, Nink ka saggedaste käsknu, Neid so mannu juhata.

3. Lasteken sa ollit essi, Mähhitu mähkmette fisse; Keüta ello kimpo fisse Meije laste hengi ka.

4. Mösse neid so werre fissen, Anna andis armastusen, Mes neist tetras rummalusen, Nink ei tulle kurjusfest.

5. Kui neist kaswu sul saap nättä Sis lass neid siin ilman jäda; Muudo neid so mannu wötta laste riki taiwatte.

6. Lasse woon! so wäikest hulka Sinno kallin werren puhta, Nink so walgusen iks röömsa, Sulle auwus olla siin.

339. W. Mo sõand anna kigest väest. (1214.)

Sa ollit Önnisteggija! Üts latseken mul hääs,
Nink päästie omma werrega Mo kige häddä
käest.

2. Sis, armas Jesus! selleta, Mes ma so
armo eest Nüüd sulle pea teggema; Ma olle
rummal tööst.

3. Mo sõand wötta hennele, Wötta o Jesu-
ken! So omma olle muidoke, Mo henge põi-
joken!

4. Jo ristmisen sa ehhitie Mo sinno wer-
rega, Nink sinno latse kihalst; Mul sis weel
teedmata.

5. Nüüd hoija minno sõand sa, Et pürre-
tus es saas, Sa möstie tedda werrega, La
om so ommandus.

6. Kui minna peas jäma siin, Nink sures
kaswama; Sis arwita, o Jesuken! Sinno ka
orjada.

7. Kui nüüd ristmisse leppingun Ma õnsast
ellänu; Sis lõppeta mo kääki siin, Suud an-
den wötta mo.

340. W. Oh oppeta meid risti sallausi. (1213.)

Üts latse südda, kumb om hoijet pattust, Se
tennäp allandlikkust, armas Jesus!

2. Nink kui täl tullep üts körd mötleminne,
Nink pattu pole sest kihhotaminne;

3. Sis näüta sinna ülles omma wäkke, Nink
häeta ärrä kii wainlasse tekko.

341. W. Oh laulgem süddamest. (1219.)

O latse, üttele, Kas teije ihkate Se helde
wona perrä? Kumb teije häddä eest Säääl ris-
tin koki ärrä. Ärrä keelge sis Täl hend igga-
wes ;:

342. W. Oh armas, kae tännä. (1222.)

So werre arm, se saatko So perrä õiget
himmo Ka meije latseille. Pattaste söbber ol-
let, Nink latse armsast wöttat Ka omma armo
rifile.

2. So kallie werri tulgo Nüüd neide ülle —
tekko Neid wasttes, puhtas ka, Et armo lat-
sis sawa, Nink lihha ärräwäärja; So saarnat-
ses, kui ollit sa.

3. Nüüd, arma latse, kuulge, Kui süggäm,
lagja, kõrge Se Jummal arm om, Kumb
Jesu hawust tuttas; Säääl eggal tunnil lõitas,
Mes kelleke siin tardis om.

4. Jesusse kallie hawa Teil ikkes wallal sais-
wa; Ke nüüd, kui mehhitse, Neist tahhap
toitust wötta, Se tulgo wiwimatta Nüüd neide
mannu julgede.

5. Sädage mahha, latse! Jesusse jalgu et-
te, Kui waise pattatse, Wörke neid ümbre

waimun? Pallelge, et ta armun Ze päle laes heldeste.

6. Pallelge andis seddä, Et weel ei olle teddä Ennämb armastanu, Nink päle se weel saggest Täl saatnu mitto kurbust, Nink soänd keelnu temmäle.

7. Ke teije wasta helde, Saad armastage jälle, Ni kui teep foggodus. Täl soänd, käsfi andke, Täl otsani ifs jäge, Kui temmä peris ommandus.

8. Ma näe, et armo-hölmä Jo kunitetu wälja; Neidega wöttap meid. Nüüd otsan om kif wanne; Jummalä laste mannu Saap meije nimmi kirjotet.

9. Nüüd, meije kallis pästja! Me ollime kif külma Nink kolu, ellota. Ze meije laste hulke Rõmus nink aawus sulle, Nink et so perrä pallawa.

343. W. Ma kitta ifs henda neist werritsist. (1227.)

Rüßsiminne. D latse, kus woite hend peljota hoita, Kus löwwame paika, teid õigede toita?

Koetus. Me olleme hoijetu Jesusse külle, Se foggodus toitap nink kannap meid süllen.

Rüßsiminne. 2. Mes üteldas tunnin *) mes lautas nink kuultas?

Koetus. Ei laulta, ei kuulta muust minlist, kui pästjast. Kui peap me süddä siin pallama ar-

*) Koon ollemisfen.

must; Sis olgo se kõnne ifs Jesusse hawust.

Rüßsiminne. 3. Mes illo sis ollate wona man löidnu?

Koetus. Me loja poi risti pääl, olli täüs hawu, Ne ollima külle nink käsfin nink jallun, Pä olli täl kistu, nink jone ta säljan.

Rüßsiminne. 4. Nink perräst, o latse! tuus temmä kif seddä?

Koetus. Se ilma nink meije pat teggi täl häddä; Gest Jummal sai wonas, nink koli me perräst, Nink saat sis, et same kif armo ta werrest.

Rüßsiminne. 5. Mes wois nüüd neil latfil se armsamb siin olla?

Koetus. Kui lambaken, tuwiken wonale tulla; Kül saap sis se lambaken iggawest sõta, Wõip tuwiken külle ifs rõmu ka löida.

Rüßsiminne. 6. Kas satan nink esfimeel teid ei woi keelda?

Koetus. Me peäme Jummalä waimo ifs kuulma; Se tahhap, et Jesusse ette me läme, Nink et me ta warju al jätmata jäme.

Rüßsiminne. 7. Kuis sis saap, kui latse täl kurbastust saatwa?

Koetus. Ei jätta ta seperräst armastust mahha; Kui ennege sõamid löwwame jälle, Kül Jesu-ken pattu sis andis and meile.

Rüßsiminne. 8. Ent ommete kaswawa latse ka sures, Kes woip sis ni illufas hoita neid ikkes?

Koostus. Jo surembas same, jo wähhämb saap südda; Kui sures läap, allandap Jesu piin tedda.

Rüßsiminne. 9. Sel wisil, sis olles teil iggawest ello?

Koostus. Ja tööste! mes antu, ei woeta jälle. Meid armastap Jesa, Poig mahha ei jätta, Pühha Waim kaswatap, engli meid hoidwa.

Rüßsiminne. 10. Mes se eest sis annate wonale tennos?

Koostus. Me sõand, taad anname temmäle ommas. Kui woime, sis tahhame Jesusse hawust Siin Ilman ka figille tunnista röömsast.

Rüßsiminne. 11. Kuis sis saap, kui latfil om ih-hust siist minnä?

Koostus. O Jesusse nimmiel! sest om meil suurt õnne, Kui hengäme kullen, nink tõ om kii lõpnu, Nink armasten näeme, mes meije siin uskau.

12. Müüd latse, kui sõrwate hennel kii sedda, Sis Jesusse haru man jätmatta jäge, Nink laske hend ristmisse armun iks hoita, Sis sate iks ennämbät armo siin nätta.

344. W. Minno waisus om ilm arw. (618.)

Ollesseme kui üts aijakenne, Kumba Jesus saggede Kaew, nink kun mõnni lillikenne Ülles

Kaswap temmäle. Eht kül temmä meist ei olle nättä, Siski heng nink ihho tunnep sedda, Nink om selge sõamen; Et ta tööste meije man.

2) Poisikeste kori laulo.

345. W. Minno südda rõmüstelle. (1231.)

Meist suur luggu kül ei olle; Ent kui Jesu surmast meile Nink ta armust juttustetas, Nink, et pattu andis antas.

2. Et arm tenimatta löida; Sis me poisikeste hulka Maarja poja mannu läwa, Lemmäst armo hennel otswa.

3. Lemmä anti meil eenkojus; Eht ta pühhä kül nink puhhas, Nink jo enne fige aiga Olli, nink ma ilma loja.

4. Siski, õnsas mälletusfes, Et ta sai pois latsekusfes; Pühhä Waim õnnista esfi Se peräst me poisikeisi.

5. Et eggäüts filmi ette Wöttas, kui Jesusse mötte, Rõnne, tõ nink terwe ello Olli, kui ta weel pois olli.

6. Anna figil perrändusfes, Jesu latse mälletusfes Kii neid õnnistusfi täwwest, Sest et ta sai inimissfes.

346. W. Es ma peas Jummalalle. (1238.)

Amen, arma, se om töisi, Se suur warra om se wäärt, Et kui pudulisse waise Ainult tedda himmustat. Oh, et keäke es witäs, Kui näep, et heng, ihho meel Pottust rikkotu om tää, Nink Jesuse mannu rühhis, Ke hää meel puhastap, Pattu teenmast wabbas teep.

2. Jesus! kule meije palwet, Neide poistkeiste eest, Et me wastset armo immet Neide sean nätta saas; Lass so werd soamid läuta, Önnista so elloga Neid, nink sinno armoga; Et sul iggawes hend andwa, Neile ommas önsusfes, Nink sul ikkes melehääs.

3) Wallaliste welliste kori laulo.

347. W. Nüüd pühhä Waimo palleme. (1242.)

Kui — wabba koor! — ülles töset sa; Wona tunnistajid mälleta, Palle, et so Jesus Ta tenistusfen Jks hoijas, nink et so henge sisfen Te ellas tööst.

2. Sis mötle, kui olles esike Jesus, se noor-mees, so saarnane. Olle ni kui temmä, Palwussen, teun, Hengäden, möttelden, süwwen, kottun Nink reissi pääl.

3. Kui se ei olle weel selge sul; Ürrä otsko möttin petlikkult, Eöämen taad ots, Kas Je-

su werrest Se om süttitet, puhastet töttest Nink pühhändet.

4. Küssi, mo armas heng, hennesest: Kas henda näet lomun häddälis, Kas tunnit neid hamu, Kas armo nink appi Otsit nink löisit se teenmisses läbbi, Kumb hawust om.

5. Henge! Jesu perräst palle ma, Kui tahate hate söand wälkista; Laske henda pästa Sest pattu häddäst, Nink otske hengel nink ihhul termüst Ta werre seen.

6. Kuis noor-mees siin ökwambat teed läöp? Kui Jesu sönna pääl toetap: „Te ollete puhta, Et ma teil ütli.“ Kui rojus nakkap sulle, sis ütli: Ta puhhast mo.

7. Ke nüüd sen hulkan woip laulda tööst, Nink ütelda: mo Jummal nink mees! Sa tijat kikasju, Sa tijat sedda: So küllen, mo ello! poop meel nink südda, Ja tötteste.

8. Hä sel! ent kel ni ei olle weel! Se üttelgo pallelden Jesusfel: Ma olle so lojus, Ma satsa, ikke; Mo woeti üts körd so rahwa sekkä, Oh hallesta.

348. W. Sa pattaste armastaja. (1245.)

Se om üts önnis noor-mees tööst, Ke Jesu hawun löidnu Wabbaust, rahho, kostotust; Nink sest, et Jesus ostnu Taad kallist, omma werrega, Himmustap nüüd ta südda, Omma ihho nink waimoga Jesusse nimme kittä.

2. Oh arma welle, möttelge, Mes suur auro
meile sündi; Se Jesand, kumma sullasse Om
taiwas nink fik engli, Se ilma loja essi sai
Me saarnatses nink lihhas; Neist pattust ütfin-
da ta jäi Pürretamatta pühhä.

3. Ta lärs, kui meije, maggama, Nink tödsi
ülles jälle, Ta isfosi, jannosi ka, Ni olli ka ta
kõnne, Zei tööd nink saije wässinus, Tuus
fik mu ello häddä, Kui meije; meije eenkojus
Woime nüüd wõtta seddä.

4. Ei tija meije wimäte, Kus römu perräst
minnä. O Jesus Krist! me mötleme, Kui ni
om, mes sis wigga Se ihho sissen elläda;
Sest ei woi kahjo tulla; Re Jesust wõttap kae-
da, Se saap kül kōrda sama.

5. Hä meil! sest meije tunneme, Et waim
säame sissen Ilmasjanta ei kõnnele, Mes ön
ta teenimisfen, Et Jesus mitte middäke Siin
kõnnelnu ehl tennu, Et meile sest es ollesse Op-
pus nink kaswo sanu.

6. Ni same Jesu saarnatses Söämešt, hengest,
melest, Nink Jumjala innimiseses Wäljäst ni
hääst, kui sissest. Ni löppep ihho rasfeus Taad
kastap Jesu werri; Kui ligup lihha himmus-
tus, Tullep ta surm meil appi.

7. Me ihho korjust moistap ta, Ni kui
täl parras, hoita, Nink teddä omma armoga
Ka aurous hennel tetta. Re usfutaw om ennege,

Ehl tunnes ihhun häddä, Se woip iks nouwo
hennele Jesusse werren löida.

8. Sis ihho, henge, söand ka Sul, Je-
sus! pühhändame, So ärräteenimisega Teet
sa, et siggineme, Nink jäme sinno saarnatses
Söämen nink ka palgen, Et mötles, ke meid
eäl näes: Ni olli Jesus ilman.

349. W. Mes ollet sinna, armas Jesus. (1247.)

O Jesus, omma önsa perre Jesand, Kumba
sul koggosit so koggodusfen Et ta so sünd-
mist nink so surma ütten Jks olles kitten.

2. So mörro kannatus satap meil römu Nink
sinno surma minneminne joudo. Sest tunneme
suurt römüstust sen ellun, Nida ka surman.

3. Ehl wäggew kül so hallestus meil tutta,
Nink sinno arm meid tahhap ümbrewõtta; Sis-
ki ei sa sa meist kül armastetus, Ent kurbas-
tetus.

4. Pohjani omma pattu häddä tutta, Nink
süttitamist Jesu hawust wõtta, Se om, ni kui
öige allandamine, Weel puduline.

5. Ja woon! ni omma meije halwa asja,
Re meile häppe, sulle wallo saatwa. Ze meid
weel täambä figest kurjast wabbas, So werren
puhtas.

6. Oh pühhända fik meije lullikmissi, Sest et
sa ollit inniminne essi; Ze meid se läbbi sin-
no arwoliseses Nink tämweliseses.

7. Oh woisime kii waimun suud sul anda,
Nink sinno armo- kirk me sõand läuta. Oh
woisime kii sinno hawa nätta Nink umbre
wotta.

8. Ehf meid kül ilm seperräst ütles hullus,
Siski so surma palge jääp meil illus, Nink
kirjotet — kunnii so same nätta — Me sõa-
mette.

350. W. Oh oppeta meid ristisallausst. (1248.)
Sa ollet Jesus! inniminne olku, Nink mitto
halge omma sinnust terwüst sanu.

2. Sa ollet innimiste hädda tundnu Nink
kii neid lullikmisi essi kandnu.

3. Ni kui neid kannap essi meije ihho, Ent
ollit ilma pattuta nink pühhä.

4. Sul auwus peäwa me lullikmisse Nüüd
pühhas sama, kui sa ollit essi.

4) Tütrikokeiste kori laulo.

351. W. Minno südda rõmustelle. (1251.)
Ehf kül me tütrikokesse Nörka olleme nink wai-
se, Nink kui küssitas; mes teme? Peä häb-
bellikus jäme.

2. Ent kui meile lunnastuesest, Pattu-hädda
wabbausfest, Snsas samisest kõnneldas, Nink
et arm meil armust antas.

3. Nink et me ilmentimatta Armo same; sis
kui Maarja, Sedda rõõmsan allandusen Was-
ta wöttame nink ussun.

352. W. So heng, o Jesus! tekko mo. (1252.)
Mes junkro Maarja laulnu sääl, Se om ka
meile rõmus weel; Et Isand kaep heldest tääl
Junkride maddalusse pääl.

2. Kui ikkep üt tütrikoken, Nink woon
näep, et ni sõamen, Nink et ta wikku perräst
ka Ei karsi ilma temmata.

3. Sis läap ta südda pallawas, Ta wöttap
hõlma sedda last, Ke armust, auwust häbbenep;
Nink woon ta rikmist koletap.

4. Ei kela temmä tötteste Omma armo sel
latsele, Kumb temmäst pallep hallestust, Appi
nink henge-kostotust.

5. So, armas Isand! palleme, Oh anna
sedda meile ke, Et meije päiwäst päiwäni Su-
susfen ikkes kaswasse.

6. Et sinno ennamb moistame, So tund-
misen weerd wöttame, Kik oppime, mes sün-
nip meil, Nink auwus om so oppussel.

7. Et sõamen so tunneme, Rõõmsaste so
een laulame, Tööd teme, walwam', maggame
Nink sulle rõmus elläme.

8. Ni et sinna hämelega Meid tulles saggest
kaema; Ehf meije film so kül ei näe; Me
südda tuunep ommete.

9. Sest näägemisse asemel. Om sinno heng
iks iiggi meil, Nink sinno kajo risti puun
Saisap me waimo silmi een.

10. Oh et se illus kojoken, Ni kui pääd
nörgut foolmisen, Ei kunnake es kaus tääl Me
sõamist päiwäl nink ööl.

5) Wallaliste sõsarde kori laulo.

353. W. Oh laulgem süddamest. (1262.)

D Jssand Jesus Krist! Ke sinna armolist
Pu pääl ärrakoolnu, Nink puhtid sõamid So
werre läbbi saatnu; Wõtta tennamist So jun-
kruide kääst, Armas woon! se eest.

354. W. Oh armas, tae tännä. (1263.)

Woon! mo päiwlik nink walgus, Rik kigin
mul, mo õnsus. Näts siin so nõrka last Hää-
belikkut nink wäikest, Ent siski sinno perrest,
Ehk kül se kige halwemb tööst.

2. So hool om, eggäutte Meist, tämwelikkus
tettä. Ni om ka minnoga. Sa tunnet minno
pudust, Nink, et ma ei muud õnsust, Kui
sinnun ainult, himmusta.

3. Ei keddäke sa põlle; Sest tulle ma nink
palle Ra ilmapeljota: Oh õnnista nink sita
Mo õnsast läbbi ilana, Kui sinno last, so
palgega.

4. Üts puhhas junkro sõä, So õnsalik noor
eä, Olgo iks kallis mul; Hoija, et ei sa kah-
jo Mulle, kui heng nink ihho. Tundwa, et
ma pattane weel.

5. Mo hengel anna armo Nink lastelikko
rõmo, Nink õiget maddalust, Et tasfane nink
waiklik Mo meel; se om mo päiwlik Taht-
minne, nink mo rõmustus.

355. W. Oh armas, tae tännä. (1266.)

D junkro kori! tulge, Põigmihhel auwus ol-
ge Ehk te kül pattatse, Ke temmä mannu
tõttap, Taad armun umbre wõttap; Ke jääp,
teep kurbust temmäle.

2. Oh tundke omma õnne! Ke kannap junk-
ro nimme, Se kandko hoold se eest, Et mid-
däke es nättäs, Mes junkro nimmel hääbes.
Jesus näep sõand süggawest.

3. Taad Pawel junkrus kutsup, Ke lunnas-
tajat tunnep, Ta külleen ainult poop, Ke hendä täl-
le hoiap, Nink seddä tettä püwwap, Mes Je-
su sõand rõmustap.

4. Oh andke Jesuselle Hend eggä päiwä jäle
le, Tundke mes pattu süüd, Teep waiwa
felle hengel, Rumb' Jesus ostnu hennel, Nink
temmä waimust ligutet.

5. Ke rahho perrä ihkap, Se lihha himmo
wihkap; Ei tapse temmäga, Ent mes ta tun-

nep, ndep, Kif Jesussele kaibap; Sis saap
sest wallal waiwata.

6. Jesus om melle saatnu, Kui ristin me
eest koolnu, Meist pattust wabbaust; Nink, et
meel, waim nink südda Ta saarnatses woip
sada. Ke kurblik, sel saap rõmustust.

7. Sest neide waiste hädda Woip temmä
õnnes käända, Nink mes meil kahjolik. Se,
ke saat meije õnsust, Se annap ommist hawust
Mes meile appis tullulik.

8. Seperräst ärge wiitke Nink temmä man-
nu rühke, Ke tassanu me süüd. Kif junkro
selsi tulge Nink rõmuga tal laulge Tenno-
nink auro-sõnumid.

9. Läutetu temmä armust, Andke hend ikkes
wastsest, Sel, ke teid sürtitap, Nink teid, — ehk
te kül waise Pattatse, häddälisse, — Sisest
nink wäljast ehhitap.

10. Se hä karjus teid hoidko, Ta tenistus
teid saatko Siin ilman laitmatta; Senni, kui
teije taiman Saat kääma walgen reiwini, Kui
Jesu mõrsja, auroga.

356. W. So heng, o Jesus! tekko mo. (1268.)

Dh mälleta, mes Maarja sul So kittuseses
nink aurous laul: Et sul om kaeda hämeel
Mäütsikko maddalusse pääl.

2. Se täütap meid lotusfega, Et sinna meid,

so waisid ka, Kumbes sul õffit werrega Siin
tullet armun kaema.

3. Me sõamette tulle tääl, Te sulle ello
honet sääl, Jhho nink henge hoiija hääst So
armun, fige hädda eest.

357. W. So heng, o Jesus! tekko mo. (1270.)

Sa ainus puhhas, pühhä mees, Dh kae tännä
kigil hääs; Ehk me kül waise pattatse Nink
innimisse olleme.

2. Ei engli, ei ka särätse, Kui Maarja olli
sinnule. Se sõnna sinno palwussen Meid
puttup ka: ma neide seen. *)

*) Jaan. Ev. 17, 23.

3. Se olgo fige sõsarde Pä-otsan nätta
selgede, Ni et wois filmist luggeda: Jsa-
da waine olle ma.

6) Abbi-ello rahwa kori laulo.

358. W. Sa rõmus, õnnis lomaken. (1284.)

Se abbi-ello — Jsfand Krist! — Om sinnust
säetu. Sa ollet eesmäst parikest Esfi laulatanu.
Meil rõõm jääp, et meid walliti; Et Kristus-
sest ne wellitse, Nink koggodussest sõsare,
Üts fojo ollesse.

2. O Jummal, Jsfand, armas mees! Ke
meid õft werrega, Dh et me abbi-ello jääs Sul

rõmus foggona! Kuis õnsa meije ollesse, Kui meist sul olles melehä, Me saisust essi sääd-
sit sa; Meid armust awwita.

359. W. Oh armas, tae tänna. (1286.)

Me päästja om se ainus, Ke iggawestsfest ar-
must, Se henge mees nink pä; Ta om meid
hennel lonu, Nink mõrsjas wallitsenu, Et rõ-
mus tälle ollesse.

2. Sa pühhas woon, oh wõtta So armo
kirge läüta Me kori sissen jo; So werrega
meid kasta, Sest se om meile waja. So nim-
mel ollem' kihilatu.

3. Ke rahhu ärrājuurdlep Nink eggäst üttest
tjap, Kas pattul koli jo; Me abbi-ellun an-
na Kik õnnistust meil tutta, Kumba meil satie
surmaga.

4. O auwolinne Jesand, Ke ristin omma
mõrsjat Om saatnu hennelle; So pühhä hawu
õli Woidko ihho nink hengi; So omma rah-
was olleme.

360. W. Ma tennä so, et ollet mo. (1289.)

So kummardame, kallis pä! Nink allandame
henda; Kui meije saisust kaeme, Nink mes sääl
tähhel panna!

2. Kõl ütten lihhan elläme; Pat olgo kaw-
wen ärrä, Jhho, heng', mõttid, tundmist ke
Puhhastap sinno werri.

3. Se tundminne, mes figil om Einn figin
asjun tutta, Ei peä abbi-ello seen Jõht lih-
ha himmo toitma.

4. So, wallo-mees! me kittäme, Et sinna
kandnu ilman Me ihho nink lullikmissi, Nink
neid weel kannat taiwan.

5. So mõrro wain nink kannatus Om ab-
biello pohhi. So werrest tulgo figgidus, Se
olgo meije abbi.

361. W. So heng, o Jesus! tekko mo. (1294.)

Eht meije ihho, pühha Waim Kõl ommas
kerkus säädnu om, Nink Jesu lihhas-saminne
Meid puhtas hoijap päle se.

2. Nink, eht kõi meid pühhändetas Sel tun-
nil, kui meil kinkitas Se pattu wõlg, nink
Jesus tääl Ei mõtle ennämb wanna pääl.

3. Siski pattatse olleme, Nink ei sa häädäst
wallale, Senni, kui temmä hawuga Saap
pilwin nätta ollema.

4. Kõl omma nõrkust tunneme; Ent Jesu
werren lõwwame Joudo, täl rõmus elläda;
Muido saas rasse ollema.

5. Meil olli waja säräst meest, Kel pühhäus
om hennestsfest, Kel ello, armo, rõmu ka Om,
pattatsille jaggada.

6. Ta saije õhwrõs ilma eest, Kumb tullep
hääs meil iggawest; Kik häädä, mes ta eäl
tuus, Sest tullep meile õnnistus.

7. Za nõrkus nink ta jõwetus, Za hen-
ge waiw nink kannatus, Za werre higgi,
teotus, Hawa nink risti kannatus.

8. Za surm nink mahha matminne, Hengus
nink üllestousminne; Kif se om temmä rah-
wale Pühhä ärräteniminne.

362. W. Oh oppeta meid risti sallausfi. (1297.)
Sa tahhas sulle meije abbi-ello Pühhända,
nink meil ikkes liggi olla.

2. Oh et et ütike meist olles nätta, Ke sin-
no sõand es wois rõmustada.

3. Ke hendä sul so terwe mele perrä, Koh-
halt nink koggona es annas ärrä.

4. Sa tšjat jo, kui armas sa meil ollet, Kif
meije pat om foga mahha mattet.

5. D pä täüs werd, täüs teotust nink wal-
lo, Oh õnnista nüüd meije abbi-ello.

6. So hawatu kät tõsta meije ülle, Nink
anna üllewäst so rahho meile.

363. W. Mo südda walwa jälle. (1298.)
Ke sa ni liggi meile, Rae me kori päle; So
pästetu pattatse Olleme, nink so latse.

2. So inimise ello. Zenistusfi las meile
Zks õnnistusfes olla Nink kaswo meil sest tulla.

3. Me jäme sulle puhtas Nink same üttes
lihas, Waimus nink henges sinnun; Hoija
meid sinno armun.

4. Last so een sünnitama, Randma, Ilmale
toma, Nink teddä immetama Nink sulle kas-
watama.

5. Me omma pühhä asja, Kumma meid al-
landawa. Õnnista meid se tarbis So werrega,
o Jesus!

364. W. Mo sõand anna tigest wäest. (1299.)
Käu eggäute pariga, Woon! sammust sam-
muni, Kui so nimmel koon ommawa; Jä
liggi allasi.

365. W. Minno waius om ilm. woi. W. (1301.)
Siggine sis, abbi-ello rahwas! Sinno Is-
sandal, ni kui üts armas lillik, kumma päle
ta Rõmuga woip kaeda.

7) Läsjide kori laulo.

366. W. Oh armas, kae tännä. (1303.)
D sa ussutarw südda! So käest minna wõt-
ta Rõmu nink kurbastust, Mes sa mul tutta
annat Nink minno päle pannet, Satap mul
tõõste õnnistust.

2. Eht kibbe mul kül olli, Et, mes mul ar-
mas olli, Mo küllest woeti, Nink minna ei
woi keelda, Et silmä mul weel joostwa Se
ülle, et lahhuteti.

3. Siski, kui minno südda So päle kaep,
sis tedda Kostotat kurbussen. Eht ma kül
ütsind' olle, Jääät sinna siski mulle, Mo selest-
mees, mo nouw nink ön.

367. W. Oh wõtkem Jummalat. (1307.)

Meil kumma elláme Jesusse rahwa seän,
Om teda selgede, Mes läst om koggodussen;
Ea käwwe neidega Siin ümbre armoga; Sest
om meil armas ka, Neid me man kaeda.

368. W. So heng, o Jesus! tekko mo. (1308.)

Jesand ei jätta läste mitt', Kui nemmä omme
lotussid latselikko julgussega Tä päle ifs toe-
tawa.

2. Seperräst, tenno Jummalat! Me näeme
lästi sean kül Jks ennämb, kumma Jesandan
Röömsa, kige waisusse man.

3. Jesusse armun elläda Nink tedda rööm-
sast orjada, Hääd tettä, ni kui jöwwate, Sed-
dä näep Jesus armsaste.

Jesanda nink koggodusse teenrist.

369. W. Sel werre wonal. (1329.)

Kas meist sis kölbo Om, wona üllenda? O
woon! mes auwo Sul om, nink illo ka; Mes
meije olleme sis essi? Pattatse, nõrka nink häd-
dälisse. ;:

2. Kül seddä näeme, Kui henda kaeme, Et
häbbes jäme, Kui henda kitleme. Se teep meid
röömsas, et meil teda, Et tosmul lubba so et-
te heita. ;:

3. Siin, meije Jesand! Siin om sul meije
meel; Sa tunnet sõand, Et weidi joudo meil.
Oh sata meid se pole essi, Et kigin jäme so
arwollisse. ;:

4. Tenno, sel werrel, Kumb nüüd keep figi-
le! Kik hä om hengel Üts külme nink kolu tö,
Mes werre wäest ei olle tulnu; Melles sis se
me eest olles joosknu. ;:

5. Ent se, mes harust Keep wälja ütfinda,
Se pallap armust Nink tunnus wäega; Se om
kül waiklik, siski kange, Om teun ussin, allan-
dap henge. ;:

6. Ni same jälle Sul walmi orjusse, Nink
jäme sulle Jks parras annumas, Kumman
so armo ande häitswa Nink kun sinno tõtte
ohwri suitswa. ;:

7. Se olgo amen Nink tõisi iggawes, Ma
pääal nink taiwan: Sel jäme ommas tõöst, Re
armoga meid ärrawoину, Se päle olleme kofko
lepnu. ;:

370. Essi wiis. (1331.)

Woon, woon, o woon! ;: Kumb rasest om
Meist kurbastet, Nink siski ;: Armastet. Mo
südda jääp nüüd sul ;: Ei mul. Sa helde

woon Sait risti puun So haru eest :; Mo waiwa palkas tõõst. :;

2. Ne pallawa :; Hee pisara, Ke joosknu sääal Se wannotu :; Ma pääal, Ne omma neelnu kül :; Mes meil sääal ramatun Sest wannest om Ahwähredetu :; Kik om leppitetu. :;

3. Ne näütfo nüüd :; Ka meile teed Sen ilman, kun So nimmi :; Enne suun. Sa armas Jesuken :; Mes piin So latsil jääs, Kui mõtteldas, Kui haiget se :; Teep lunnastajale. :;

4. Se puhhas waim :; Ke sõamen Meil selletap Nink wona :; Auwustap, Sesamma õnne su :; Ei mu, Teep selges meil, Mes pat om tääl, Et sõamest :; Ei us'ta Jesus Krist. :;

5. Se om se mees :; Ke mo wäärd tõõst, Ke tunnist ni, Et ma hend :; Allandi. Jaan tunnist ka; se om :; Se woon; Mo südda ka, Se ütlep: ja! Ehk moistusjel :; Se om pedetu weel. :;

6. Se arm, kumb sääal :; Kai Petre pääal, Se näütap sul, Kes sinna :; Ollet tääl. Heng saisap temmä een :; Kik om käest lõppenu; Ni tõ kui nouw Om sunnitu :; Ent wonast wallitu. :;

7. Ni üteldas :; Sa waine lats, Mo tapeti, Ei sa sul :; Wikkake, Ei kole ütseke :;

Kui se, Kel melehääd Om koolda nüüd, Mul kurbusfes :; Se koolgo hennel süüs. :;

8. Sis kuulge kik :; Se esfa poig, Ke tullit meil Nink wõt kik :; Henne pääal, Se ellit waisusen :; Siin maan, Sai põlletus Nink tapetus, Ja lunnast meid :; Nink ka kik ilma maad. :;

9. Se ussu pääal :; Ja minna tääl Nink julgu kik, Woon olgo :; Armolik, Et minno tunnistus :; Sest luust, Zoos mitma man Weel sukku maan; Ma kuluta :; Woon kaitsko armoga. :;

371. W. Minno waisus om ilm atw. (1332)

Minus südda! se peap mo toitus Nink mo õn siin ollema, Et ma ellä ütfindä sul rõmus, Sinno nimmel auwus ka. Ehk kül ma ei jõw wa paljo tetta; Siski te sa moga, mes sul tutta, Kallis südda! kunni ma Omma käükit lõppeta.

2. Mitma suggune om minno pudus; Siski, kui ma so man ja, Näütap pühhä Waim mul, et mo õnsus Sest ei sa kül kahjo ke. Seperäst ma tahha nüüd ka henda, Oppusen nink ellun ainult anda Pühhäl waimul koggona, Ke om mo oppetaja.

372. W. Se wona omma olleme. (1336.)

Mes sinna säädnu, anna meil ;: Mes sinno lastil peap sama, Kui tahtwa sulle kaswo fata. Oh anna ;,,: kif mes waja meil.

2. Rahho nink rõmu sõamen ;: Kumb ellap sinno werre sissen, Nink ussindust tõ teggemissen, Ja parrast ;,,: haigust armo man.

3. Silm olgo puhhas, selge ka ;: Kõrw, muide hädda armun kuulda, Su, kurbil rõmu kulutada, Osfaus ;,,: taiwa feltfiga.

373. W. Sa meije tige armsomb pä. (1341.)

Sa koggodusse perre, mees! Oh astu meije sekkä sis, Et eggä heng so tutta saas, Hääl meiel sinno tahtmist tees. Nink heika nimmelt sinno sullasid, Ja ütle: tulge, ma õnnista teid.

374. W. Mo sõänd anna kigest wäest. (1344.)

Ües ainus tige seäst om, Ke wäärt om armas-ta; Se om Jesus, Jummal woon; Seddä ma tunnista.

375. W. Eht kül kilematta. (1348.)

Mäkke pääl mo Jesus Ollen ütfinda, Kinnit omma juttust Jhs palwusfega. Kui täl pääl wäl olli Paljo teggemist; Sis ta õse piddi Omme palwusfid.

376. W. Oh armas, kae tännä. (1355.)

Kül wois mo nõrkus tetta, Et kif mo tõ jääs mahha; Sest minna tunnista: Ma olle tõöst täüs hädda, Ei tija ka muud tetta, Kui Jesu surma kuluta.

2. Kül tunneme, et sinna Meid tahhat puh-hastada, Sestest nink wäljast ka; Sest kitteme so waiwa, So saatmist eggä päiwa; Meil allandus jääp armoga.

377. W. Oh armas, kae tännä. (1357.)

Mi tõöst, kui Jesus ellap, Kenk perrä himmo pallap, Ke minno kunningas, Mo henge armastaja, Nink temmä waim mo saatja, Ja esä minno esä ka.

2. Mi tõöst ma olle waine Pattane tinniminné, Mi kui mu pattatse. Ja minno kallis päästja! Ei kurjemat ma tija, Kui minna olli, tõtteste.

3. Siski armastit sinna, Mo kallis päästja! minno; Et tullit ilma, Kandit mo pattu koorma, Lätsit mo perräst surma, Wõttit mo latses hennele.

4. Niüd tahhat sa, et sulle Ohwris nink rõmus olle, Nink sinnul haljenda, Et ma so rõmsast orja, So waiwa palka forja. Sa koggodusse Jhsand, sa!

5. Se tarbis woija esfi Mo pääd nink min-

no käsfi, So pühhä werrega, Nink õnnista
mo sõand, Olle mo walgus, Issand! Gen-
ni, kui ma so mannu sa.

378. W. Mo südda walwa jälle. (1369.)

Sa meije kõrgepreester, Sa foggodusse tener,
Rig' ilma leppitaja, Nink sinno laste saatja.

2. So sullasid sa tahhas Ra tettä sulle
parras, So foggodusset tullus; Se om ka
meije palwus.

3. Te meije sõamid rõõmsas, Nink anna
hengil rõhkust. So kannatusse palge Paistko
meil filmist wäljä.

379. W. Oh laulgem süddamest. (1527.)

Nüüd minno lotus om So tenistus, o woon!
Ja so pallaw werri, Rumb minno rõhkus
om, Nink teep, et ma ei wässi. Nink sest tul-
lep ka, Et ma rõmuga Woi fik tallita.

380. W. Mo sõand anna kigest wäest. (1529.)

Eht weidi kül, mes jõwwame Sul aawus talli-
ta; Siski, mes kässet, rõhhtime Tettä hämelega.

Kristusse riki kaswamisest nink temnä tunnistajist ilman.

381. W. Nüüd pühhä Waimo palleme. (1381.)

Oh jäge ifs hawu leppingun, Rumb kirjan
se ainus pohhi om. Jäge ohwri wona, Nink
neide mannu, Rummil ta hawun nink külle
hå luggu Nink õnsus om.

2. Hå meel teil olgo ifs sõamen Se armo
nink werre tundmissen; Eht kül ilmal wiha
Nink kurratille; Siski neid hawu ifs kikke päle
Ilm peljota.

382. W. Nüüd pühhä Waimo palleme. (1390.)

Nüüd pühhä Waimo me tennäme, Ke meil
Kristust näütap selgede; Et fik tunnistaja, Ke
usfun foolnu, Låbbi ta oppusse wonale tulnu.
Halleluja!

2. Meije ei mõtle sest katside, Et sa, suur
meister! ka nidade Risti foggodusfil, Rummil
woon tutwa, Saat eggål päwal neid hawu
näütma; Se om so tõ.

3. Woon risti puun om meil Jummalas,
Eht meid fik ilm ka sest teotas; Se om meile
märkis, Mist selgest tunnus, Kas welle nim-
mi kelleke sünnis, Se õige täht.

4. Ke Jesust risti puun kaotap, Kun sur-
ma ohhun ta me cest poop, Ke sõamest, fil.

mist Raotap tedda, Parrako Jummal! sel saap kül hädda Nink põrgu oht.

5. Seperräst saisame ütten koon Se armo nink rahho leppingun, Kui ostetu waise pattatse — näitse: Jummal om Esä nink meije latse, Woon welles meil.

6. Ke armo tahhap kulutada, Antko hend enne tal ommas ka; lass neid hawu, kumbe Sa tahhat kitta, Sinno Jummalaga leppitada; Sis kuluta.

7. Meije nink se wona koggodus Tunnistame sest iggawes, Et Jesusse ohwrin ütfinda töttest Om löida õnsus nink wabbaus pattust Rig' ilma eest.

8. Jesu koggodus woip römuga Omma söb-
ra küllel hengada, Kun warjo nink toitust Rõmo nink rahho Jätmata löida woip temmä hawun Sõamelle.

9. Kui ellätas, sis tunnistetas, Et se wäggi hengi kinni saas, Kui sest honest mintas, Wonal suud andma; Saap wimäne luggu weel selgest näütma, Et uskime.

383. W. Ma kitta iks henda neist werr. (1391.)

D arm, arm, kui hõlpsaste same so kätte, Neid pattu me lasseme werrega katta; Ei min-
ta joht põigmihhe filmi eest ärrä, Ei enne, kui armo iõõd tallitap temmä.

2. D wells nink sösfare pandke nüüd kofko Neid käsfi nink söamid, eggauts jägo Sel wo-
nale otsani ussutaw kigin; Eht säädko meid külw-
jis eht põimjis ta rikin.

384. W. Sa meije tige armsamb pä. (1401.)
Se Jesand ajap sullasid Ra omma põimo
sisse nüüd; Meil om se meel ka, orjada: Ent
lähhüne, sa meije pä! Nink anna ka, et mei-
je tunnistus Saas kigist, ke taad kuulwa, us-
sutus.

385. W. Nüüd pühha Waimo palleme. (1405.)
Woon, woon, o immelik wonaken, Ke min-
no eest tullit koolma siin; Sõamette olle Ma
sinno pandnu, Kumma eest sa omma werd
ollet andnu; Siin paistat sa.

2. Oh kätki so latse hengekest So hawu
sisse nüüd iggawes, Te mul sedda armust; Sest
mul ei olle Kül minkisuggust siin anda sulle;
Üts nouw om weel;

3. Ma panne sõamen tallele So kallist surs-
ma nink walloke; Ärrä lassko mitte Mul me-
lest minnä, Mes sulle mo henge lunnastamin-
ne Siin masnu om.

4. D kallis kehjä se risti puun, D tappetu
ohwri wonaken! Tötteste tuud tullep, Et min-
na essi Sinno suud, filmi nink hawakeissi
Näe filmiga.

386. W. Oh laulgem süddamest. (1419.)

Oh näütke figille, Et muud ei söwwate, Kui
hend Jesussele Ipho nink hengega Iks ärrä-
anda jälle, Tedda orjada Nink ka rõmusta. :.:

2. Sa, Jesu rahwaken! Jä õnnis hengus-
sen, Palle, ikke, mötle, Mes weel saap sama
siin, Kuis palk saas Jesu kätte, Temmä sur-
ma eest Mitto hengefest. :.:

3. So surm, o Jesus Krist, So naglu
täppe, rist, So külge, kumb kisti wallal,
So higgi ipho seest, So rahwast hoidko allal,
Werre kerku pä! Runni tullet sa. :.:

387. W. Oh armas, kae tänna. (1420.)

Oh minge kulutama, Et woon me eest läts
masma, Nink pu pääl ello jä; Oh kandke
eggä paika, Kun eäl kuulja omma, Kik, mes
om wonast kannatet.

2. O kallis lunnastaja! Me olleme sul tutwa
Ammust, kui pattatse; Sa tahhat, et me jäme,
So asju tallitame, So armo tö läap kawwede.

3. Anna, et me kik teme Nink mitte rahhul
jäme, Ehk hengust tahhame; Senni, kui mei-
je täütü, Nink tarbis sa meid säädnu, Nink
tettu om so tahtminne.

4. Müüd tahhame sis minnä Waik ollen, kum-
mardada So, meije woon nink pä! Me an-
name hend sulle, Oh sata meid iks päle. Mes
sinna kässet, julgume.

388. Esi wiis. (1422.)

Armas surm Nink werre arm, Se kallis
hind sa ollet tööst, Kumba woon Sääl ris-
ti puun, Om masnu fige ilma eest. Minna
tahha tunnista Jummalikko wäega Kigel rah-
wal ilma pääl, Kes om rahho saatnu neil.

389. W. Sa pattaste armastaja. (1423.)

Oh anna joudo, kuluta, So surma eggal
ajal, So kalli werre wäega, Siin ilman
kigel rahwal Neid kihhotada armsaste Tulla
so hawu mannu, Et lämmes saasse söame,
Ni kui so jüngril olnu. *)

*) Luk. Ew. 24. 32.

390. W. Maggus pästja, sinno armo. (1425.)

Muwolinne arm, sa ollet Palsa hääd jo tennu
meil, Ke sa wässimäta tullet Abbis meil siin
ilma pääl.

2. Kae armust neide päle, Ke sinnust tun-
nistawa, Nink se man kik auwo sulle Andwa
allandussega.

3. Hallestust nink julgust panne, Sulle au-
wus, neide pääl, Lass neid ikkes päle minnä;
Senni kui neil hengus sääl.

4. Damma õliga neid woija, Kummal waim
nink tulli om, Neide keeld nink söand hoija,
Et ei wässfi tunnisten.

391. W. So heng, o Jesus! tekko mo. (1439.)
 Jsfanda rōmun minge nüüd, Nink tekke õnne-
 likkut tööd. Se Jsa, Poig nink pūhha Waim,
 Om eggān paikan teije man.

392. W. Oh armas, kae tännā. (1443.)
 Oh et me kigel rahwal, Sel õnnistussi ajal,
 Wois' armo kuluta, Nink paljo tuhhat hengi,
 Kui sinno risti saki, Kurrati wangist aw-
 wita.

2. Nink kui woon ni suurt hulka Saap hen-
 nele, et sedda Ei woi siin luggeda, Sis satap
 ta meil asfend, Nink ellāp meije kesken, Kui
 meije funningas nink pā.

393. W. Oh laulgem süddamest. (1023.)
 Jesus! mo ehhita Preestre sōamega, Junkro
 meeld mul anna, Ja emma armo ka, Lass
 usfutaw mo olla, Kigin laitmatta; Te mo kog-
 gona, Ni kui ollit sa.

Pallemisše, palwusše nink eenpalwe.

394. W. Näggematta pōijoken. (1455.)
 Leppitaja, Jesus Krist! Kui ma tennoga sa
 tutta, Meelde wōtta, Mes sa meil, o wallo-
 mees! Tenuu hāās; Et ūts pattane — so
 essa latfes — tohhip kutsu henda; Sis so
 tolmun kummarda.

2. Kui sa preestre ammetin Omma rahwa
 päle mötlet, Jsa pallet; Oh, sis nimmelt māl-
 leta Minno ka; Et so waim mul tahhas näu-
 ta, Kuis ma sinno hawu kitta, Nink, kui
 sünnis, seddā te.

3. Kristus! minno henge lust, Kige ūlle kal-
 lis pästja, Leppitaja, Kige armsamb, illusamb,
 Maggusamb! Minno himmo saap so perra, O
 mo kige suremb warra! Wāggewambas eggā
 päiw.

395. W. Mes ollet sinna armas Jesus. (1466.)
 Kui maggusaste hengāme so hawun! So sur-
 ma wākke tufime nüüd walmun; Sest tennā-
 me, nink henda allandame, So kummardame.

2. So aawustame, o taiwa Jsfand! Nüüd
 sulle kinni omma mõrsja sōand, Oh kätti
 sinno kalli hawu sisse Me hengekesi.

3. Ne werre pissara, ke sinnust joosknu, Ne
 filmā pissara, kumbe sa iknu; Ne kõnnelewa
 pattaste eest taiwan, Kui nemma waiwan.

396. W. Oh armas, kae tännā. (1469.)
 Suitsutamisše rohto, Palwussen, sinnust oot-
 wa, Preester! so sullase, Hāād latfelikko jul-
 gust, Nink armo tulle walgust, Mes tuul
 ei aja laijale.

2. Ūts kõrw, kumb armo kulep, Ūts film,
 kumb kē muud põllep, Nink kaep sinno pāäl,

Sult pühhandetu hule, Nink jalla, ke ei holi
Te käüki waiwast — sago meil.

3. Me kae önnistago, Heng sulle wasta min-
go, Jhho so kerkus te, Waimo iks soga
täüta, Söänd so armust läüta, Anna meil
seddä; palleme.

397. W. Dh armas, kae tännä. (1474.)

Sa me leppingo Jummal, Ke laste suust ka
hennel Suurt kittust walmistat; Dh anna mei-
le tutta Nink mitmal wisil nätta, Kuis wäega
sa meid armastat.

2. Dh anna jõüdo laulda, Nink immet jut-
tustada, Kumbe sa meile teit; Iass meid so
hawust juwwa Nink sinno kullen puwwa, Te
latfelikkus röömsas meid.

3. Dh anna tuld nink waimo, Suitsutamis-
se rohito So koggodussel tääl, Rui astup sin-
no ette, Nink tahhap palwust pittä, Anna ka
essi sönnu täl.

4. Nink teije, pühhä engli, Ke teije Jesu
latfi Hojate kahjo eest, Nink ikkes näete wal-
gen Se esfa palget taiwan, Kaitse meid
eddispäide hääst.

5. Jesusse hawu walgen Tahhame koggodus-
sen Rif selgest kaeda, Dufambis latfis sada, So
sissen ärräwäärda, Nink ni me tundi löppeta.

Palwe üllembide eest.

398. W. Nüüd olgo ikkes iggäwes. (1491.)

Suur Jummal! ke täüs heldussid; Ke sinna
essi säädnu, So nouwo perrä, üllembid, Nink
neile woimust andnu. Iass neide wallitsusse al,
Meid rahholikkult, auwus sul Elläda sinno
peljun.

2. Anna meil nink muil allambil üts sönnä-
wöelik süddä, Nink et me, ni, kui kässet meil,
So pühhan kirjan seddä, Me wannambid, nink
kumbe ne Meil ette säädwa, kuleme Nink au-
wustame ikkes.

3. Nink et me iks hämelega Teme, mes mei-
je kohhus, Nink anname ilmkeelmatta Nink
aigfaste, mes öigus. So sönnä essi kässep
meil, Et tatsinat anname neil, Kel tatsin sün-
nis anda.

4. Kelä fil wastapannemist, Anna, et sin-
no eesmält, O Jummal, ligest söamest Au-
wustame, nink töiselt Rif meije armsid üllembid.
So armo käsfi saatko neid Nink meid so tai-
wa rifi.

399. W. Meije Jummalä wonaken. (1492.)

Kirjan wannambille hääs Saisap mönni sönnä.
Meije wannambille fest, Jssand! osfa anna.

2. Nink kui nemmä üts körd siist Hengusselle
läwa, Et Salemmi korjussist So man osfa sawa.

Hommungutse laulo.

400. W. Oh armas, kae tänna. (1507.)

Kui wodest tulle wälja, Kae ma Jesu hawu,
Ka tö man neide pääl. Kui öddang saap, sis
minna Jesusse kalli rinna Nink kulle man lä
hengusfel.

401. W. Mo sband anna tigest wäest. (1512.)

Sul olgo tenno, Jesus Krist! Sa armo-and-
ja tööst. Oh anna, et ma iggawes Sul tenno-
likkus jaäs.

2. Mötle ka täamba minno pääl, O Jesus!
armolift, Nink anna heldest, et ma sul Ei
sata kurbastust.

402. W. Ma olle Jesust pandnu. (1557.)

Jesusse filmin kääma Om selge önnistus, La
armo sissen jäma, Om öige rõmustus. Ke
middäke ei püwä Siin teda, tallita, Kui Je-
su jällin kääwa, Woip rahhun hengäda. :;

2. Se tösep ülles sängist, Kristusse söb-
rusfen, Ei pelgä nubelust minnist Kif ello-
käämisen, Sööp nink joop armo sissen, Kan-
natas isfo ka, Nink om armastamisen Wah-
betamisetä. :;

403. W. Kus om mul minnä kül. (648.)

Kui henda hommungul Se walge näutap mul,
Ni pea, kui förw kulep Nink minno film

hend arwap; Sis näüta Jesus! pea Mul so
hawatu fehha.

2. O ohwri wonaken, lass mo, kui mehi-
len So werre rõhkust jumwa, Nink sinno
hawust wötta, Kif kinnitust nink toitmist,
Nink eggäl tunnill hoidmist.

3. Ma pälle, Jesus! So, So werren mat-
ta mo, So warjo alla wötta Mo sinno
armo hólma, Nink kána ööd nink päiwä Kif
hädda minnust ärrä.

Öddangutse laulo.

404. W. Ma olle Jesust pandnu. (1557.)

Kui päiw om otsa lähnu, Sis läme maggama,
Panneme filmi kinni Kristussest käändmata,
Ka unne näggemisen — Kui peas tullesma —
Om ikkes mele sissen Se Önnisteggija. :;

405. W. Eht kül ütlematta. (1566.)

Maage wona warjun; Unnen olgo ta Nä-
ta risti kannun Waiwa illoga, Kui täl
orjawitust — Pä sai kistotus, Nink temmä sälg
rihmust Me eest hawatus.

2. Kui ta kae nink jalla Nagglust waiwati
Nink ta südda tälle Dast awwati. Maage
maggusaste, Ni kui merre pääl laiwan Jesus
muste Magganu om sääl.

406. W. Minno waisus om ilm arm. (1568.)

Önnisteggija! so armo süllen Taphame nüüd hengäda, Ni kui jünger Jaan so rinna kül-
len. Öddango önnistust ka Anna meil, kui
perre mees, so mojal, Sinno siin, nink sääl
pillatu rahwal, Olle ikkes liggi täl, Jesus!
ma nink merre pääl.

407. W. Henge pöijoten. (1569.)

D sa wallo mees, Kanna hooid me eest;
Rae armun meije päle Nüüd, kui läme hengus-
selle. Oh önnista meid, Sinno ommatsid.

408. W. Oh armas, kae tännä. (1570.)

Kui ma lä hengusfelle Nink möde sis se ülle,
Mes hääd teit minnule; Sis kittap mo heng
siino, So arm, se wöttap minno Ka öse
omma warjule.

2. Ma lä nüüd wode päle, Sa tijat, mes
ma palle: las mo ka unne seen So risti
kojo nätta, Nink maggaden ka tutta, Et ollet
minno söamen.

409. W. D Kriste, päiw ke ollet sa. (1572.)

Sis maggame so nimmen nüüd, So pühhä
engli hoidwa meid. D sa pühhä kolmainous!
Me kittame so iggäwes.

410. W. Mes ollet sinna armas. (1577.)

Oh so ilm arwamatta heldus olgo Mo rö-
mustus, kui hommungult ma wirgo, Nink ön-

dangult, kui silmä finni läwa, Mo pehme
wode.

Pühhist englisk.

411. W. Sel werre wonal. (1595.)

D önsa hulka! Wäljä lähhäteru Orjama, kaitse-
ma Neid, kumma wallitu, Nink kumma wona
armust sawa Iggawest önnistust perrändama. :;

1. Ke peap kätuma Siin ilman ütfinda, Taad
teije hulka Kaitsewa nink hoijawa, Ni kui Elias
feddä nännu; Es meije olle ka feddä tundnu? :;

3. Ze tallitate Jummalä käskmissi; Eht ku-
lutate Rik temmä heldussi; Eht jäl, töist kör-
da, kui teil kästas, Tuhhat wainlasse teist är-
räwäärtas. :;

4. Ze aawustate, D pühhä wellitse! Nink
kummardate Taad, feddä orjate, Allandusfen,
kumb ütlematta, Nink meist siin ilman ei olle
moista. :;

5. D ausa hoidja! Wötke nüüd meije käest
Terwüssi wasta, Wötke neid melehääs, Senni
kui meije tega ütten laulame taiwan, Jumma-
lä kitten. :;

412. W. Mo südda römustelle. (1599.)

Kui üts körd me waise henge Nink ihho kor-
jusse päle Jesu kallil hawa paistwa; Sis meid
engli aawustawa.

2. Oh mes imme! pühhä engli Katwa ta
een palget kinni, Nink me waise innimisse
Kaeme ta palge sisse.

413. Essi miis. (1600.)

Ne pühhä engli saäl, Ne laulwa Jummalal —
Wäggew om neide haäl, Kui kitwa tedda au-
woga, Kinni kattetu palgega — Pühhä me
Jummal om, Pühhä ta om, Pühhä suur Jum-
mal om.

2. Nink Jesu wallitu, Lemmä lihha nink lu,
Ke römüst täudetü, Ne laulwa siin, kui üts
förd saäl: Lenno meije leppitajal! Nuu olgo
wonale Tappetule! Kirtus Jummalalle!

414. W. So heng, o Jesus! tekko mo. (1068.)

Ne same taiwa hulkega üts förd laulma:
pühha, pühha! Om me Jummal — taad kae-
den löpmata römu walgusfen.

Jummala kirtussest, tennust nink kum- mardamisest.

415. W. Nüüd olgo ikkes iggäwes. (1609.)

Ei jätta mahha iggäwest Se Jesand omma
rahwast, Za jaap täl ikkes lotusfes Za önsusfes
nink rahhus. Za satap emmä kägega Meid
ilman sinnä, tännä ka. Oh andke tälle auwo.

416. W. Mo perrä, ütley meije pä. (1630.)

Sa ollet, henge pöijoken! Kigille armolinne.
Ke haige so man tulli maan, Sel annit ter-
wüst sinna. Ma olle sinno putnu ka; So
imme wäkke tust ma.

2. Ma tija, et sa essi mo So rahwa man-
nu saatnu Nink sinno pühhä hengega Siin
armun ühhendanu: Nink et sa omma Essä ka
Mo henge eest saat pallega.

3. Siin om mo südda, Jesuken! Kumb sin-
no söand murdnu, Kui sinna tedda tappus-
sen, Surmast nink pörgust pästnu. Oh tulle,
läüta söamen So armo tuldu, o pöijoken!

4. Ke ristil puun teoteti, Nink se man om-
mast rahwast Weel hirmsast ärräsallati; Eht
ta kül tedda armast; Om mo nink mo welliste
pä, Za sisse meije ussume.

417. W. Woon, woon o woon. (1632.)

D Jehowa ;: Tööst ollet sa Taiwa nink ma
Jummal ;: nink teggija. Sinnust lik peetas ;:
Ülles. Mes hukka läts, So werre wäest Om
parrandet Nink pühhändet; Me so kummar-
dame. ;:

2. Ni tööst, kui om ;: Sul ello, woon!
Nink kerubim So söanna ;: kuulwa siin, Nink
ollet Jehowa ;: Pästja; Ni tötteste Pattatfille
So werri om ;: Se lige üllemb ön, Nink
ggawenne rööm.

418. W. Jeesus, minno ello. (1635.)

Nõmu perräst laulmo, Armo perräst ikma, Om
 üts temmäle. Se, ke ei woi laulda: Pühha,
 pühha, pühha! Olgo rahhule; Lemmä tulgo
 maddalast, Näütko wonal silmi zilmist, Nink
 sõame tuikmist.

419. W. Jummetaoline. (1629.)

Jummal om siin kessen, Auvustagem teddä,
 Astkem kummarden ta ette. Jummal om siin
 tutta; Heitekem põlwil mahha, Olle waiki heng
 nink ihho, Süddä ka. Ütsinda Jummalalle
 sünnis Meist fik aww nink kättus.

2. Jummal om siin tutta, Redda engli hul-
 ka Orjawa iks ööd nink päiwa. Pühhä, püh-
 hä, pühhä! laulwa nemmä ütten, Lemmä püh-
 hä nimme kitten. Jehowa! Kule ka, Kui
 me waise sulle Kättust tome, — kule.

420. W. Mo süddä walwa jälle. (1636.)

D awwo Jeesand anna, Et me so waise küt-
 ta; Se tarbis anna armo; Muido ei olle joudo.

2. Sis tahhame so waiwa, So kannatust
 nink surma Neil hengil kulutada, Et sa neid
 wdõnu osta.

3. Nink kuis so pühhä ello Neil om üts
 hä eenfojo, Ninkga meil ärräteensit, Ni sada,
 kui sa ollit.

4. Nüüd fige laste esäl, Nink temmä ainul
 pojäl, Ke hennele wõt lihha, Tahhame tenno
 anda.

5. O waim, ke Jeesu waiwa Neil peat selle-
 tama; Me wäike hulkakenne Unnap ka sulle
 tenno.

421. W. Ma kitta iks henda neist werr. (1639.)

Oh kittas nüüd eggäüts rõõmsaste waimun, Nink
 armastas teddä, ni kawwa kui ellun, Oh olles
 me werru me sonin täüs tenno Nink rõmu,
 nink meije heng laulas täl awwo.

2. Se woon, ke meid werrega hennele ostnu,
 Se sõbber, ke ello om meije eest jätnu, Om
 iggawes awwus — täl kättusfes laulgo Kik
 rahwas nüüd: amen! — aww Jummalal olgo!

422. W. Ep minna tahha jätta. (903.)

Oh kütke Jeesust suga Nink figest sõamest;
 Suur õnsus om sis tutta, Kui ta pään möttel-
 das. Kik mu aig hukkan om, Kumb satetas
 siin möda; Neil peap kätte sama. Se iggawen-
 ne rõõm.

423. W. Kui neitsi Kristust ilman tõi. (1538.)

Me tennäme nink palleme; Oh anna waimo
 heldeste; Et me sinno moistame, Sinno ha-
 wun elläme, Kulutame lõpmata Lunnastamist
 werrega; Säräst tenno tahhat sa.

**Kristusse tullemisest aumustussen, nink
meije ootmisest se päle.**

424. W. Kus om mul minnä kül. (644.)

Kui üts kōrd aumoga Se täht saap nättāma,
Kumb innimisse pojat Saap olla weel sel ajal,
Kui kohtun henda näütap, Sis kil ilm ärrā-
heitap.

2. Sis hawu paistminne Saap sinno lat-
file Kui tuhhat päiwā paistma. Ne sawa so
man saisma, Nink jaādwan rōmun henda So
küllen kostotama.

425. W. Oh armas, kae tännā. (1434.)

Kes teed, kuis teile olles, Kui nüüd se Jesand
tulles; Eht teile olles hirm? — Ei mitte —
silmä wega Saas jallule suud andma Kil,
mes siin temmä perrāle om.

426. Esi wiis. (1644.)

Armas Jesus, minno ello, Jummalā ilmsüta
woon, Ke kil pattu kandnu om; Minna anna
henda sulle. :: Põijus tahha ma so pitta,
Sinno mõrsja olle ma, Kumb' sul ärrākiplat
ka. Kes, kes, kes woip mo sest armust keelda?
Önnis, önnis, önnis om se. :: Ke wona saja
nink söömaja päle om kutsutu. ::

2. lasse mo sul wasta minnä, Kui mo wasta
tullet sa, Wi mo henne mannu ka, Run ma
ikkes näe sinno. :: Jesus, sinna woit mo esi

Kristusse tullemisest aumustussen n.t.s. 217

Saja päle walmista, Run ma wallituidega Jā,
jā, jā iggawetse rōmu sisse. Önnis, önnis, önnis
om se. :: Ke wona saja nink söömaja
päle om kutsutu. ::

427. W. Sinno täen om minno südda. (1647.)

Walwke, walwke, ostke öli, Rest d ajal. ::
hennel ka; Ehitage henge lampi, Pandke täh-
hel. :: põigmeest ka; Lemmä tullep, Dotja ku-
lep, Rahho-käso laulwa: tullep! Saja töld
jo. :: tullep, tullep!

2. Sis saap heng nink ihho maitsma, Täw-
welikkun. :: paistussten, Rōmo, rahho, nink ka
sama Nuwo-kroni. :: ehtes pään. Mes me
ootnu, Tõttes sanu; Kostotusse aig meil paist-
nu Nink kil jälle. :: haljas lānnu.

3. Oh kui armas laulo hõlli Iggawetsen. ::
önsussten Saap ollema, kui ne engli Mega
laulwa. :: rōmusten; Kui ne taiwa Önsa hū-
ka Omme kandlidega sawa Ütten laulma Nink
ni saja ehitama.

4. Hõlli kulus kawwen — kuulge! Selge meil
ka. :: kōrwu een. Kandle mängja heitwa jälle
Maha, wona. :: troni een. Lemmä welle
Nink lullikme Ütten teddā kummardawa, Nink
ta jalgu Silmä wega ümbree wõtwa.

5. Ritta, laula, rōmustelle, Wona mõrsja. ::
Sion sa; Iggawetsen rōmun ellā, Serawimi. ::
seltsin ka. Sääle saat henda Rōomsast toita

Paljo armo fisen nida. Las hēnd hāste ;: wal-
mistada.

428. W. D tige pūhhāmb, puhtamb Jes. (1654.)
Kuulge wahhi meeste hōlli, Kumb nūūd kāup
tīge ilma ūlle: Dh wirgo sa, Jerusalem! Kest
dōl feddā hōlli kulus; Dh tarka junkro, toufke
ūlles; Sest pōigmees om jo tulleman. Dh toufke,
tāutke ka Neid lūhtrid ōliga. Halleluja! Ent
olge ka Nūūd ussina Nink walmi pōijo sajale.

429. W. D pā tāūs werd nink joni. (1655.)
Kif waa nūūd rōmustage; Sest Isand tullep
tōōft, Neid lampe walmistage Nink ārgemag-
gake; — Se pōigmees auwun tullep, Walwge
nink pallelge; Sest kest ō peā jōwōp Meil
kārte nidade.

2. Kui lampi walmi teile, Sis tāutke ōliga
Se ōnne wasta minge Jhho nink hengega; Ia
om jo liggi jālle; Ne wahhi heikawa; Sis
laulge ūtten tālle Rōōmsast: halleluja.

3. Siin ma pāāl wasta minge, Kel osfa
sionist, Kif rōōmsaste, nink jātke Nūūd mah-
ha kurbastust. Nūūd rōōmo tunni omma, Nūūd
saap sel mōrsjal ka, Sest et om wāārnū tem-
mā, Kroon pāhhā pantama.

430. W. Nūūd pūhhā Waimo palleme. (1657.)
Se wona mōrsja hēnd walmistap, Et pōig-
mees peā saap tullemā Jummalikkun wāen Nink
taiwa pilwin, Ka tuhhandidega suren auwun,
Tāūs illosust.

2. Sis ilm saap ārrāhirmoma, Ent Jesu kog-

godus rahhoga Saap sis ōnsast saisma Sel
surel pāiwal, Kui temmā ostetu, temmā kōr-
wal, Tāūs rōmustust.

431. W. Dh wōtkem Jummalat. (1658.)
Kuis saas, pōig! kui se laul So meleperrā
olles, Nink sinna essi nūūd Siin meije mannu
tulles? Sa nāēs meid waisusfen, Ka murren
ollewat; Ent lāmme sōamen, Nink so ar-
mastawat.

432. W. Ma kae ūlles māele. (1681.)
Ke sa lu mo luust ollet, Mo ōnisteggija!
Kui peā sinna tullet, Se om meil teedmat-
ta, Ni kui so nāijewa So jūngre, hawuga;
Nāūta hēnd senni waimun Mell egga pāiwā ka.

Meije ollemisest taiwan nink himmūst
Kristusse man olla.

433. W. Kus om mul minnā kīl. (1652.)
Kui maggus saap so hāāl Mul ollema sis sāāl,
Kui sinno helde sūdda Mul selgede saap teeda,
Kui minna nink mo welle Sāāl tunneme so
mele.

2. Kas ma ka rōōmu eest Sāāl jōwōwas sil-
mā weest Hēnd keelda, kui so armo Sa
nātta, nink so rōōmo? Et mitte — minno
silmist Saap wesfi joostma rohkest.

3. So silmā nink so su, So ihho ha-
watu, Kumb siin mo kindmā lotus, Saap mul
sāāl nātta antus. Neid hawu sa ma putma Suud
anden ūmbrewōtma.

4. Ent õige aig om sul Kõl teda, — anna mul, Et ma wois walmis olla, Kui sa mo kässet tulla, Nink et mo heng jo ussun Siin ikkes ellas sinnun.

434. W. D tige pühhamb, puhtamb Jesus. (1661.)
Jesus lass hend peä nätta, Me läme sulle armun wasta, D tige armsamb pöijoken! Mõrsja sinno perrä ihkap, Nink sinno perrä armust ikkep, Ja heikap: tulle armaken! Sa ütlet essi ka: Ma tulle pea, ja! Tulle Jesus! So rahhoga Nink armoga, Ni lõppetame rõmuga.

435. Essi wiis. (1668.)
Runnas ma sa nätta so? Armas Jesus! Runnas ümbrewõttat mo? Armas Jesus! Sinno perrä waidle ma, Armas Jesus! Tulle maggus Jesus!

2. Waiw nink piin om ilman kif, Kallis Jesus! Mes ei olle taiwalik, Kallis Jesus! Ma ja sul; ja sa mul kif, Kallis Jesus! Jesus, kallts Jesus!

3. Jesu arm, hend arwalda, Helde Jesus! Sinno perrä ihka ma, Helde Jesus! Dta so pääl himmoga, Helde Jesus! Jesus, helde Jesus!

436. W. Sel werre wonal. (1674.)
Mo päästjat nätta, Om minno himmustus, Nink tedda kitta La kalli haru eest. Oh et se õn mul tulles peä Mo kätte, et ma mo põigmeest näe.

2. Sis kif ne, kumma Sel armo ajal tääl Hend lastnu sata Se õnsusse te pääl Nink

Jesu man siin jänu, sawa Hend temmäga igawes rõmustama.

437. W. Ma kae ülles mäele. (1678.)

Ma ja nüüd liggi saisma So man, o wonaken! So õigest nätta sama Mo rõmus sõamen. Ma rühhi, kæga So risti taoda, Ma näe so nãggo lõpwat, Kule so ohho hãäld.

2. So waiwa puhkamisse Mo pattu koorma al, So rohke filmã wessi, Mes sinna wallit saäl; Ne saatwa allasi Hommungust õseni Mo läbbi ilma õnsast, Mo ello otsani.

3. Ma sa kül hãbbenema, Ent rõmustama ka, Kui saat mo koddõ wima, Nink ma so mannu sa, So palget nãggema Nink ni, kui Maria So jallule suud andma lõpmata rõmuga.

4. Oh tulle ussinaste; Ent ni, kui tunnet sa, lasse meid sennis hãste So waiwa kãeda, Ni kui sa risti pääl Kif ollet täütnu saäl; Nink ja meil ikkes liggi; Sis otame ka weel.

438. Essi wiis. (1680.)

So jãllin tahha ma Siin ilman kãwwa, Nink, et sul rõmus ka Wois olla, sõwwa. Se man mo terve meel Nink minno südda Himmustap taiwan saäl So ümbrewõtta.

Koddõ: minnemisfest Jssanda mannu, nink ihho üllestõssemisfest.

439. W. Mo sõänd anna õigest wãest. (1679.)

Mo tunnifen lõõp, ots om kãen, So werri fastap mo; Se Essã hone ma nüüd lä, Runminna näe so.

440. W. Jesand ärrä nuhbelgo. (1692.)

Lähätage söamid, Sinnä, kun woon kiki
Omme waiſi többitſid Saap terwüſe rikt Rog-
goma; Säääl ei ſa Ennämb ikmiſt kuulda, Rö-
mu aig ſaap jäma.

2. Säääl, kun woon ſaap illoga Meile hen-
dä näütma, Saap ta ſurma ſojo ka Jks ſe
aesti jäma, Kumma eest Säääl ni hääſt, Kui
ſiin, tenno antas, Runni koddo mintas.

441. W. O pä täüs werd nink joni. (1702.)

Oh kinnita mo uſku Ja hoija minno ka, Kui
kurrat tahhap riſu; Om täüdet! ütlet ſa, Ma
olle ärräkandnu, Mes piddi kändma ſe, Nink
henne päle pandnu, Ja maſnu täwweſte.

2. Kui mul om wiimne häddä; Sis Jesu
waiw nink piin Mul tullep ſilmi ette, Nink
koſtotap mo ſiin; Mo kinnitap ta werri, Kumb
jooſknu minno eest, Ma kae temmä perrä, Kui
ma lä ärrä ſiiſt.

442. W. Terre tuhhat körd, ke. (1703.)

Sinno külge tahha minna, Kui ſurm tullep,
paggeda, Nink mo eſä-male minnä, Kohhe
riſtiſt ſinnoga Köwel läts, ſo ſönnä pääl,
Paradiſi ſiſe ſäääl, Kun ſo auw nink walgus
näтта; Säääl mo waiſt ka waſta wötta.

443. W. Arm lähüne nüüd. (1704.)

Re Kristusſe een Om ellänu ſiin, Nink jänu
täl ka; Se lahkup ſiiſt römu nink önsuſſega.

2. Ei kole ſe joht; Ja haigus nink oht, Se
kolep; ent ta Saap waſtne loom, elläp ſäääl
iggaweſt ka.

444. W. Meije Jummalä wonaken. (1718.)

Kui üts ſüdda tutta ſaap, Et ſiiſt minnä ärrä,
Sis ta käſſi künitap Omma päſtja perrä.

2. Ütlep: Jesand! ſinna näet Wäſſinu mo
liikme; Tulle, anna mülle kät, Wi mo rahho
riſi.

3. Heng lääp nida koddo pool, Kun Jesusſe
armuſt Önnis paik om ſatet täl, Iggaweſſes
römuſ.

4. Kui aig ihho henguſſel Möda om, nink
temmä Ärräſelletet ſaap jäl' Mülle antus ſama;

5. Sis ſe römu päiw om läen, Kui ma
töſſemiſſen Jesuſt ihholikkult näe, Jäädwa rö-
mu ſiſſen.

445. W. O pä täüs werd nink joni. (1725.)

Nüüd minne Jesu hólma, Sa päſtet laſſeken;
Säääl ſaat ſa toitufſt ilma, Säääl rahho om
nink ön, Säääl ollet ſinna kottun So lunnas-
taja man, So ihho hengäp hawwan, Terwüſſe
lotuſſen.

446. W. Mo ſöänd anna kigeſt wäeſt. (937.)

Sa maggat önsaſt, mörsjaken! Nink magguſat
und näet; Seſt et ſa pöijo ſöamen Sul hen-
guſt wallteſt.

2. Se ſinno waiwa löppetap, Et teddä wai-
wati; Ja ohho häääl ſo uinotap Ka önsaſt wi-
mäte.

3. Sis laſſe mada mörsjakeſt, Re unnen
mohhalep, Et temmä omma pöijokeſt, Nink
temmä hawu näep.

447. W. Nüüd pühhä waimo palleme. (1731.)

Mo õnsusse ülle, siin ilman ma Jhs häbbege henda rõmusta; Selgest armust olle Ma seddä sanu, Kumb, mulle immes, om ikkes jänu; Jääp nüüd ka weel.

2. Amen! Jesu jallul Sa minna seddä Rum-marden iggawes tunnistama, Et tõtte om.

3. Issand! läbbi werre, Waiwa nink surma Saatsit sa ristin mul seddä armo Iim-teenmata.

4. Se päle ka minna Siin ainust lota, Nink tahha usfun se õnne pääl ota; Et näe so.

5. Jä mul senni ikkes, Siin häddä orrun Mo kinnitusses, so waiwa kojun Mo sil-mi een.

6. Ni, kui selgest armust Sa mo eest kolit, Nink omma werd mo eest ärrä wallit Sääl risti pääl.

7. Sinno surma unni Saap wiimselt minno, Ni kui last uinotama, kui minna Siist ilmast lä.

8. Oh kui maggus saap se Ollema mulle, Kui sinno hawu mannu ma tulle Hengusfelle.

9. Wõtta tuhhat korist, O wonakenne! Rum-mardust, auwo, fittust nink tenno. Sa ollet wäärt.

448. W. So heng, o Jesus! tekko mo. (1697.)

Mo ello walgus, Jesus Krist! Mo rõõm, kui mul om leinamist. Mo heng tännitap saggest jo: So mannu, Issand! wõtta mo!

2. So mõrro kannatusfega Mo, surma minnen, kinnita, So werre heega kostota, So leütmisfega wabbanda.

3. So kāmble nink so witsu piin Mo pästko

pattu tõbbeft siin; Mo auw olgo so naro kroon, Nink sinno teotus mo rõõm.

4. So sappi jook nink janno, woon! Mo kostotago sõamen; So õhho hää mul tullep hääs, Nink hoiap pörge hawwa eest.

5. Meid hawu, kumbe lödi sul, lass pae mulkus olla mul, Kohhe kui tuwiken ma lä, Et wainlasfest iks rahhul jä.

6. Le-keppis olgo mul so rist, So haud, kust ma sa hengamist, Mo ehhita reiwastega, Ke hawan sinno kattawa.

7. Mul näüta naglu assemist, Et wallitfit mo iggawest, So kulle läbbi juhata Mo henge koddõ, armoga.

Tawwes tettu koggodusfest, nink igga-wetse ello õnsusfest.

449. Eßi wiis. (1127.)

Sis, kui sääl Jesu hää läl Suur õ sõõm-aig saap ollema, Nink se man Ta hultafen Ehhitet walge reiwaga; Laulap taiwa koggodus: Amen, amen, iggawes, Üts om meid amwitanu, Woon! et ollit tappetu.

450. W. O pä täüs werd nink joni. (1734.)

Ta walgus saap meil paistma Sääl tronin of-fata, Kik piin, kik õht nink hädda, Saap ärräkadduma; Sääl Jesu werre ehden Mõrsja hend näüta saap, Ke põijo een kummarden Se õnne eest tennap.

451. Essi wiis. (1736.)

Annistus SääI iggawes Saap koggodusfel antama. Uruustus, Nink rööm nink lust Saap temmä ülle ollema, Kui se ärrätappet woon, Ke siin meije karjus om, Nink wöt ello hennesel, Silmä wet saap pühkma meil.

452. W. So heng, o Jesus! tekko mo. (1737.)

On olgo wona mörsjale, Pöigmiöhe koggodussele, Kumba saat hennel werrega, Nink lassep waimust juhata.

2. Se esä mörsjat armastap, Täl englist orje lähätap, Ke fige taiwa hulkaga, Tä auwo immes pannewa.

3. Et täl, ke säarne waine loom, Jummalat omust ossa om, Seperräst nemmä orjawa Katäddä ni hämelega.

4. Suur ossa Jesu mörsjast om Jo pöijoman, ta troni een, Ilmarwamata hulka sääl Kittust nink auwo andwa täl.

3. Siist läap nüüd ajast aja pääl, Mes Jesu kullen jänu tääl, Sinnä — näep pöigmeest mörsjat ka, Uhhendap hend se hulkaga.

6. Meid pattatsid ka awwita, Et fik so maja same ka. Senni, me hoidja! hoija sa Me hengi, waimo, ihho ka.

453. W. Kaswa weel ;; (1739.)

Olles meil ;; Ennege se surmlit aig, Ihho ello eest hoold kanda, Nink se iggawenne paif öiget römo es saas andma. Kui se aja päle lotus jääs, Mes sest saas? ;;

2. Ent ei joht ;; Siin weel ikken külwetas, SääI saap pöimo aig weel sama. Ke siin ussutawas jääp, Se saap sääl ka armo sama, Nink läap Jesu römu sisse fis, Iggawes. ;;

3. Römusta ;; Jesus ütlep: römusta! Arrästet hengekenne, Us sul tettas wallale, Sa läät häddä orrust wälja, Pöigmees tullep sulle wasta ka. Römusta. ;;

4. Selgus saap ;; laulge nüüd: halleluja! laulge ütten armo latse, Nink fik engli ütten ka; Römuga nüüd mörsjat saatke; On täl! Jesus, pöigmees lähänep. Selgus saap. ;;

454. W. Sa meije fige armsamb pä. (1744.)

Kül olli armas nättä jo Labori mäe pääl, Jesus! so; Ent iggawenne önsus läap Se ülle tööste, sest sääl jääp Meil rööm nink rahho ilmaotsata; On sel, ke henda sest ei lahuta.

2. SääI kummarida ma wona een, Nink nde ma troni jo ta käen. Auw', kittust nink halleluja, Nüüd laulge wonal minnoga; Se om se helde ärrätappet woon, Ke meid ost hennel mörsjas risti puun.

455. W. Ma tennä so, et ollet mo. (1747.)

Siin saifame nink otame, Se öiges tettu waimo! Nink wona werd me lasfeme Meid Wainlaisi fik wäärda.

2. Ent mes ma näe sääl üllewän, Mes asju näe ma waimun? Kui minna kae kummariden Meid hulke, ke jo taiwan.

3. SääI istwa ni, kui kunningo, Ke Jesu perräst ello Siin ilman mitmä wisiga Hääl meel omma jätnu.

4. Teil olgo kottun nüüd hämeel! Me olleme meel wäljan, Otsame allandlikkult tääl, Ka sed-dä ähne taiwan.

456. Eski wiis. (710.)

Me taiwa wannamba Se troni een sääl saisma
Nink omme troni heitwa Se wona ette sääl.
Me kummardame ütten Neidega wona, ussun
laulame neidega: Kik figin ollet sa!

Otsa laul.

457. W. Mo südda walwa jälle. (1750.)

Amen, rööm olgo meile, Nink kittus Jummalalle.
Tulge kik kokko ütten Nüüd öigen ussun, amen!

2. Amen, se om üts tötte: Me same Kristust
näätä Mahha tullawat pilwin, Meid taiwa wöt-
ma, amen!

3. Amen, Jummalal auwo! Pühhä Waim
awwitago, Et meije önsast same Iggawest ello.
amen!

Register, kumb eggäütte wärsi laulo numri perrä näütap.

A.		
	Arm sin om heng, meel, nink	148
	üts maggus söhna om,	101
	Armas heng, ehbita hendä,	319
	Jesús :.: meije karjus sa!	113
	Jesu jallul	447
	Jummalal auwo!	457
	Kae tännä,	224
	nüüd teme otsa,	114
	rööm olgo meile,	457
	se om üts tötte:	457
	Anna andis so latsele	225
	et kik luliikmisse	148
	et me kik teme	387
	figil perrändusses,	345
	Kui se minnul ette tul	210
	meil nink muil allam	398
	meile :.: fe hä melega	299
	suud, kui mul om furbus	251
	Arge immertellege,	134
	Arm kae heldest	288
	fe sinna ollet kästnu	216
	Keep Jesu hawust wäljä	96
	Kui suur sa ollet tööp	101
	lähhäne nüüd,	240
	Arm sin om heng, meel, nink	148
	üts maggus söhna om,	101
	Armas heng, ehbita hendä,	319
	Jesús :.: meije karjus sa!	113
	Jesús, minno ello,	426
	surm nink werre arm	388
	Armasus, kumb mul om ütles	38
	Armut tullit taiwast esfi	319
	Arst, täüs ello röhkust om.	53
	Auw Jummalalle iggäwes,	56
	nink kittus wona kallil	327
	olgo wonale,	99
	Auw sel, fe latse sai sündi.	160
	sul olgo meije henge loja;	317
	Awwitago mekitse!	134
	Auwolonne arm, sa ollet	390
	E.	
	Eddimät sil armo päiwil	148
	Ehf ihholikkult me kül ci n.	123
	kül me tütrikokese	351
	kül mo südda ikkep sin	237

Eh! käl ütlematta	227	Esfä! nüüd om parras aig	70
me foggodus om waine	148	Esfäl, pojale,	89
meije ihho pühhä waim	361	Et arm kenimatta löida;	345
meije ihho silmiga	129	Figin korin kuuldas,	174
sinna omman werren kül	264	fif meije tö nink fönne	323
wägger kül so hallestus	349	meije olleme	175
weidi kül, me s jöwame	380	minna sinno waglaßen,	254
wona armust ellä ma,	106	mul om lubba; sis söw.	83
Ei engli, ei ka säräffe,	357	önnisfeggija armastap;	209
jättä mahha iggäwess	415	pattatfide seän	310
feddäge sa pölle;	354	rahho nink rödm	240
kellä temmä tödrest	352	se arm, kumb anti sul	307
kole se joht;	443	se arm, kumb pojale	70
ma welgä omma wölgä;	11	sinno ennämb moistame,	352
minna himmutse	210	säamen so tunneme,	352
mitte meije digusfess,	74	so surmast kostotust w.	29
moista meije mitte	154	täl, ke säärne waine l.	452
muust, kui mo Jesu arm.	107		
olle meile middäge	126		
olle siiski ka	187		
tahha me muud teedä,	193		
tijä meije wiwäte,	348		
woi ma melest jättä,	166		
Ennäm Jesus murretesep,	157		
Ent ei joht :; sin weel ifken	453		
Jummal lähät omma a.	159		
Jummal! mes ma palle	55		
kel se armas wonaken,	126		
fif se siisen ma ei jöwma	258		
kui heng ommast armo t.	103		
kui meile lunnasi isfess,	351		
kui ürswainc pattu loom,	103		
ma, so halwemb fullane,	12		
ma tijä feddä tööst,	273		
mes ma näe sääl üllewän,	455		
mes teepüts süddä, ke so p.	317		
öige aig om sul	433		
se mes hawust	369		
Ent siiski om, kui kules ma	226		
Es mo süddä kül täüs ten.	141		

Henge! Jesu perräst walle ma	347	Jesu lasse minnul nida,	11
hoija meid sis laitmata	245	minno abbi!	272
nink önnista	66	mo ehbita	393
hölli kulus kawwen kuulge	427	mo ello ello,	178
hoolt kanna, murret se is	72	mo heng rödm tunney	203
		mo henge rödm!	117
		mo Jöfand nink Jummal	267
		om meile saatnu,	355
		fai ristii lödus,	195
		sinno kannatus	27
		sinno pühhä hawa,	51
		siema taplusfen,	40
		ütley halledast;	49
		wöt wasta pattatst,	90
		Jesuse arm nink hallestus,	67
		armun ellädä.	368
		hawu walgen	397
		kalli hawa	342
		pühhäst werrest	188
		rahhu seen,	289
		silmä-weesi om tääl	126
		silmin käimä	402
		Jesust podi allaste	49
		iggäwenne ello, tööst,	70
		Illus Jesu nimmi!	7
		Jesu palge!	36
		Ilma rödm nink himmusus	145
		Ilman nink taiwan tuh.	56
		Immanuel, meije Jummal	326
		Imme-luggu minnuga	228
		Innimiste armastaja!	319
		Jo ristimisfen sa ehbit	339
		siuremb so andis andm.	110
		Jöfand ei jättä läski mitt?	368
		imme, et kif ne	204
		fönnele, ma kule	2
		Jöfanda arm nink hallestus	143
		een ma häbbene,	248
		römun minge nüüd,	391
		Jeso saap weil, ke so mait.	203

Summal om sin kessel,	419	Ke teije wasta helbe	34
om sin tutta,	419	waiwatu, nink koomatu	89
saap innimises	15	masset ello - kirrekess	68
täns armo nink halgestus	75	Kel es ma söänd annas en.	111
toot paradiisin jo,	12	Jesús Kristus nänd söä.	160
Summala poig rihmuga	49	melen om ifs Jesu waim,	226
rahho, se om ütten sega	159	Kelä kil wasta pännemist,	398
waim! so saattmist,	85	Kes eäle om Jesu riiki n.	105
woon! ke södi ristii külge	235	elläda, häid päimi nättä t.	136
woon! ma armasta	159	heldusen so saarnane,	220
Summalg woon! so hawa	324	kül omma ello jättäs	156
Jüngeril sai se önnistus	70	om säräst armo löidnu	156
		so saarnane, o kallis süd.	38
		tahhap hukka panna meid,	56
		Kes teed, kuis teile olles,	425
		teije auwys Jösandat.;	62
		töije Jüngerit kokko	55
		woip keelba römu kül,	330
		woip nüüd Jösa kitta kül	74
		Kig' intimiste söbber sa,	12
		Kige önnistusse lätte,	142
		so hawu eest	33
		Kigin paigun, kun ma ellä	203
		Kil auw nüüd olgo wonale,	106
		Kirjån löwame selgede,	75
		Kittus sünnis sel wonale	170
		mes sa, Jösand! Pandnu,	50
		mu auw nink kittus	173
		sünnip nüüd, mes tahha.	293
		ta rahwas tunnistar,	101
		waa nüüd römuslage;	429
		Rinnita so latfi, Jesus!	269
		Kirjån wannambille hääs	399
		Kittä, laula, römustelle,	427
		Kittus auw ;: Summalalle	1
		Koggodus. ;: römusta hend'	1
		jä warjun	294
		Jösfandan	131
		ke Jesu hawu kittäp	196
		Koggodusse pä nink Jöf.	311

K.

Kae armust neide päle,	390
tääl so rahwa pääl,	284
Kaege, kuis ta ihbo,	31
mes meil antas,	15
Känä hendä, wallo-mees!	228
Kas ma ka römu eest	433
meist sis kälbo	369
Käu eggäutte pariga,	364
Ke armo tahhap kuluta,	382
henne man otsnu nink söid.	88
Jesust ristii-puun kaotav,	382
nüüd sen hulgan woip l.	347
omma henge tahhta puh.	239
omman lomun pattatfes o.	37
ööd nink päiwä ifs him.	123
peäp kääma	411
rahho ärrä juurdlep	359
rahho perrä ihkaw,	355
ristii-puun teodeti,	416
sa folit, ellät nüüd	27
sa lu mo luust ollet,	432
sa möero surmaga	28
sa ni liggi meile,	363
sinna omma Jüngrega	61
söbrul ollet römus,	50

Kellus Jösand awwita	42	Kui meil me lihha raafes lääp	122
minno henge lust,	394	meil nüüd figest fest om o.	105
önnisteggija,	49	meil om ikmist, sis römu.	123
Kristusse werre öigus om.	106	meil om tunnista	314
Kui aig ihho hengusfel	444	meil se ön saap kätte	188
armsast kaije petri pääl,	90	meil weel olles tettä mid.	109
hendä hommungul	403	middäge weel olla siin	254
hendä pattatfembat näet	226	minna kellege	229
hengel werre, woon	98	minna peäs jämä siin,	339
himmo tulll; tensi ma	106	minna seddä näe,	15
hule walges läwä,	59	minna waine näe	303
Jesús olli ristii pääl,	279	mul jälle rööm	79
Jesús tahhas tulla,	55	mul om wiime häddä;	441
ikkep ütš tütrikolen,	352	näe kui Jesu mo eest kan.	26
illus om se laulminne	190	nakkatas mult küsüma;	106
illus om täl lambakeses	136	neist kahwu sul saap näet.	338
ilman peäp keäke	120	nüüd Jesús ilma pääl	17
ilmajä ärrä östetu,	277	nüüd möda minneja	49
fact monakeist;	187	nüüd ristimise leppin.	339
ka ütš engel me manny f.	263	nüüd ütš süddä tutt a.f.	176
keäge näep walge man	103	paasja wona werri teep	163
kohto päiw käen,	95	päiw om otsa lännu,	404
labkust sa ommist Jüng.	329	pühhä waim meil aw.	126
lampi walmi teile,	429	puhtas sada om teije m.	243
latse römsa omma	132	sa preestri ammetin	394
lu - konti olliva	42	saggest ikkep süddä mul	262
ma es olles pattane,	12	seddä hättä nüüd tustime	82
maggus saap so hääl	433	seddä näijewa	57
maggusaste hengäme so	395	se ei olle weel selge sul;	347
ma kae Jesusse	325	se ilm jo seddä meest	273
ma, kui pattane	236	se lats olli ruhken sääl,	163
ma lä henguselle	408	se nida kërda lääs,	273
ma lä wote päle,	195	sinno mälletav mo meel,	267
ma omma önsust sa	144	so een koon öleme,	308
ma ristii al	79	sure pühhä rööm om se;	126
ma waimo hääl ci ollek.	230	ta kae, nink jalla	405
me jo siin ni önsa,	188	ta kolmlümmend ajastai	75
me mötleme, et sa,	245	ta mul ello andnu,	188
me omma ello-käüki f.	317	temmä saatramentin ka	130
meije Josua	57	terwitat, sis kuleme,	129

Kui ümbre factas lajale	83
ütskõrd auwoga	424
ütskõrd me waise henge	412
üts kurblik süddâ mötlep	96
üts om ommast melest hä	103
wabba foor! — ülles rõs.	347
wäega rõdmsa olle ma,	226
wahhelt hendâ jälle	166
wodest tulle wälja,	400
wona-werd es olles meil;	176
Kuis jooskwa sis me pössi p.	126
Kässt,käub? — oh Kurri o.	103
ma so wasta wõtta,	15
meije kül se tennäme,	163
ni, sa usutawlik mees,	226
noor mees siin õkwebat	347
saas, pdig! kui se laul	421
wäega halwa olleme,	226
Kule meije pallemisst,	271
Kunnas ma sa nättâ so?	435
Kunni ma hawu tãhhile	168
ma so sa näggema,	172
Kurbus neil? kül seddâ woi.	60
Kus särâne usutaw aidnik	33
muistale hend' kãnä kül?	267
Kust rõdm nink auw meil w.	105
Kül armsamb weel, kui emmâ	90
eggãuts meist häbbenep;:	300
olli armas nättâ jo	454
om ilman mõnd weel n.	148
omma nõrkust tunneme;	361
om mul nõrkust,	112
seddâ näeme,	369
tunne armo sinno wasta,	258
tunneme, et sinna	376
ütten lihhan elläme,	360
wois mo nõrkus tettâ,	376
Kunita meile so werrikt kãt,	123
Küsst, mo armas heng, h.	347
Kuulge wahhi-meste hõli,	428

S.

Las meid so armun ifs kas.	170
meid so een werre armun,	242
meid sulle auwus kärwã;	260
minno waist nink põrmu	188
mo kutsmist, kallis pääst.	265
mo nättâ, kui mul hããs	40
so sõprust mo ifs nättâ,	124
Las se mo sul wasta minnä	426
woon! so wãikeist hulka	338
Latselen sa ollit esst,	338
Laulgem iffes wãiseest arm.	25
tãlle rõdmsast: halleluja!	256
Lãhhãtãge sõãmit,	440
Leppitaja, Jesus Krist!	394
Lunnastaja! sinno waine	278

M.

Maage wona warjun;	405
Ma armasta kül	120
hendâ rõmusta	10
hengã sis so hõlman, ar.	132
jã, mo päästja! rahhule;	226
jã nüüd liggi saisma	437
jã so hawu mannu,	39
jã so mannu saisma,	15
ikke, kui sa ifs minnule	209
kãe ülles mäele,	22
Kittã hend' airult neist w.	208
Kittã sinno sõãmet	130
lã nüüd wode päle,	408
nãe, et armo: hõlma	342
nãe, kui temmã ifnu	177
nãe, kui temmã süddã	177
nãe, õli-mãel	178
nãe tebdã ifwat,	25
nink mo süddã	112

Ma oda allandusen	304
olle Jesu hawust	188
olle Jesust pandnu	114
olle neist naklu assemist	170
olle temmã perrãlt jo:;	146
palle, Jesus! so,	403
pãle sattap Jummal aijan	18
panne sõãmen talle	385
sa kül häbbenema,	437
sinno wãhhãmb allamb ka,	72
sõwwa fest, Seni kui siist	202
tahhas ka so orjata	42
tijã, et sa esst mo	416
tijã et so tootus	267
tijã kindmãst ka,	140
tijã, kuis halw olle ma;	190
tõije sulle nõrkust,	152
tunne armo-wallo,	44
tunne siiski so suurt ar.	258
tunne temmã sammu,	188
ußu, et, inest temmã siin	163
ußu, ja ma tunne,	39
ußu Jesu siise tããl,	106
ußu, temmã werri om,	106
walwa ehk ma magga;	177
wõtta ümbre waimun	178
Maddal meel meile jãgo;	306
Maggus Jesu nimini!	7
Maggus päästjã! sinno armo	96
Mãkke pããl mo Jesus	375
Me hengi las so hengega	128
jãme rõdmsas ilm lõpm.	263
jãme sulle puhtas	363
ihho-korjust moiskap ta,	348
Jummalal, ke meil hããs	183
Kittãme so saatmist	174
Kõrge preester tulgo,	139
Kummadame temmã cen;	56
laulame, sul Jesus Krist,	12
olleme so latse,	154
Me palleme so, Kule,	174
pãstjã om se ainus,	559
rõdm om, o Jesus Krist	245
sãme tãima hulkgaga	414
silnã jooskwa ofsata	126
sõãmette tulle tããl,	356
tennãme nink palleme;	423
tootame sul sõãmet	84
tunneme hend' selgebe	151
waise es tunne kohhalt s.	82
Meel nink mõtte lõppep ärrãz	19
Meid arwita nüüd kuluta,	106
hoija Esã! armoga,	64
hoija hennel weata,	244
paattast ka arwita,	452
Meije anname hend' wãst.	312
ei mõtle sest katseite,	382
heng so ülendãgo,	162
Jõsã, ke sa ollet tãiman!	71
Fori arm nink õnsus	335
nink se wona koggodus	382
rõdm om, so ifs kittã,	295
filmist, armas päästjã!	333
sõãmen las meid so hãttã	213
waise:; ärrã põlletu,	299
anna so pũhhãustfest,	74
Figil jããp suur hãbbi hen.	255
Kumma ellãme	367
olli waja sãrãst meest	361
om tããmbã rõmu wist,	52
Meil tebdã om, et engli rõ.	105
teggi Jõsãnd paljo hããd	276
Meist suurt luggu kül ei ol.	345
Melles sis ei kuulda weel,	290
Mes Jesu ello olli siin	126
Jummal teep om selge arm	73
Jummalal saap meijekãest,	97
Junkru maarja laulnu s.	352
ligutap mo sõãnd,	177
ma mõtle, te nink sõw.	186

Mes maggus henge toidus	39	Mo Jesänd nink mo Jum.	188
meije kawwa möttelden	293	juttus foggodusse man	161
mo waimo film om nän.	186	kunningas! kes om, kui s.	146
mul om fige armsamb	39	kunningas! D himmust.	202
olle nink mes te	254	kunningas! oh kirjota	146
paljo hoolt om temmä	174	kurbastap mo pattu häb,	258
rohke rööm om meile	281	lunnastaja!	120
sinna annat, wörtame:.	276	önnisteggija!	229
sinna säädnu, anna m.	372	önsusse ülle, siin ilman m.	447
wona werri meil teggi jo!	109	pattast söänd. woon!	209
Middäge ei olle lautu,	203	pästja! et ma sinnota	254
Minna jä se sönnä mannu	1	pästja, heidä illewäst:.	300
julgus:.	benda terweni	pästja! kes so saarnane!	45
fatta pölvil mahha,	319	pästja! sada sinna	188
Minne omma Jesust saatma	24	pästjat nättä,	486
Mihho Jesu kehä!	36	pdigmes kes ollet ni wer.	33
ihho hengägo sen harwan,	41	rööm, om Jesus! nink m.	267
förwu ette ikkes jäägo	38	filmi kuiwat weest,	92
nörk nink haige hengeken.	179	söämel ma sörwä	44
västja tunney mo,	266	söänd wötta hennele (41)	339
rööm om se,	189	süddä armun sullap,	178
süddä himmystap:	228	süddä om hääl melel sääl	21
waise filmä kaege tännä	38	süddä pallap armust	166
waisus om ilm arwam.	256	süddä pallap tötteste	192
Mitma suggune om minno	371	tunnifen lööp, ots om k.	439
Mo ainus himmo ollet sa,	259	waim läöp soga sinnä,	178
armastaja! ma olle sinno	119	waim ots kawwa aiga	44
eesi kand ta naaro nink k.	38	wikku mössep	112
eesi näe ma teddä riski k.	38	Mönni förd om waimalin.	148
eesi olli temmä werre h.	38	Mötle ka täämbä minno p.	401
eesi tuus mo Jesänd sur.	38	Mul anna tukta ennege	42
ello walguš, Jesus k.	448	ennämb, kui kil ilma ma,	137
hädä eessi enne minno s.	159	näütä näglu ässemist,	47
heng! nüüd nakka Jesänd.	159	om jannu! ütlev woon;	49
henge hoolt sis tahha min	258	römys hendä näütä	50
henge loja sa,	303	saisap filmi een, o woon!	42
hengel anna armo	354	säätene söbber om!	127
Jesus antas ärrä	178	tullep meelde saggede	264
Ihho üttel temmä —	352	Muud, kui waisust ei sa näe.	186
Jesänd nink Jummal! p.	160	Muust ei tahha minna k.	107

N.		Ni om se werre luggu.	174	
		önsa olleme,	187	
		pölettu, kui olli,	44	
		pühki ma siin,	95	
		saggest kui me lawwal.	329	
		saije ma sö	120	
		same jälle	369	
		same Jesu saarnates	348	
		same teddä ka näggema	326	
		sure-rede wisi pääl	34	
		tahhas sa o önnisteggija	29	
		tööst, kui Jesus elläp,	377	
		tööst, kui minna Jesu p.	246	
		tööst, kui om:.	417	
		tööst ma olle waine	377	
		üttelebäs:.	sa waine latš	370
		waimun näe ma	169	
		Nink ehk kül meid pühhen.	361	
		et me ikš hämelega	398	
		et me ilm tenimatta	351	
		jälle sindmist, wöduš k.	56	
		Jesu wallitu,	413	
		kui karrikast siin jum.	319	
		kui minnosüddä se pääl m.	141	
		kui mul koddö minnä saap,	45	
		kui nemmä ütšköb filst	399	
		kui pattu andis andmist	104	
		kui so pühhä ello	420	
		kui ta ütš sinnoga,	70	
		kui woon ni suuret hulka	392	
		nätse, mes sis sündi:	55	
		näütäs pibli ramatuš,	126	
		nida saisap usklik meel	103	
		ni, kui tal weel täämbä s.	34	
		ni, kui saap so surmast m.	320	
		seni kae ma	169	
		ta kulep foggematta,	96	
		Tawit paljo ennambäst,	12	
		teddä tennäta ta armo p.	159	
		Nink teije pühhä engli,	397	
		Näggematta pdijoken!	134	
		Näts Junimin! ni näütäs	178	
		Näütä meile armoga	284	
		mul ikš so armo	174	
		Ne engli taiwast tulliwä	163	
		hawa paisiwa selgede	191	
		Jingri kiejewa,	57	
		käe önnistago,	396	
		kolm kummend kolm ajaš.	74	
		näütko nüüd:.	ka meile t	370
		omma pühhä asja,	361	
		pallawa:.	hee-pisfara,	370
		pühhä engli sääl,	412	
		samma, ke so ommas jo	153	
		taiwa wannamba	456	
		werre-pisfara, ke sinnuš	395	
		Neid haru, kumbe lödi sul,	448	
		so tötten pühhända;	70	
		Neil kallil kannatajille	161	
		kumma seddä moisiwa,	304	
		Neile tahhap kunningas s,	252	
		Ni, et ehk ma kül selt sita	248	
		et mes temmä elläp siin,	243	
		et sinna hämelega	352	
		et wois minno silmä-w.	45	
		jä ma allandusfen tääl,	248	
		kawwa kui ma olle sin	45	
		kawwa, kui ma ellä,	166	
		kawwa, kui ma ilman w.	106	
		kawwa, kui weel rahwast	103	
		kui arma tedas ilma vääl	209	
		kui maarja, ihka minna,	203	
		kui riski pääl,	189	
		kui selgest armust	447	
		läöp se ello häddä	139	
		läme eddest so wäen,	56	
		meije armastajia!	15	
		om se önnisteggija	244	

Nink weidi aiga päle se,	279	D ausa hoitja! mõtke	411
Nüüd, arma laste, kuulge,	342	ainu Jõfänd anna,	420
engli laulu kuleme :;	62	auwolinne Jõfänd,	359
hoija minno sõänd sa	339	Esfä, kae tänänd,	304
jä ma sinnule,	94	Esfä, rõmusta	314
jäme so koli aüäst	82	Henge heitte põlwile :;	276
istup ta omma järje pääl,	160	Jehowa :; tõst ollet sa	417
fige laste Esfäl	420	Jesus, esñ lähhüne,	305
laulap Jesu koggodus,	63	Jesu! ke sa mul	47
lõidwa temmä üsjän siin	90	Jesus, mes suur arm om.	122
ma julgu :; eggäl päival	147	Jesus minno Põijoken!	267
ma tahha julguta	228	Jesus, omma õnisa perre	319
meije kallis päästa!	342	Jesuse olle kittedu,	106
meije löppetame	296	Jesus, te mo õnsas	223
minno lotus om	379	Jõfänd Jesus Kr. (282)	314
ollet tääl siin maggat sa	12	Jummal, Jõfänd, ar.	358
olli täl fik ütten ;	55	Jummala woon! So kittedu	16
om mo waim Mo Jesu h.	133	Jummala woon! So pal.	212
pedp hengen mulle	166	Junkru fori! tulge	355
peap pat mo jalgu alla j.	87	kallis kehha se risti puun	385
poja manju meid juhha.	160	kallis kehha tääl risti p.	171
pühha waimo me tennä.	382	kallis lastetenne	15
pühha waimo palleme	81	kallis Lunnastaja!	387
same armo Jummalast	56	kallis woon, sa henge M.	313
sündinu om,	95	maggus õnnisteggija!	74
tahhame sis minnä	387	meije Jõfänd, pühha w.	313
tahhat sa, et sulle	377	ohwri wonakenne,	403
ta ommat sõimen mag.	11	õnnis hulgakenne,	332
tõstke armsaste	66	õnnis wona rahwas,	306
tulle, waine rõhbutu	90	õnisa hulga!	411
tunnistage, wellitse!	176	Pä täüs werd, täüs teot.	362
waimo silmä omma,	188	Peigmees nink hõim,	240
wajoy mo meel alla	328	pühha Haam külen!	33
wõtkem rahhoga	66	pühha :; pühha Jummal	1
		pühha Esfä, armasta,	313
		sa henge Põijoken!	145
		sa kallis :; henge põijok.	261
		sa! ke hõddän, mulle hääs,	181
		sa ussutaw südda (295)	366
		sa wallo : mees! (189)	407

D.

D arm, arm, kui hõltsaste	383
armsa tunnikesse,	281

D tulline wält,	240	Oh jä meil sõamette	166
waim, ke Jesu waima	420	Jesufen! mo rõdm nink b.	211
welle nink sõsfare pand.	383	Jõfänd Jesus Krist!	353
werre arm! mist tulley	166	Jõfänd Jesus! kui sa mul	91
werre wonakenne!	152	kallist armo! kui mõtlep	112
woon! kui nüüd jo so hul.	326	käfti so laste hengekift	385
woon, sa helbe südda!	193	kes ni, kui sinna	149
wona pühha nink wabba	326	finnita mo usku	441
wona werri, sa illemb hä,	326	kitke Jesust suga	422
Oh andke Jesusele	355	kitke käsfi tõsten,	121
anna jõudo, kuluta,	389	kittäs nüüd eggäüts r.	421
anna jõudo laulda,	397	kui armas Paulo helli	427
anna meil eggä päiw ar.	123	kui armolik om ta,	361
anna tuld nink waimo,	397	kui hä luggu waisel om,	130
arma, faege	231	kui maggus saap se ollema	447
arma welle, mõttelge,	348	kui õnnelik om meil,	325
armas Jummal! olle	15	kui paljo immet om	290
et ei middäge meil melde	159	kui sa temmä sõänd n.	90
et fik rahwas Jesusele	153	kui süggawäst	189
et fik rahwas tähhel p.	206	kuis ni armas om so m.	275
et Jesu haru lätte	323	kunnardage meijega :;	62
et ma kui ütš last wois jät.	2	kunnas ma sa,	95
et meije südda ilman	142	kunnas mul se aig saap	59
et meil es jääs middäge	320	kuulge, minno arma!	188
et mul armo saas!	229	las hend ümbre mõtta	22
et me figil rahwal,	392	läätä, waim! me sõamit	218
et minno heng nink südda	201	mälletä, mes maatja sul	356
et mul sinno kannatus	45	meije fige armsamb Pä!	103
et mul so mõdero kannat.	170	meije wattu tõbbe	222
et mo meel tääl	120	mes jannu tunne minna	319
et nüüd Jesu koggodus,	320	mes imme! pühha Engli	412
et se illus kojoken,	352	minge kuulutama,	387
et se Jõfänd Zionist	12	mo waist nink pattast!	224
et se õige ussu-meel,	274	naffa finni heldest	234
et sinno rahwas olles,	285	näggo, ke mo vehmes teep	19
et so hamatu käega	135	nättäs minnuft, et kif se	248
jääge itš haru leppin.	381	näütke figile,	386
jääs se arm meil wastne	102	olle liggi, woon!	314
jäässeme nüüd koggona	320	olle terwe tullemast	313
jä mul ikkes silmi cen,	168	olles ma sääl õnu ka,	45

Dh olles meije söämen	180	Om waja, et me	240
olles minna nännu so,	45	Opya käimä :; ni kui kää	113
olles selgede mo källen n.	321	Önnis Jesu rahwas!	298
önnista me laulmist	197	wona rahwas!	302
opke Jesu jalgu neal t.	87	Önnista meid :; Jesus h.	241
oppeta meid risti salla.	87	Ön olgo wona mörsjale,	452
paistas mo vä otsaft	246	Önnisteggija! so armo s.	406
pallas arm so wasta	200	Önnistus sääl iggäwes	451
pallelge, et se pühhä w.	82		
pattatse, tulge nink k.	88		
Pä täüs werd nink joni	50	P.	
poig, sa Jummal iggäw.	76	Pallelge andis seddä,	342
pühhä saatja, so ten.	82	Pattane jä minna ikkes ;	221
pühhända kif meije lu.	349	Pattust, vattu valgast ka	134
se marre Jesu perrä,	104	Pä nink eind nink sälg täüs.	23
sis ikke ma,	189	täüs werre jilku,	46
so im arwamatta hel.	410	Päim, kel saarnast weel ei olle	8
taad suurt öinne,	275	Päiwlik leib :; Ello lätre	214
teije armsa hawa,	166	Päle se om kirjä pantu,	338
te mo eggäl tunnil ni	161	Pohjani omma pattu härtä	349
rerre, puhhas hengeken	103	Pühhä Jesu Nimmi!	7
tömba meid sis armsas.	90	Pühhä waim! ma palle s.	232
tulge, kaege se pääl,	21		
tulge, meije tahhame :;	276		
tulge tännä kuulge,	31		
tulle ussinaste ;	437		
tundke omma öinne!	355	R.	
waim, ke foggodust w.	83	Rahho nink römu söämen;	1372
woisime kif waimun	349	Römu perräst laulma,	418
wötta mes sa minnust p.	111	Römusta hend' ikkes jal.	337
wötta, woon! meid om.	239	hend foggodus! (279)	290
Olgo, et kif pif meel	229	Römusta :; Jesus ütlep :	451
tundminne ehk oppus,	107	Röwel pallel hennele	49
Olles ma ifs mo söämen	225	Rühhi nida, kui ütš mörs	319
meil :; ennege se surm.	253	Rühke sis nink tulge tännä,	11
minno süddä	46		
mul läitredu keel,	134		
Olestime kui ütš aijafenne	344	S.	
Ömma öliga meid woija,	390	Saas meil pattatulle jöudu	333
Ömme laste Jummal!	227		

Sa ainus puhhas, pühhä m.	357	Sa tunnet mo, mo karjus!	50
annit omma kallist werre	32	walgus paista meil selgede	81
armo nink önsusse pohjata	5	werre leppitaja,	154
armo Jesänd, Jesus Kr.	106	wonast sabu lomaken,	316
ello - jöggi oh joose nüüd	83	Saddage mahha, latse!	342
Englikeiste hulgaken,	313	Saddamisse täht jääp kool	245
heilä nink ka täämbä	292	Sääl istwa ni, kui kunnin.	455
Jesu rahwaken!	386	Summarä ma wona een.	454
illus yöigmees lähhüne	293	Fun so werrega	303
kaibat surma ohhun	178	Fun woon saap illuga	440
fige asja loja,	15	laulay Abram wonale,	106
fige illusamb	47	öli - mäe pääl, Ölle ma t.	33
fige römu algminne	12	Säärne waine lats, kumb m.	96
foggodusse armas pä,	293	Säärse henge omma wonal	252
foggodusse perre - mees!	373	Säärne promet es olle w.	75
lunastaja! ütfindä	207	Se abbi-ello Jesänd Krist!	358
maggat önsast, mörsjak	446	aig om meil ni römu t.	9
maggus arm, anna armo.	81	arm, kumb sääl :; fai P.	370
meije ello Nink ainus w.	336	armoga me So kummard.	212
meije förge - preester	378	armo peräst vedäme k.	334
meije öigus ütfindä :;	300	arm om ütlematta tööst	138
me leppingo Jummal	397	eesmänne nink ainus	15
mötlit meije häddä p.	244	ello ilma sinnota,	14
näütät meil weel täämbä	87	Esä mörsjat armastap	452
ollet, armolik kannata.	122	hawu - werri hoijay	281
ollet henge - peijoken!	416	hä karjus teid hoitko,	555
ollet Jesus inniminne	350	helde karjus, Esä voig	4
ollet innimise häddä t.	350	hoijay wätkus waeses	174
ollet ütfindä	94	hone nink ne,	288
ollit önnisteggia	332	jääp ikkes meije palwus	311
pannit piri merrele	12	jääp meil ka eggäl tun.	326
pattaste armastaja	315	Jesus, ke teist nüüd	57
puhhas woon oh wötta	359	ihho kumb tetti täl J.	326
römo andja, oh arwita	81	illus saja särk	99
sait meil Esäs armolist,	69	Jesänd ajap sullasid	384
saiat tööst, kui silmä	202	Jummala woon risti pu.	161
tabhas sulle meije abbi.	362	Kallist ofset hengeken	4
tabhas omma hawu per.	321	fige suremb pühhä tööst	255
tijät, et me terwe meel :;	300	foggodus om allal weel	279
tijät jo, kui armas sa m.	362	foggodus, se sönneney	282

Se kostus seddâ maid se pâl 151	Se hille taiwan om suur rõmu 105
laut nink hain kun heng. 12	uõsu pâl :; 370
libha, kumba wõt hennele 75	wäggi häbbi, allandus, 103
maggus hool, ifs sinno 202	wallo-mees om hawatu :; 62
man jääp meije süddâ 139	werrine wallo-mees 77
man ja minna saisma 44	wona mõrõja hend wal. 430
man se waine pattane 126	wona omma olme :; 146
man tulley mulle meeide 23	wona rahwaken 187
olgo amen Nink tõist ig. 369	woon, te meid werrega 421
olgo kiki sõsarte 357	woon kumb meije eest 243
olli wona mõtte 281	woon nink temmâ häddâ 195
om se mees :; 370	woon, om tapperu 98
om ütõ asõ immet täüs 103	Eeddâmaid woon näütâp h. 104
om ütõ helbe süddâ tõõst 220	Eeddâ nättâ om mul tõõst. 40
om ütõ õnnis noor-m. 348	Sega lõppetame 198
õnnis päästjâ! Jesus Krist 54	ma laulo lõppeta 190
õnnis rahwas saap sis k. 106	Sel anna minna Hend' t. 112
paifus hawu walgest 188	fallil wallo-mehhele 176
palge lât sis werrewâs 226	pattatside sõbral olgo 159
pâle kât sinnul anname 84	waimul tenno, te meid 255
pâle pohjandame nüüd 56	werre wonal 112
pâle ütõ :; amen, 296	Selgus saap :; 453
perrâst ärge wijtke 355	Sen lotusfen sis omma 139
perrâst Jesu werri om. 106	Seni, kui ma sinno mannu 203
perrâst, tenno Jummal. 368	kui taiwa rõmun 15
perrâst saifame ütten k. 382	Seest armust ütõleme 219
pubhas waim :; te sõâ. 370	et se Jõsand hawuga 68
pühâ nink ilm ütõ w. 106	Seest et tukkand nüüd ei olle 78
sinno waiwa lõppetap 446	Jõsast, kel se poig 66
süddâ waidlep ka 187	Jummala wonaken 308
tarwis wojja eõfi 377	leiwâst sis se mâtset el. 329
tâüddâ meid lotussega 356	ma kae enne 224
tâüddâ minno sõand ka 42	nâggeniõse assemel 352
teep meid armust halles 154	neide filmi eest 57
tõõsep ütõs sõngist 402	om rõõm waimo sisfen, 50
tõõst ütõs hawast t. 54	pühâst Waimust ka 66
tundminne mes figil om 360	ristin om mo wõlla tâht 106
tulli nink wõt meije wais 159	sammast päiwast sani 188
âlõ jooõkwa õlmist 166	sammast werre wâest 187
hille om mul nüüd hâ meel 12	sani meije wõttame 244

Seest se hille filmâ jooõkwa. 104	Sinno werri, hawa, nagla 93
surest armo päiwâst 15	Sis armas Jesus! selleta, 339
tõõsta tunnistaja omma h. 87	hawu paifminne 424
tõõtste om temmâ ka 161	jääp meil se man, kui l. 123
uõsume nink tunnistame 326	ihho, henge, sõand ka 348
wonast om meil waisil 161	ifkes hendâ kolus tõõst 126
Eigine sis abbi-ello rah. 365	ilm saap ärâ hirmuma 430
Eiin jääp minno südda sais. 35	kik ne, kumma 436
kâõst om meid awwita 276	kui (sâal Jesu hâal kâel 449
ma pâl wasta minge, 429	kuuld nink tuus nink nâg. 55
meije, Jõsand! 369	kuulge kik :; se Jõsâ poig 370
mo Jõsand olle ma, 3	laske mata mõrõjakeist 446
nâet sa wâikeist koggio. 293	lääp heng se kâe sisfe 104
ni saifa, kui ma olle; 2	lääp ta süddâ pallawas 352
o Peigmees! pühhendâ 40	lâts walwust piddâma 17
om mo süddâ Jesuken 416	mie libhan fallime 245
om mul rõmuskust 94	mõtõle, kui olles eõfike 347
om se fige maggufamb f. 136	mõtõle ma: kui ni, om 20
om sinno perre 302	näütâ sinna ütõs omma 340
saifame nink odame 455	saap heng nink ihho m. 427
so man tahha saifâ; 50	sâetu aijal tulli ta 75
õõbran majan ollet sa, 12	se rõmo päiw om kâen 444
wõtõle wasta Jesu kâest 277	süddâ wajup, nink om ni 112
Eiist lâäp nüüd ajaast aja 452	tahhame so waiwa 420
Eilmâ andõle sõnnul maad 134	Eiõki armastit sinna 377
weõfi jooõku tasfa 35	et kik meije sõnna 533
Eilm olgo pubhas, selge ka 372	kui minno süddâ 366
Eilm taiwate ifs kae 62	õõfas malletusões, 315
Einna lâõfit Eõsâ mannu 203	pattatse olleme 361
ollet minno tâht, 268	So, armas Jõsand! pallem. 352
surma minnen walges j. 38	So arma Jesus! tennâ 50
tijât minno wallo, 93	armo pâl me saifame :; 300
Sinno aawun armastada 2	armo tulle paifussest 207
hauba lähâ ma 40	arman meije hengame, 56
kõlge tahha minna 442	arm, se teep, et mulle k. 202
latse, kumma koon siin om 179	aawuskame, o sa taiwa J. 395
perrâ waidlep minno sâd. 230	ette kummarday mo sâd. 258
sõbrul, fige kallimb pääst. 317	hawa kostotawa mo, 190
surma unni 447	hawatu kât tõõsta meije ü. 362
teed me kâume 302	hawwa sisfen, Jesus! 43

So hawu man me peäme	315	So sappi jooß ninf jannu w.	448
hawußt tahha tutta ma,	106	filmä ninf so fu (169)	435
helde armo palge paifko	125	film om minnußt	112
heng känd armsaßt	119	fiße ußu ma,	303
heng teep mo henge püh.	247	fullaßid sa tahhaß	378
hifke ninf werd	33	surman, önnisteggija!	45
hoode anna ma	92	surm, o Jesus Krist,	386
hool om, eggäütte	356	surm teep armußt haiges	174
jällin tahha ma	438	sündmißseßt ninf surmaßi	182
Jesuken! ma terwita,	14	teotus, oht, häddä, rißt,	207
Innimisße ello	363	tulleminne lihhaß,	15
Jummalif arm	120	tundmißfen ninf armun	80
kalliß werri tulgo	342	ülles - tößfeminne teep	56
käe naklu tähhile	313	üllestößfemißsega	56
kämble ninf so wifsu wiin	448	ütlematta heldußsega	334
kannatus meid saatko	100	waimoga mo finnita,	250
kannatusfen pohjanda	168	walge huulde suandm.	123
kätre wötta waßseßt mo,	115	wallo - mees me kittäme,	360
kummaradame, kalliß pä!	360	werd ma olle maßnu sul;	116
kummaradame söämest:	287	werd me jooma	318
kummaradame tolmun,	85	werre arm, se saatko	342
leppitusße ohwer om	56	werri, josku nüüd figile	124
liggi - olleminne,	337	werri, kumb sis rohkebe	45
liggi tulles, o Jesus Krist	125	werri, se om meije ainuß	235
maggusat söänd tundma	203	wiimne wässi filmißt,	50
man, Jesus! hoija eßfi	265	Suitotamisße rohsto,	396
möero kannatus sadap	349	Sul aumus peäwä me sul.	350
möero kannatussega	448	elläp minno süddä siin,	191
möero wain ninf kanna	360	olgo tenno, Jesus Krist!	401
möesja, Jesänd! olli tööst	6	om, o armas Jesuken!	316
omma kässi, se walmis	334	Suema näggo, kumb hendm.	41
orja, wifsußt wannikut	291	Suud töine töifel anname	291
palge armas näggo	50	Erur aum taboeti - mäe p.	30
pääl Jesus kaego,	307	i libbi jääp meil figile,	84
pühhä fehhä mo eest f.	318	henge - mees, meß ar.	151
rahho anna mulle	178	Jummal fe täüs held	398
rahwa loja ollet sa,	122	kittus olgo wonale,	161
rahwal, Jesus! anna	100	om minno rööm ninf öñ	330
rißt Jesus, -: kun ma n.	299	om se arm sis,	95
		om temmä arm, et ei woi	256

Suur om temmä arm, se m.	266	Te meije söämüt rödmfaß	378
om tötteste se öñ	325	meil so söänd wallale, -:	300
össa Jesu mörsjaßt om	452	nüüd waimo ütts täl wal.	319
Sürtitä kif mo haigußt,	304	sis eßfi, -: fe kif figin teep	241
		tallidade Jumjala käßf.	411
		Teid, Jesu lulißmißse!	249
		möttav waßta föggoduß	277
		Teddä widi armota	49
		Teil om se lubba wona man.	87
		olgo kottun nüüd hä meel	455
		Temmä anti meil een kojus;	345
		holen ella ma	329
		jüngri, kumma teddä näi	60
		önsa rahhu mötte	2
		tulli ilma pääl	70
		waina illo sadap römu	38
		Tenno, sel werrel, kumb	369
		sulle kallis pä!	134
		Terre, inimisße Poja	35
		Terre, rahho, terwus	286
		ülles tößfemißfen haw.	53
		Tösta omma werrißt kät n.	312
		Tösta omma kät nüüd ül.	301
		Töttest, ni suurd önnißeßt	290
		yättane ma olle,	107
		sinna, -: ollet armo täüs	299
		Tööst! pühhide suur wäggi	154
		se om selge mul,	140
		Tuhhat körd ma tahhaß sin.	203
		Tulge fe ihhun pühmä	322
		maitße temmä surma w.	48
		teije häddalisse,	11
		Tulle eggä - päiw meil ab.	285
		omma koa sisße	311
		II	
		Iihhendä me söämüt	215
		Ille fige illufamb	238

Utleematta om se tööst,	308	Weelennämb peap sinno w.	258
Utlep: Jesänd! sinna näet	444	Werre! woon! sääl risti p.	165
Utsif es woi meid lunnasta	160	Werrine leppitaja,	155
Urs atnus fige seäst om,	374	Wiimfelt om ta pallelnu	49
Urs iks kihhotago töisi,	216	Wimäre om äddangult	49
Ürd and ta armust mul	205	Wois ma kui Tomas tedda	55
Ürdw kumb armo fulep	396	Woon! kif meije tunni	227
latse süddä kumb om hoi	340	fule mes me waise	25
om, kumba tunney ta,	280	me sattame so ette,	148
päiw om paremb	275	meije palleme	175
palwe om mul.	120	mo päimlif nink walg.	354
pattane nink waine	257	nink pä! me ussume	270
waine pattane, kel	105	sa ollet minnule	233
waine pattu loom,	187	woon, o woon ;:	370
		woon, o immelif w.	385
		wotta nüüd kif aww	174
		Wörst hawu täüs ma tun.	234
		Wörkem omma saatjat f.	148
		Wotta aww ;:	164
		minnušt, mes om h.	228
		mo, kui olle ma,	228
		tenno andmišt	149
		tuhhat forišt	447

B.

Waim! so andis andminne	65
Waiğista mo ihkamist,	185
Wainlaste eest sa palfit ;	178
Wäkkew Jesu nimmi!	7
Walğusta sis esfi minno	2
Walwke, walwke, ostke öli,	427

Waimolikko Laulo,

neide hääs,

kes süddamest Jesust Kristust otswa,

nink temmä siise uskwa,

ja armastusen püüdwa juurduda

nink kašwa.

IA
37806

E d i n e j a g g o .

Larto - linan 1819.

Drükkitu J. C. Schünmanni man.